

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 678 · Any LVII · Agost 2020

140 anys de presència a la vila de les Religioses Missioneres de la Immaculada Concepció

Sant Jordi d'estiu

Cal Mora ha tancat

**"De tu a tu"
amb Maria Solà,
un segle de vida**

**Els programes de la Festa Major
i una Festa Major de fa 85 anys**

PORTADA:

Paisatge agramuntí totalment estiuc amb la silueta de la vila al fons. S'aprecia encara el rostoll d'una collita plena gràcies a les pluges generoses de la primavera i també en part al fet que la finca es pot regar, tal com demostren els pals de reg per aspersió que s'hi veuen. En primer terme un paller de bales ben amuntegades tal com es fan avui dia, ben diferents als que laboriosament confeccionaven els nostres avis a les diferents eres del terme.

(Foto: Josep Rovira)

Editorial..... 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Sant Jordi d'estiu	5
- Sent Viladot	7
- Donació de sang	8
- Fundació Privada Guillem Viladot	8
- CDR Agramunt	9
- Tallers a l'Espai Guinovart	9
- Una agramuntina centenària	10
- El repte de Sílvia Puigarnau VDA Solidària	10
- Cants per la llibertat a la plaça de l'Església	11
- Cicle Racons: Concert Duo Ribera Sàbat	12
- Cal Mora ha tancat	14

DE TU A TU

Maria Solà

- Un segle de vida	17
--------------------------	----

ENTITATS

- Bastanist al poble!	20
- Les obres de Lluís Trepac tornen a Tàrraga	20
- Al Paulí Ribera	21

INSTAGRAM	23
-----------------	----

OPINIÓ

La botera

- ...i el rei anava despullat!	25
--------------------------------------	----

Escudella barrejada

- Orfes de turisme i sense vacuna	27
---	----

Els lectors escriuen

- Un núvol blanc	28
- Vida	31
- A mossèn Pal, que estimava Agramunt amb deler	32
- Indignada i espantada	35
- Cal Mora	35
- La Soledat i la vida	37

REPORTATGE

Col·legi de les Monges

- El Col·legi de Monges d'Agramunt	39
--	----

ENTREVISTA

Religioses Missioneres

de la Immaculada Concepció

- 140 anys de presència a Agramunt	46
--	----

PROGRAMA DE LA FESTA MAJOR	51
----------------------------------	----

CULTURA

Festa Major

- Els programes de la Festa Major	55
- Una Festa Major de fa 85 anys	60

MÚSICA

Diferents gèneres d'òpera

- The Beggar's Opera	63
----------------------------	----

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt	65
- Club Handbol Agramunt	66
- Futbol Sala	67

GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS

- Seny amb la pandèmia, en les obres i en trobar solucions als problemes	69
- Aigua bona i de qualitat a tot el terme ..	70

L'AJUNTAMENT INFORMA	73
----------------------------	----

ALMANAC	77
---------------	----

LLEURE

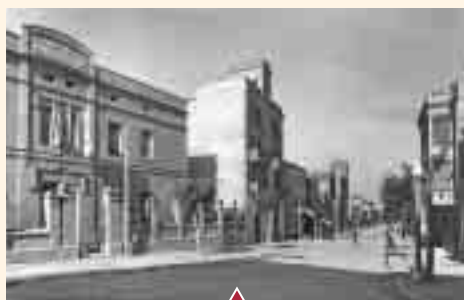
- Amenitats	79
-------------------	----

L'OBJECTIU DEL ROBERT	81
-----------------------------	----

LA CALAISERA	81
--------------------	----

L'ÀLBUM	82
---------------	----

sumari

39 a 49

Reportatge sobre el col·legi de les Monges i entrevista a les cinc darreres *madres* que se n'aniran de la vila després de 140 anys de presència ininterrompuda.

En aquestes pàgines es publica la programació de la Festa Major d'enguany. Així mateix es fa un repàs als programes dels darrers 80 anys i un resum d'uns articles de *La Veu de Catalunya* sobre la Festa Major del 1935.

51 a 61

Comiat a les religioses concepcionistes

El lector podrà llegir en aquest número de Sió un reportatge sobre el col·legi de les Monges (tal i com l'anomenem popularment) i una entrevista a les cinc religioses de la Immaculada Concepció que hi ha en l'actualitat. Els escrits no són casualitat, sinó que venen motivats per la possible marxa de les darreres monges que hi ha en el centre. Fa 140 anys que unes religioses van començar a educar nens, nenes i noietes d'Agramunt i pobles de les rodalies. Els inicis van ser molt senzills i precaris, però amb el temps el servei educatiu es va anar ampliant fins que a principis del segle XX es va construir l'edifici actual que tots coneixem i que fa la doble funció de centre educatiu i de convent habitacle de les religioses.

Des de fa anys, les tasques educatives van a càrrec de mestres seglars així com la pròpia direcció; mentre les religioses feien una feina de suport impagable, com la neteja, la recepció, la comptabilitat... Ara, i a conseqüència de la pandèmia que encara es viu, les

mateixes religioses ja grans es veuen impossibilitades de continuar donant el mateix ajut i per això s'ha plantejat la possibilitat que totes elles marxin del convent. De les cinc que són, les

dues més grans ja és segur que van a un centre on hi ha altres *madres* retirades. Les altres tres estan a l'espera que se'ls assigni un nou destí fora d'Agramunt. De manera que es pot dir que amb tota probabilitat el col·legi de les Monges quedarà sense religioses a començament de curs.

Encara que el centre educatiu Mare

de Déu del Socors continuarà gestionat per seglars, la partença de les monges és una trista notícia per a la nostra vila. L'educació que han rebut moltes agramuntines i agramuntins durant tants anys ha estat impagable i ha configurat, en bona part, la nostra manera de ser. Les religioses, amb la seva manera d'actuar tranquil·la, callada, creient... han estat com la gota que amb el pas dels anys forada la pedra. Elles han dedicat moltes hores de la seva vida a l'educació dels agramuntins que mai no agraïrem prou la seva entrega incondicional i callada. És una llàstima que ara se'n vagin, però la realitat moltes vegades s'imposa a la voluntat. El seu llegat quedarà en la vila. Que Déu atorgui a les cinc religioses una vida plena allà on vagin. Des de la nostra senzilla revista i en nom del poble només ens resta agrair tot el que elles i les que les van precedir ens han donat. Gràcies!

CRÈDITS

Redactor en cap: Joan Puig. **Redactors:** Ramon Bernaus, Anna Bertran, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Margaret Palou, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Serafina Balasch, Ricard Bertran, Ramon Coll, Virginia Costafreda, Jaume Cots, Montserrat Cots i Robert Penella. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturalia 2007 ■ Premi Victorina Vila 2018

Imprimeix: Impremta-Ofset Barnola - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 45 € - Número solt: 4,20 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a Sió, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a Sió, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

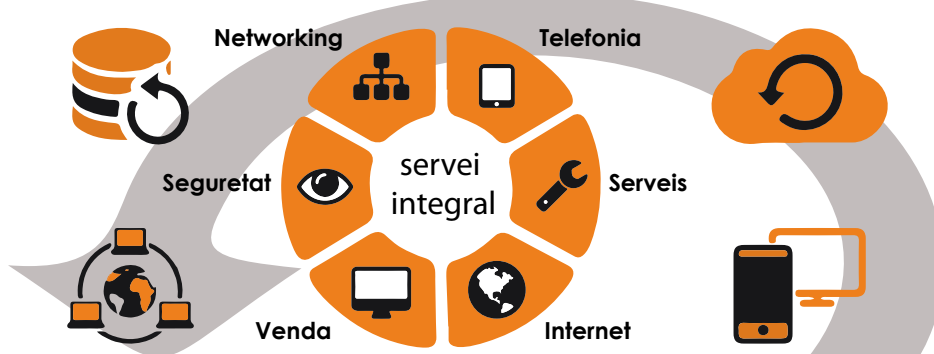
Horari:
de dilluns a dijous, de 9 a 13 i de 16 a 20
divendres, de 9 a 13
dissabtes, a convenir

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estètica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - AGRAMUNT
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

Distribuidor
vunkers O₂
BY EXPERTS

72dpi :: C/Clos, 21 - 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

www.vicensmaquinaria.com

FONDARELLA · MANRESA · TERMENS · TORRES DE SEGRE
VALLS · VILAFRANCA DEL PENEDES · AMPOSTA

info@vicensmaquinaria.com · 973 60 04 50

Sant Jordi d'estiu

JOAN PIJUAN

Contes al Parc de Riella amb la Companyia Vivim del Cuentu.

A partir de les 11 del matí es va fer al Parc Riella una sessió de contes per a tots els públics a càrrec de la Companyia Vivim del Cuentu.

El dijous 23 de juliol Agramunt va celebrar el Sant Jordi d'estiu amb una programació d'actes a l'aire lliure amb aforaments limitats controlats que requerien d'una inscripció prèvia.

A partir de les 11 del matí es va fer al Parc de Riella una sessió de contes per a tots els públics a càrrec de la Companyia Vivim del Cuentu que va oferir l'espectacle "Monstres, monstruosos, peluts i graciosos".

Els actes van continuar a la tarda a la plaça del Mercat amb l'entrega de premis als guanyadors del 43è Certamen Literari de Sant Jordi de la categoria d'adults. En la mo-

dalitat de poesia el guanyador va ser Oriol Solà Prat per la poesia "Una imatge i mil interrogants" i en la modalitat de narrativa, Joan Ruscalleda Massó pel relat "La corda malguardada". En l'acte sols hi va poder ser present Oriol Solà, que després de rebre el diploma i el premi per l'import de 300€ de mans de l'alcaldesa Sílvia Fernández, va llegir la seva poesia guanyadora.

A continuació hi va haver la presentació de dos llibres. El primer, de l'agramuntina Ma Tresa Anyé que presentà el seu primer llibre *Fer les Amèriques, de Tàrraga a Cartago*, on explica la història d'uns familiars llunyans que

en la dècada dels anys 20 del segle passat van marxar a fer les Amèriques buscant un futur millor i van acabar establint-se a Cartago (Costa Rica).

Tresa Anyé va destacar que aquest llibre és "un petit homenatge a tots els emigrants que un dia veuen a casa seva un futur molt incert i agafen tot el que tenen, que acostuma a ser molt poc, i van a buscar una vida millor", però també vol ser un recordatori de tots els emigrants que també tenim a la vila, perquè ells han vingut buscant com sobreviure, com millorar la seva família, i tot això nosaltres no ho hem de veure com

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Parades de les llibreries al carrer.

A la dreta, el guanyador del certamen en la modalitat de poesia, Oriol Solà, amb l'alcaldesa, Sílvia Fernández, i la regidora de Cultura, Amanda Cardona.

una amenaça, sinó com una riquesa afegida, perquè ara tenim unes altres cultures a la vora que es complementen amb la nostra”.

JOAN PUJAN

Durant la presentació del llibre *Biografia de un poeta perdido* d'Enric Khan, el muralista i tatuador Toni Dil va fer en directe quatre il·lustracions relacionades amb el llibre.

El segon llibre va ser *Biografia de un poeta perdido* d'Enric Khan, pseudònim d'Enric Camats Castellà, on explica la història, en forma de vers, d'una persona jove que entra verge en aquest món contaminat, ple de prejudicis, falses aparences i amors tòxics. El protagonista intenta trobar el seu lloc, enmig d'aquesta societat, criticant tot allò que l'envolta i no donant res per suposat sense abans haver-s'ho plantejat.

El llibre està dividit en quatre parts: l'amor, l'adolescència, les lliçons rebudes i els pilars fonamentals per a seguir endavant.

L'objectiu del llibre és fer

reflexionar a la gent i llançar una guspira perquè es qüestionin tot el que ens envolta, que es tornin crítics i que no donin res per fet, malgrat ho digui la societat.

La presentació va comptar amb la col·laboració del muralista i tatuador Toni Dil (Dil Tattoo) que va fer en directe quatre il·lustracions relacionades amb cada una de les quatre parts en què es divideix el llibre.

Després de les presentacions dels llibres, va tenir lloc a la plaça de l'Església, a dos quarts de 9 del vespre, un Concert per la Llibertat organitzat per Òmnium Segarra-Urgell, amb el qual es va

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Ma Tresa Anyé durant la presentació del seu llibre "Fer les Amèriques". A la dreta, signant alguns exemplars després de la presentació.

JOAN PUJAN

Un moment del Concert per la llibertat a càrrec de Jordi Guixé i Bernat Bonjorn a la plaça de l'Església.

JOAN PUJAN

Actuació de la Meritxell Gené a la Masia Isidori.

cloure els actes de celebració del Sant Jordi d'estiu. El concert va anar a càrrec de Jordi Guixé, clarinet i tenora, acompanyat al piano de Bernat Bonjorn, els quals van oferir Música d'ahir, d'avui i de sempre.

A més, durant tot el dia les llibreries i floristeries van romandre obertes i amb parada al carrer per celebrar aquest dia.

Sent Viladot

Dins les activitats de promoció del territori de la Serra Bellmunt-Almenara, Espais Naturals de Ponent i l'Ajuntament d'Agramunt van organitzar la tarda-nit del divendres 17 de juliol a la Masia Isidori l'activitat *Sent Viladot*. L'acte va consistir en un concert musico-poètic a càrrec de la cantautora lleidatana Meritxell Gené.

Meritxell Gené, amb l'acompanyament de Txabi Àbrego, va oferir un repertori que alternava poemes musicats de Joan Barceló, Maria-Mercè Marçal, Manuel de Pedrolo, Màrius Torres, entre altres, amb la lectura de poemes propis del seu primer poemari titulat *Després dels esbarzers* i també del poemari *Urc del cos* de Guillem Viladot.

L'acte, que va aplegar un ►

FONT: TERESA HELENA

Les campanyes de donació de sang són molt necessàries per mantenir les reserves de sang dels hospitals.

A la dreta, el crític literari Xavier Garcia va parlar sobre la poesia de Guillem Viladot a Lo Pardal.

Presentació dels nous tòtems de Guillem Viladot amb un recorregut pels del nucli històric de la vila comentats per Pau Minguet i Josep Bertran.

centenar de persones, va finalitzar amb un tast de productes locals.

Donació de sang

El divendres 24 de juliol el Banc de Sang i Teixits de Lleida va realitzar una nova campanya de donació de sang a l'Espai Cívic. Com en les dues anteriors campanyes que es van fer durant l'estat d'alar-

ma, les persones interessades en donar sang van haver de reservar hora al web donar-sang.gencat.cat per evitar aglomeracions o cues i seguir totes les mesures de prevenció i seguretat, com rentar-se les mans amb gel esterilitzant i guardar una distància mínima amb la resta de donants.

La jornada va comptar amb 51 donacions, de les quals

vuit van ser de plasma, i vuit oferiments.

Fundació Privada Guillem Viladot

La Fundació Privada Guillem Viladot i l'Ajuntament van presentar el dissabte 25 de juliol els nous tòtems dedicats a Guillem Viladot. La jornada va començar al matí amb la conferència-recital "La poesia de GV" realitzada pel crític literari targarí Xavier Garcia a Lo Pardal.

A la tarda es va fer la presentació dels nous tòtems. El consistori i la Fundació Privada Guillem Viladot van decidir de renovar els vells instal·lats fa cinc anys pel mal estat en què es trobaven amb la idea de tornar a omplir els carrers de Viladot, oferint als visitants un nou atractiu turístic i que a la vegada siguin un reclam per visitar la Fundació Privada Guillem Viladot.

La ruta dels tòtems de Guillem Viladot la formen nou peces que estan instal·lades en diferents indrets de la vila. Les estructures tenen tres ca-

JOAN PUJAN

JOSEP ROVIRA

JOAN PUJOL

Projecció del documental "Terra Lliure, punt final" a la plaça de l'Església. Després hi hagué la intervenció del fundador i militant de Terra Lliure, Frederic Bentanach.

res on hi trobem una imatge de l'obra plàstica, un fragment de l'obra literària i un mapa de la vila amb la senyalització de cada un d'aquests tòtems.

La presentació de la ruta es va fer amb un recorregut comentat dels cinc tòtems que estan situats al nucli històric de la vila. Les explicacions

Grup de joves realitzant el taller.

FONT: ESPAI GUINOVART

van anar a càrrec de Pau Minguet i de Josep Bertran i va comptar amb la col·laboració de membres del Club de Lectura de la Biblioteca que van llegir els textos de Viladot que s'hi mostren.

CDR Agramunt

El CDR Agramunt va reprendre el cicle documental "Records del Present. Mig segle de dissidència i repressió espanyola" amb la projecció, el diumenge 26 de juliol a la plaça de l'Església, del documental "Terra Lliure, punt final", una coproducció de Televisió de Catalunya amb Batabat, dirigida per David Basa, que va anar seguida d'una xerrada a càrrec de Frederic Bentanachs, activista independentista català, fundador i militant de Terra Lliure.

"Terra Lliure, punt final" és el primer documental que explica la història completa de l'organització armada Terra Lliure, des del seu naixement, el 1979, fins a la seva dissolució definitiva, el 1995. A través d'entrevistes als fundadors i dirigents de Terra Lliure, el documental analitza els orígens, l'evolució i la dissolució de l'organització independentista armada més duradora de la història de Catalunya. Les entrevistes estan contrastades amb politòlegs, jutges com Baltasar Garzón, advocats, víctimes i dirigents polítics com Jordi Pujol, Josep-Lluís Carod-Rovira o Àngel Colom.

Terra Lliure va existir durant setze anys, del 1979 a 1995, en què es van cometre més de dos-cents atemptats, que van provocar una víctima mortal i desenes de ferits, alhora que

l'organització perdia un militant mort a trets per la policia i tres activistes més mentre manipulaven explosius a punt de ser col·locats. Durant tots aquells anys, la policia va detenir més de tres-dents independentistes acusats de pertànyer o col·laborar amb Terra Lliure en una dinàmica que va tenir el seu punt final el 1996 quan l'últim govern de Felipe González va indultar els presos de Terra Lliure i va donar per tancada la història d'aquella organització independentista armada.

Tallers a l'Espai Guinovart

L'Espai Guinovart va iniciar el passat mes de juliol el projecte "Pícnic a l'Espai" que té com a finalitat apropar el públic familiar, infantil i jove a l'Espai Guinovart per consolidar la seva participació durant tot l'any. Les activitats proposades estan enfocades a prioritzar experiències visuals, sensorials i plàstiques que relacionen l'art i el medi ambient.

La convocatòria per la difusió del projecte i l'oferta de participació —expliquen des de l'Espai— es farà quadrimestralment i s'anomenaran: Pícnic Estiu, Pícnic Tardor, Pícnic Hivern i Pícnic Primavera. Les activitats incloses en cada un dels "pícnics" combinaran visites guiades a les obres de l'artista Josep Guinovart o bé, als artistes que exposen obra al Petit Espai.

Les activitats del Pícnic d'Estiu, realitzades els dies 17, 24 i 31 de juliol, han estat un èxit de participació, tenint en compte les limitaci-

JOAN PUJAN

L'alcaldesa Sílvia Fernàndez lliurant una orquídia a Maria Solà amb motiu del seu centenari. A la dreta, l'homenatjada acompanyada dels seus fills i nets, amb les autoritats.

JOAN PUJAN

ons d'aforament en cadascun dels tallers que s'han realitzat: El salt verd, Art al tros i Perduts i a la deriva, amb un total de 45 participants.

Una agramuntina centenària

El divendres 31 de juliol l'agramuntina Maria Solà Fontanet va complir cent anys de vida. L'endemà, l'Ajuntament d'Agramunt, el Consell Co-

marcal i el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat li van retre un merescut homenatge al seu domicili. L'alcaldesa, Sílvia Fernàndez, la va obsequiar amb una orquídia en nom de l'Ajuntament mentre que el president del Consell Comarcal de l'Urgell, Gerard Balcells, li va fer entrega d'una placa commemorativa d'aquesta efemèrides. A més a més de la Medalla Centenària de la Generalitat que concedeix a totes les persones residents a Catalunya que compleixen 100 anys.

L'alcaldesa la va felicitar per arribar als cent anys amb tan bona salut i va assegurar, dirigint-se a l'homenatjada, que era la persona que més bé podia explicar la història d'Agramunt d'aquest segle.

El repte de Sílvia Puigarnau VDA Solidària

L'atleta agramuntina Sílvia Puigarnau, juntament amb Val d'Aran by UTMB i la marca de torrons i xocolates Virgínia, va dur a terme els dies

7, 8 i 9 d'agost el projecte VDA Solidària, un repte benèfic d'Ultra-Trail associat al moviment #YoMeCorono per recaptar fons per a la investigació de la Covid-19, una iniciativa de l'equip de metges i investigadors de la Fundació Lluïta contra la SIDA, Irsi Caixa i l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol.

El repte va consistir en donar la volta a la Val d'Aran corrent sense parar, seguint el recorregut del Torn dera Val d'Aran, de 162 quilòmetres i 10.600 metres de desnivell positiu, recorregut que Puigarnau va completar en 33 hores i 15 minuts des que va prendre la sortida a Vielha el divendres a les 16.30h fins que arribava de nou al punt de partida cap a les 2 de la matinada del diumenge.

Diversos esportistes, com Laia Andreu, Jordi Gamito, Mireia Miró, Pablo Villalobos o Eduard Hernández, es van sumar a la iniciativa acompanyant la Sílvia en alguns dels 13 trams en què estava dividit el recorregut realit-

La Sílvia Puigarnau va superar el repte solidari a benefici de la investigació de la Covid-19.

RAMON FERRER

Actuació dels Cantaires de Ponent a la plaça de l'Església. El públic assistent va poder seguir les lletres de les cançons a través dels seus dispositius mòbils. Membres del CDR Agramunt van exhibir cartells del Rei Felip VI en protesta per la visita dels monarques al Monestir de Poblet.

zant una inscripció solidària, mentre d'altres van optar per apadrinar quilòmetres virtuals a través del web www.aran-byutmb.com/vdasolidaria. També es podia col·laborar comprant el torró solidari de Virginias, un torró de xocolata blanca amb caramel toffee, cereals i regalèssia negra.

Cants per la llibertat a la plaça de l'Església

Els Cantaires de Ponent van oferir el dilluns 20 de juliol una segona cantada a la pla-

ça de l'Església per la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats; la primera l'havien feta la setmana abans, concretament el dia 13.

Abans de començar l'actuació, el seu director, Jaume Anyé, va ressaltar que "la nostra idea és cantar, fer música per la llibertat, però també fer cantar a la gent perquè participi", així doncs va animar el mig centenar d'assistents a la plaça a participar a la cantada.

Van interpretar mitja dotze-

na de cançons del seu propi cançoner *Cantem per la llibertat* que recull més d'una setantena de temes creats especialment per als Cantaires de Ponent. Temes populars i cançons molt conegudes per tothom d'interprets com Lluís Llach, Sisa, Quico el Cèlio, el Mut i el Noi de la Ferreries, entre altres, però amb la particularitat que la gran majoria són cantades amb lletres adaptades expressament per a demanar la llibertat dels presos i exiliats, així com per defensar la llibertat d'expressió i la implantació de la República. El públic assistent va poder seguir les lletres de les cançons a través de la versió digital del cançoner que tenien descarregat en els seus mòbils.

Durant la cantada d'una de les cançons titulada *Corona Ciao*, una versió que havia fet Òmnium del tema *Bella Ciao*, membres del CDR Agramunt van exhibir cartells amb la figura del Rei Felip VI de cap per avall en protesta per la visita que havien fet els monarques al Monestir de Poblet aquest mateix dia al matí, i després els van cremar.

El dilluns 10 d'agost van fer una tercera cantada a la plaça de l'Església que va ser seguida per una quarantena de persones.

Era el novembre del 2017 quan un grup de músics de Lleida, la gran majoria afectats, van pensar que era necessari de fer alguna cosa arran dels empresonaments dels dirigents independentistes. Volien protestar amb música, i van formar els Cantaires de Ponent.

Feia un parell de setmanes ►

Concert de guitarra del Duo Ribera Sàbat a la plaça de l'Om.

centenars de persones disposades a cantar amb ells per reclamar la llibertat dels presos polítics i els exiliats, de manera que van crear el Cor de la Plaça Paeria. I de llavors ençà, cada dilluns hi han cantat.

Cicle Racons. Concert Duo Ribera Sàbat

El dimecres 19 d'agost va tenir lloc a la plaça de l'Om el tercer dels concerts programats per la regidoria de Cultura de l'Ajuntament dins el Cicle Racons. El concert va anar a càrrec del Duo Ribera Sàbat. La formació integrada pels guitarristes Maria Ribera i Jordi Sàbat va interpretar obres per a guitarra i aranjaments d'obres escrites per altres instruments, dels compositors Enric Granados, Isaac Albéniz, Manuel de Falla, Gaspar Cassadó i Frederic

Mompou, així com del Llibre Vermell de Montserrat.

El duo Ribera Sàbat amb més de set anys de trajectòria han realitzat concerts tant a Catalunya i a Espanya, com a diversos punts d'Europa, Xina, Mongòlia, Japó, Argentina...

Actualment compaginen la seva activitat concertística amb la tasca pedagògica i la investigació musicològica.

Maria Ribera és Doctora en Història de l'art per la Universitat de Barcelona, havent realitzat una destacable investigació sobre aspectes de la història de la guitarra a Catalunya, i el mestre Emili Pujol, a qui també li dedicà un CD en solitari. Jordi Sàbat és arangista i compositor. Van ser guanyadors del Concurs de Música de Cambra del Festival Ciutat d'Elx en l'edició del 2014. ■

que l'Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural convocaven concentracions el dilluns a les 8 de la tarda a la plaça de la Paeria, de manera que van decidir d'unir-s'hi.

A la plaça es van trobar

Paulí Ribera en el record

El 29 de juliol va morir Paulí Ribera Marquilles a l'edat de 88 anys. Era un fervent agramuntí que havia col·laborat en moltes de les activitats que es feien a la nostra vila. El recordem per la seva afició als escacs, jugant i fent cursets als menuts; la participació entusiasta de cantaire a les caramelles i al cor de la parròquia; la seva il·lusió en ballar sardanes i ensenyar-les als més menuts; la seva satisfacció en rebre el Sió que col·leccionava des del primer número i al qual va participar durant temps en la confecció de les amenitats i en la redacció de la història de la sardana al nostre municipi; la seva atracció incondicional per l'equip de futbol de l'Espanyol que el portà a ser protagonista d'un anunci televisiu fa uns pocs anys... Per tot això i per la nostra amistat el servarem en el record. Descansi en pau.

La Generalitat invertirà 32.000 milions d'euros en un pla de Reactivació Econòmica i Protecció social

► Es fixen vint grans projectes de país estructurats al voltant d'uns eixos prioritaris: l'economia de la vida, la digitalització, la societat del coneixement i la transició energètica

Redacció

La Generalitat ha aprovat un Pla per a la Reactivació Econòmica i la Protecció Social per fer front a la crisi derivada de la Covid-19, que marcarà l'estratègia de país per als pròxims anys. El nou pla té un cost de 31.765 milions d'euros i gira al voltant de cinc eixos. Aquests són l'economia de la vida, la societat del coneixement, la digitalització, la transició ecològica i un eix més transversal que té a veure amb la perspectiva de gènere i la internacionalització. A través d'una vintena de grans projectes, que inclouen fins a 145 actuacions, el pla mostra la capacitat innovadora i de transformació del sector públic.

El document és el resultat dels treballs desenvolupats en les darreres setmanes per la Comissió per a l'elaboració del Pla per a la Reactivació Econòmica i Protecció Social com a conseqüència de la crisi de la Covid-19 (CORECO) i mostra el compromís del Govern envers tres objectius essencials: reforçar l'estat del benestar i la capacitat productiva de Catalunya; reduir les desigualtats socials accentuades per la pandèmia i accelerar la transició cap a un model econòmic més sostenible i resilient.

FOTO: JORDI BEDMAR

Per aquest motiu, a la base del pla figuren l'Agenda 2030 i els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de Nacions Unides, així com el Pacte Verd Europeu (European Green Deal) i l'Estratègia Digital Europea (Digital Europe).

REACTIVACIÓ EN CINC EIXOS

Una part important de les actuacions són per fer front a la crisi derivada de la pandèmia com ara continuar garantint les prestacions del sistema de salut i assistencial i protegir l'economia productiva amb un pla de xoc de Treball, dotat amb 184 milions d'euros. El document preveu alhora la posada en marxa de grans planificacions per qüesti-

ons estratègiques de país, com ara la transformació del model agroalimentari, la lluita contra el canvi climàtic o la mobilitat sostenible. Els projectes s'implementaran en diferents fases en un horitzó que abasta fins a les dues dècades vinents. Aquests s'agrupen al voltant de cinc eixos que dibuixen el model social, econòmic i institucional cap al qual ha d'avançar Catalunya en els pròxims anys i que posa el focus en la digitalització i la transició ecològica.

DIGITALITZACIÓ I TRANSICIÓ ECOLÒGICA: PILARS DE LA RECUPERACIÓ

La meitat del pressupost del nou pla, uns 16.000 milions d'euros, es destina

rà a la transició ecològica, que preveu dotar Catalunya amb més infraestructures d'energia renovable, apostar per una economia circular, mesures d'eficiència energètica i una mobilitat sostenible. L'altra gran aposta és la digitalització, que ha permès mitigar l'impacte econòmic i social de la pandèmia. Ara bé, cal consolidar i ampliar els avenços fets en els darrers mesos, tal com recomana la Comissió Europea, que fixa la transició digital com un dels pilars de la recuperació. En aquesta línia, el pla de la Generalitat inclou un Pla d'Educació Digital de Catalunya, la digitalització dels sectors productius i competències digitals, i la implementació de tecnologies digitals avançades en territoris i ciutats intel·ligents.

Un altre dels eixos del nou pla és el batejat "Economia per la Vida", que aposta per avançar cap a una economia al servei de les persones. Aquest preveu, entre d'altres, un pla de foment en la innovació en salut, bioeconomia i transformació del sector agroalimentari, forestal i marítim, qualitat assistencial amb garanties, reactivació del consum i inclusió social. La societat

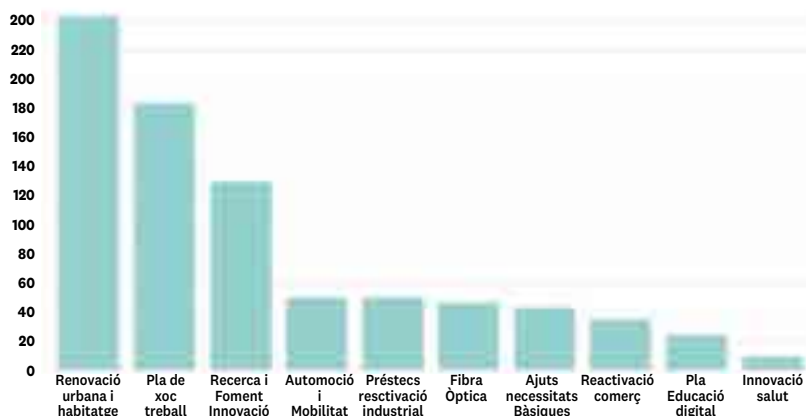
del coneixement és un dels cinc eixos del pla i aposta per impulsar solucions innovadores en l'àmbit sanitari així com reconduir les carreres professionals dels sectors més afectats per la crisi. L'últim eix inclou deu actuacions transversals que giren al voltant de la internacionalització de l'economia i la transversalitat de gènere per garantir l'equitat i la igualtat d'oportunitats.

2.760 MILIONS D'Euros PER AL 2020

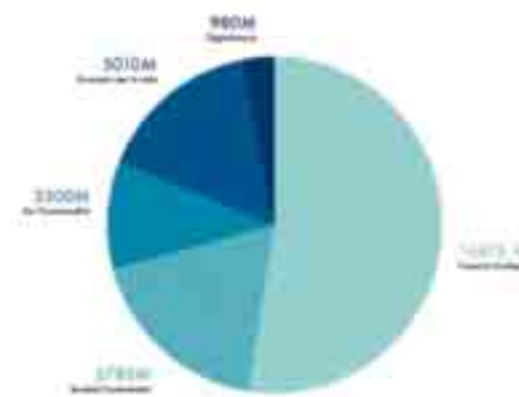
El cost total del pla és de 31.765 milions d'euros, 2.760 dels quals s'invertiran aquest any 2020. Entre les actuacions més immediates hi ha el Pla de xoc a l'àmbit de Treball, l'ampliació dels ajuts per a necessitats bàsiques, un Pla d'educació digital de Catalunya, un pla de foment de la innovació en Salut o una injecció econòmica per a reactivar el comerç, entre altres.

En paral·lel al pla de reactivació, el Govern segueix treballant per reforçar la resta de pilars de l'estat del benestar. En aquest sentit, insisteix en l'exigència de resoldre l'infrafinançament crònic, xifrat en 5.000 milions d'euros, que pateix el sistema de salut català.

2760 milions d'euros s'invertiran al 2020

Distribució dels 31.765 milions d'euros segons eixos

Cal Mora ha tancat

Dues fotos de gent darrere el mostrador. A la de dalt, a l'esquerra Gabriel Ortiz i a la dreta Marcelino Pampalona. A la de la dreta, París, no identificat, Joan del Músic, Emilio Gil i Marcelino Pampalona.

L'endemà de Sant Joan, el bar Sport, conegut popularment per "cal Mora", no va obrir. Als vidres de la porta d'entrada hi havia un escrit en què s'anunciava als clients que se suspenia el servei. Després de setanta anys, un dels bars més populars i antics de la nostra vila va abaixar la persiana tot d'un plegat.

El bar Mora començà el 1950 amb Ramon Mora Solsona, molt conegut com a violinista. S'instal·là en el local als baixos de casa seva, on hi havia una botiga de queviu-

res, propietat del pare, Josep Mora Vall. Ramon Mora havia treballat a la fàbrica de xocolata de cal Viladàs, al taller de confecció de guants d'Adolfo Creus i havia estat al Casal. Però alguna cosa va passar, i el pare li va proposar substituir la botiga que llavors tenien per un bar. Durant uns anys van llogar el bar a tercers, perquè Ramon Mora s'havia d'absentar sovint perquè no hi podia ser en tocar en diades assenyalades i festes majors d'altres pobles. El van arrendar durant un any al Masieta i potser uns dos anys als germans Pampalona, un dels quals era Marcelino Pampalona Peralba. D'aquí en va sorgir l'amistat i l'amor entre aquest i la filla del propietari Ramon Mora, Inés Mora Vicens, els quals, després del temps preceptiu del festeig, es van casar i es van fer càrrec del bar. Amb els anys, el Marcelino i la Inés, amb l'ajuda de les dues filles, Rosa Mari i Cristina, i del fill, Ramon Pampalona Mora, van continuar portant el bar fins

que es va jubilar el Marcelino als 65 anys. Llavors la propietat va passar a mans del fill hereu, Ramon Pampalona Mora, si bé les germanes hi continuaren treballant; la Cristina durant uns quaranta anys, fins el 2011, i la Rosa Mari, que es cuidava d'obrir a les sis del matí i s'hi estava fins a la una del migdia, fins que es jubilà el novembre del 2019. El gener d'aquest any Ramon Pampalona va traspassar el bar al seu fill petit, Eduard Pampalona Viladot, encara que tots dos ateni- en els clients fins que el dia 25 de juny l'Eduard, després d'uns cinc mesos com a amo, va decidir tancar i posar un rètol per avisar la clientela. Va ser una decisió sobtada que va sorprendre els que el freqüentaven i la resta d'agraumuntins i la mateixa família.

A part del servei propi d'un bar, al cafè Sport també hi segellaven les travesses o "quinieles", des de feia uns cinquanta anys. Quants agraumuntins no havien passat per cal Mora per fer una quiniela

Ramon Mora Solsona preparant un cafè.

Els tres fills i la mare: Cristina, Inés, Rosa Mari i Ramon.

Ramon Mora Solsona tocant en unes caramelles.

Una imatge afectuosa del Marcelino i la Inés.

o anar-la a segellar! Hi anava bastant gent a fer travesses i, qui menys qui més, aprofitava la circumstància per fer un cafè, un gelat o un beure. Durant molt temps hi va haver un grup de joves que es reunien en unes taules a la part baixa del recinte on marcaven les quínieles mentre feien el vermut i la tertúlia; aquesta colla, en una ocasió, en van encertar una que fou premiada amb una quantitat considerable.

També hi anava molta gent per veure el futbol i discutir sobre aquest tema. El primer propietari, Ramon Mora, ja portava el futbol a la sang: ha-

via estat president del futbol d'Agramunt. Cal Mora va ser el primer bar d'Agramunt que va posar una televisió al servei del públic. Quan feien futbol, encaraven la televisió cap al Mercadal perquè la gent la pogués veure asseguda a fora i des dels arbustos de la plaça on s'asseien amb cadires que la mateixa gent es portava. També van tenir molts anys una gramola de posar discos de vinil. Fa molts anys, quan la gent es casava, en moltes ocasions feien esmorzars de coca amb xocolata pels convidats al matí, perquè els recents casats marxaven a primera hora amb el cotxe de línia.

Hi havia clients de sempre, estiu i hivern, festa i feina; fins al punt que, quan hi anaven, no calia ni que preguntessin el que volien, perquè el Marcelino, la Rosa Mari, el Ramon o la Cristina ja ho sabien i els servien sense que els calgués demanar. Hi havia grups de persones que hi anaven a jugar cartes, dòmino, escacs... Els expropiataris encara recorden que al dòmino hi anava a jugar el farmacèutic Mas, el metge Suárez, el

veterinari Coll, que jugava al solitari, etc.

Una característica del cafè és que disposa d'una ampliació tancada amb vidrieres dins dels coberts. Durant uns anys es va treure a l'estiu, fins que es va deixar fixa; i d'això ja en fa molt temps. Els propietaris havien batejat aquell espai com "la gàbia". Els primers anys, quan la treien als estius, el vell Mora feia concerts als coberts amb altres músics d'Agramunt. A part d'això, mai faltaven en èpoques de bon temps les taules i cadires als carrers i a la mateixa plaça del Mercadal que es repartien en tres sectors corresponents als tres bars de la zona: el Casal, la Moderna i el bar Sport. La família Mora considera que els clients de sempre eren com si haguessin estat de la mateixa família. Per al servei, sobretot en èpoques de feina, quan hi havia sardanes al Mercadal, durant les festes majors... els propietaris havien tingut persones que els ajudaven com el Joan del Músic, el Ramon Mateu, la Dolors Llobet, a més de les pròpies filles i els corresponents marits. De fet, era un bar familiar. Ara, després de setanta anys, la família Pampalona-Mora s'ha vist en la tessitura d'haver de tancar malgrat els dolgui en l'ànima.

En l'actualitat, la propietat del bar ha passat a ser d'una empresa de Castelló d'Empúries que gestiona màquines escurabutxaques; sembla que tenen la intenció de tornar-lo a obrir. El servei de la validació de travesses del futbol també ha estat traspassat al nou propietari.

JPR

Un segle de vida

La Maria amb els seus nets, el Bernat, el Sergi, l'Anton i la Maria. Desembre de 2019.

Primera Comunió a finals dels anys 20.

Al carrer Aspi, la Maria Solà hi ha passat tota una vida. Primer amb els seus pares, tot i escapar-se en alguna ocasió cap a la plaça del Pou perquè no volia menjar; després hi formà una família amb el seu marit i dos fills. Amb 100 anys acabats de fer encara l'hi trobem. Pujo a casa seva i la veig asseguda al seu "raconet", mig a les fosques perquè no hi entri el sol i amb el ventilador donant voltes per tal de refrescar aquest divendres tan calorós. El Domènec, el seu fill, fa en algunes ocasions d'"intermediari" ja que la Maria sordeja una mica.

– Abans de començar, felicitar-la per l'aniversari. Suposo que deu estar molt contenta d'haver arribat als 100 anys, no?

– Uí sí, només em trobo gent que em felicita pel carrer. Soc més famosa que el rei!

– M'imagino que li devien fer una bona festa...

– Sí, molt maca. Però ja els he dit que és l'última que els pago (ho diu rient i mirant el seu fill). No hi arribaré pas als 105, ja seré al cementiri!

– Això no se sap mai... Vostè va néixer l'any 1920 a Agramunt. A quina casa?

– Vaig néixer el 31 de juliol de 1920 a cal Felijo, aquí en aquesta casa del davant mateix (assenyala cap al carrer). A mi la gent em coneix per "la Maria el Felijo".

– Va tenir germans?

– Sí, érem quatre germans. La Teresina, que era la gran, va néixer en una altre lloc; el Josep M^a, la Inés i jo ja vam néixer aquí al carrer Aspi. Jo soc la segona, però també l'única dels germans que quedo viva, això que de petita era molt poqueta cosa i menjava com un moixonet. Semblava la més carallot d'aquella casa i mira!

– De què feien els pares?

– Tenien una botiga de verdura. Primer el pare havia fet de pastor, però ni la meva germana gran ni jo ho recordem. La botiga la teníem aquí baix a cal Guapo. Els meus pares tenien un carro i una mula i, cada dia, xino-xano anaven a Tàrraga i a Balaguer a comprar la verdura. També recordo que el pare anava a repartir verdura a Puigverd, a Montclar i a la Donzell.

– Els ajudava a la botiga?

– Abans d'anar a col·legi, quan arribava el carro l'ajudàvem a descarregar-lo i posar el gènere al lloc. Però jo no ho vaig fer gaire, perquè no era gens menjadora i com que era molt primeta no em deixaven fer res.

– A quin col·legi va anar, a les Monges o a les Escoles?

– Sempre havia anat a les Escoles. En aquella època el col·legi era on és ara cal Galceran. Sempre vaig anar allà; a les Monges no hi vam anar mai. Després de més grandeta vaig començar anar a aprendre de cosir.

– On va anar a fer d'aprenent?

– Ja ni me'n recordo dels llocs que he anat a cosir! Al començament a una casa anant cap als Safarejos que en deien a cal 95, però ja no queda ningú, tots són morts. Dels altres no me'n recordo ja...

– Li donaven alguna cosa a canvi?

– No res no et donaven. Primer et feien anar a buscar fils i a portar roba per les cases. A vegades, si et donaven cinc cèntims de propina, te'ls deixaven quedar. Ep! però tot el que guanyava ho havia de donar a casa. Ens feien passar més rectes que un canó d'escopeta!

– S'hi ha dedicat sempre a cosir?

– Sí, he cosit tota la vida i encara ho faig. Encara enfilo l'agulla! Si hi ha alguna peça ▶

Veïns del carrer de l'Aspi després de guarnir-lo pel pas de la Verge de Fàtima. Octubre de 1950.

A baix a la dreta, la Maria amb el seu marit, Gregori Llop, i els seus fills Domènec i Josep M. Foto d'unes vacances a Saragossa el setembre de 1971.

El que recordo més de la Guerra Civil són els bombardejos. Al principi no hi havia refugis i allò era un "sálvese quien pueda", tot eren corredisses. Jo corria sense mirar ni esperar a ningú. Després anàvem al refugi de l'església, però s'hi patia molt allà dins, uns ploraven, altres cridaven perquè no s'hi veia...

de roba que no m'agrada la canvio i la faig d'una altra. Mira, avui tenia una cosa per cosir però no n'he tingut ganes. Bé he de passar el temps d'una manera o altra!

Durant molts anys vaig treballar a la confecció per l'Adolfo de cal Creus. Al començament fèiem pantalons i, més tard, camises. Sempre he cosit des de casa (m'assenyala la màquina de cosir que guarda). A l'estiu m'aixecava a les cinc del matí i ja em posava a la màquina. M'he fet un fart de treballar.

– **Amb 16 anys arriba la Guerra Civil, un fet que deixa cicatrius. Com recorda aquella època?**

– El que recordo més són els bombardejos. Al principi no hi havia refugis i allò era un "sálvese quien pueda", tot eren corredisses. Jo corria sense mirar ni esperar a ningú. Després anàvem al refugi de l'església, però s'hi patia molt allà dins, uns ploraven, altres cridaven perquè no s'hi veia... Els pares no van voler baixar mai al refugi, sempre

es van quedar a l'Altar Major; deien que si els havien de matar era igual on es trobessin.

– **Vau sobreviure tots al bombardeig?**

– Sí, ens vam poder reunir tots una altra vegada. La meva germana petita va estar perduda durant vuit o deu dies. Quan va acabar el bombardeig, tots vam tornar cap a casa però ella no va comparèixer. Llavors ens vam anar a refugiar als baixos de la masia de cal Viladot amb els de cal Buero. El meu pare baixava matí i tarda a Agramunt per veure si algú en sabia alguna cosa, fins que un dia va saber que potser era a la Donzell i se n'hi va anar amb els de cal Pañé. Al final la van trobar i la van poder baixar a casa. La meva pobra mare només feia que plorar pensant que li havien matat la nena. Ja en vam passar, ja!

– **Amb el final de la guerra, arriba temps durs amb el franquisme.**

– Durant el franquisme es va patir molt, amb tot. Me'n

recordo del pa negre que era més dur que una sola de sabata i a sobre te'l donaven fraccionat. Només podien menjar pa blanc els pagesos que es feien la farina o bé aquells que tenien diners per pagar-lo. Ara, quan veig que mengen pa integral, penso "no sé com se'l poden menjar!" Em fa recordar al pa negre. Gràcies a Déu el meu pare era molt treballador i de menjar no ens en va faltar mai, fins i tot, si calia, feia l'estraperlo.

– **Ara que s'acosta la Festa Major, em pot explicar com eren les festes d'aquella època?**

– Per la Festa Major feien envelat. A mi m'agradava molt ballar i, a la tarda, ens hi deixaven anar. A la nit, no, eh!

També m'agradava molt anar al cine al Casal i, des-

La Maria i el Gregori en una festa de la Consist, empresa on el seu marit va treballar molts anys.

Per la Festa Major feien envelat. A mi m'agradava molt ballar i, a la tarda, ens hi deixaven anar. A la nit, no, eh! També m'agradava molt anar al cine al Casal i, després de la pel·lícula, treien les cadires i feien ball. Llavors els homes pagaven i les dones entràvem de franc. Però dels dos dies de festa, només en podíem sortir un, l'altre a casa.

prés de la pel·lícula, treien les cadires i feien ball. Llavors els homes pagaven i les dones entràvem de franc. Però dels dos dies de festa, només en podíem sortir un, l'altre a casa. Després de la guerra, el que tenia quartos voltava i els que no, un dia al cine i prou!

– A casa m'havien parlat força dels Carnavals que es feien a Agramunt. Els recorda?

– Abans de la guerra havia vist els carnavals que es feien a la Barretina. Feien festa grossa, duraven tres dies i tres nits. Feien ball a la tarda, després anaven a sopar i hi tornaven fins a la matinada. Jo només hi podia anar a la tarda, a la nit no m'hi deixaven anar. Aquí tinc una foto (m'ensenya un quadre que té penjat a la paret amb part de la família disfressada) que devia ser un carnaval de després de la guerra; ens vam disfressar aquí al carrer perquè llavors no hi havia festa de Carnaval.

– I ara, com s'entreté?

– M'agrada molt mirar la televisió. A vegades miro la novel·la o bé alguna pel·lícula que facin; m'agraden les d'acció, que hi hagin tiroteigs i

cops de punys i així, quan els maten, tota sola vaig dient: “tu ja has acabat, ja pots anar a cobrar!” A estones em poso al balcó del davant i miro la gent que puja i baixa pel carrer. Sobretot m'agrada veure la canalla quan surten de l'escola. També m'agrada llegir, encara ho puc fer. Quan arriba el Sió me'l lleigeixo de dalt a baix; també vaig a comprar el *Pronto*. A vegades baixo al carrer i faig la «xerradeta» amb algú o altre que passa. Fa uns mesos endarrere, també anava a berenar amb una colla de dones cada dijous; però ara, o s'han mort o estan a la residència i no les deixen sortir. M'he quedat ben sola i no puc anar a berenar.

– Com esteu de salut?

– Estic molt bé. De metges ben pocs me'n visiten i només prenc una pastilla per la pressió arterial. Les cames també les tinc bé, però els peus sí que em fan una mica la punyeta perquè a vegades em fan mal. L'únic que tinc és que se'm va assecar el nervi d'una oïda i no hi sento gaire bé. Però no creguis, ja n'he passat de tots colors, ja; no et pensis!

– Ara que és temps de vacances, no us agradaria marxar uns dies d'Agramunt?

– No n'he fet mai de vacances, jo. I ara, ni que me les paguessin no hi aniria. Els meus fills ja m'ho diuen que m'apunti a l'Imsero, però jo estic molt bé a casa meva.

– Amb 100 anys deu haver vist molts canvis a Agramunt, oi?

– Agramunt ha canviat

molt, sí. La meitat dels llocs ni els conec perquè no hi volor. Vaig sempre de casa meva cap a casa dels meus fills i de la resta ja no sé gran cosa. Ara, si em fessis anar al Raval o als Dipòsits, per exemple, ja no hi sabria ni anar.

– Per acabar, m'agradaria que ens expliqués com s'arriba als 100 anys. Quin és el secret?

– No el sé, només Nostre Senyor ho té a la seva mà. Sempre he portat una vida molt ordenada. Tant me fa el que facin, jo sempre me'n vaig a dormir a 2/4 d'11 i m'aixeco a les 9 del matí. Tot i que menjo i dormo a casa del meu fill Domènec, cada matí i cada tarda baixo a casa meva, al carrer Aspi. És el meu raconet i ja ho diuen que un bon mariner no abandona la seva barca; jo tampoc l'abandono.

– Li té por al coronavirus?

– Soc molt creient i sempre porto la mascareta i no em barrejo amb ningú. Crec que costarà de marxar aquest “bitxo” perquè no som gaire obedients i ens ho deixem perdre. Si tothom ho fes com jo, segur que seria diferent. A vegades les coses ens les perdem nosaltres mateixos.

Ara només pot fer una cosa: viure. I seguir gaudint de l'estima dels seus. La Maria és una dona senzilla, treballadora i afable. Li agrada badar al balcó i fer la xerradeta amb la gent que es troba pel carrer. Hem quedat que la farem petar de nou quan ens tornem a trobar. Perquè entre records i records s'hi amaga la veritat, tota una vida.

Anna Bertran

Bastanist al poble!

FONT: ESPLAISIO

Els Esplais també ens hem hagut d'adaptar a la realitat que vivim actualment amb la pandèmia del Coronavirus. És per això que no hem pogut anar de colònies. Tot i així, no hem volgut renunciar a viure l'esperit de Bastanist. Del 13 al 17 de juliol Bastanist es va traslladar a Agramunt!

La Scientific Highschool es va instal·lar al poble per acollir trenta infants dedicats a la recerca. Cinc dies d'investigacions i aprenentatges, però

sobretot, cinc dies d'esbarjo i rialles que tanta falta ens feien en aquells dies! Seguint en tot moment les mesures d'higiene i seguretat, vam dur a terme diferents activitats i jocs. A més, també ens vam conscienciar sobre les mesures a seguir per combatre la Covid-19.

Aquesta va ser una manera de mantenir viva la flama de l'Esplai fins a les properes colònies que, de ben segur, arribaran! Des d'aquí donem les gràcies a totes les famílies que van confiar en aquest projecte i a tots els infants que hi van participar. Lamentem que precisament per motius relacionats amb la pandèmia, l'activitat no s'hagués pogut realitzar als altres dos pobles germans d'Esplai: Bellvís i Guissona.

Amb la rialla als llavis que ens ha deixat "Bastanist al poble", comencem ja a treballar per a properes activitats. Cuidem-nos i cuideu-vos.

FONT: ESPLAISIO

Les obres de Lluís Trepàt tornen a Tàrraga

Entenem que aquesta és la millor estratègia per a l'estudi i la difusió dels dos artistes.

Des de l'any 2012, la Fundació Guillem Viladot "Lo Pardal" d'Agramunt, a banda de tota la producció artística del poeta agramuntí, també acollia una nombrosa quantitat d'obres del seu bon amic, el pintor de Tàrraga, Lluís Trepàt. El contracte de comodati, que es va redactar fa sis anys,

contemplava que les pintures de l'artista targarí estiguessin 20 anys dipositades a "Lo Pardal". Amb el nou rumb que va prendre la Fundació Viladot ara farà dos anys, es va considerar que aquest equipament artístic havia de destinar els seus esforços i recursos, sobretot, a reivindi-

car, repensar i redescobrir la figura de Guillem Viladot, així com donar cabuda a artistes compromesos amb el pensament contemporani i l'art del present. És per aquest motiu que, després de les oportunes gestions durant mesos entre la Fundació Viladot i la família Trepàt, el 21 de juliol to-

tes les obres de Lluís Trepà dipositades a "Lo Pardal" van passar a ser custodiades per la seva família a Tàrraga.

Entenem que aquesta és la millor estratègia per a l'estudi i la difusió dels dos artistes, tot i que en el futur ben segur que es poden generar pro-

jectes en què Lluís Trepà i Guillem Viladot comparteixin protagonisme.

Des de la Fundació Guillem Viladot volem agrair totes les facilitats que la família Trepà ha posat a l'hora de rescindir el contracte de comodati re-dactat l'any 2012.

Al Paulí Ribera

FONT: BARRETINA

FONT: BARRETINA

Des de l'Agrupació Sardanista Barretina volem fer una menció especial d'agraïment i reconeixement al Paulí Ribera, que ens va deixar el passat juliol, pel seu compromís i estima a la sardana.

Soci de l'entitat i, durant molts anys, membre de la junta. El Paulí va ser un dels primers formadors dels cursets de sardanes per a infants i adults del pla Saltem i Ballem. També va ensenyar a ballar sardanes durant molts anys a diferents col·lectius de forma altruista.

Enamorat de la seva terra i de la seva vila, apassionat per la seva dansa i per les seves tradicions. Seguidor de tots els esdeveniments i novetats sardanistes, com ara aplecs, cobles, colles sardanístiques, sardanes noves, premis i concursos, la sardana de l'any, programes radiofònics...

Ens queda en record el seu esperit i determinació per mantenir viva la sardana a Agramunt. Paulí, moltes gràcies per ensenyar-nos a gaudir-la i a estimar-la!

FONT: BARRETINA

El Paulí va tenir una gran estima per la nostra dansa. El podem veure ballant al Passeig en un dels aplecs agramuntins, en una altra població i amb membres d'una junta de l'Agrupació Sardanista Barretina.

Junta de l'Agrupació Sardanista Barretina

Ja sabem que el teu poble és el millor del món.

Junts el podem fer encara millor.

La Generalitat, a través del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOSC), invertirà 250 milions d'euros en obres i millores que afavoreixin la creació d'oportunitats econòmiques i socials a tots els municipis i consells comarcals de Catalunya.

Som 7,5 milions d'oportunitats.

Aprèn més sobre la nova convocatòria
del PUOSC a municat.gencat.cat

Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs

Recull d'imatges
seleccionades
entre les que els
nostres lectors
han penjat
a Instagram
amb l'etiqueta
#revistasio

@cor_pl_paeria

@pixOrize

@bernatsole

@xfm95

@msmafet

@materesa7817

@solanees.photos

TORRONS
Vicens
des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRAJOR · BOTIGA · MUSEU
Ctra. de Tàrraga, 1 · 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 · torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat
TORRONS VICENS...el Torró, Torró.

www.vicens.com

...i el rei anava despullat!

La trajectòria de Joan Carles, ara discutida per alguns, la història la posarà al seu lloc. D'això no en tinguem dubte. I de ben segur que s'acabaran coneixent noves dades. De fet, no descobreixo res si dic que ha estat un personatge que s'ha aprofitat de la seva situació...

Quan una cosa comença malament, és fàcil que acabí de qualsevol manera. La dinastia dels Borbons va començar malament per una part del territori espanyol, sobretot per aquells que van lluitar en contra de Felip V i que van patir la repressió del vencedor a sang i foc. És clar que això fa més de tres-cents anys, però val a dir que els menyspreus i els càstigs s'han repetit al llarg de la dinastia borbònica. Només cal recordar el discurs que ens va dedicar Felip VI el 3 d'octubre de 2017 pel fet d'haver votat per una república independent. Els Borbons van començar malament i han continuat malament.

També va començar malament el regnat de Joan Carles I, àlies el Campechano. Fou separat del pare (refugiat a Portugal) i portat de jovenet al costat de Franco per tal de pujar-lo i educar-lo a la seva manera a fi de tenir-lo a punt per quan ell no hi fos. Franco, que havia donat un cop d'estat per carregar-se la legítima República a base d'una guerra que suposà un milió de morts, fou qui reinstaurà la monarquia borbònica a la seva manera. Una monarquia que el 1931, amb Alfons XIII, havia fugit d'Espanya per corrupció i perquè no se la volia. I que després, el 1975, recomençà de qualsevol manera perquè, de fet, qui havia de ser rei era Joan de Borbó, però com que aquest no agradava al Generalíssim, saltà una baula de la dinastia i ens col·locà Joan Carles perquè continués governant després d'haver jurat i ac-

ceptat les lleis del Movimiento.

Ara n'hi ha que volen defensar l'actuació de Joan Carles argumentant que va ser una peça clau de la transició. Això, cal deixar-ho en qüestió, perquè ara per ara no se saben moltes coses, però la veritat és que la seva actuació el 23-F, que en un primer moment va ser aplaudida, ha estat discutida posteriorment perquè el personatge que esperaven Milans del Bosc, Armada i Tejero perquè es fes càrrec de la situació, era ell mateix. En aquell moment va jugar als dos bàndols i, al final, li va sortir bé.

La trajectòria de Joan Carles, ara discutida per alguns, la història la posarà al seu lloc. D'això no en tinguem dubte. I de ben segur que s'acabaran coneixent noves dades. De fet, no descobreixo res si dic que ha estat un personatge que s'ha aprofitat de la seva situació; un personatge que ha fet el que ha volgut tot vivint amb l'esquena dreta. A part de les aventures extramatrimonials, fet característic dels Borbons que sembla que visquin amb les hormones descontrolades, s'ha embutxacat milions de diners a base de favors i comissions a sota mà. Rebia diners per la compra de petroli, la venda d'armament i la construcció de l'AVE a països àrabs. El que rebia per fer d'intermediari, de fet, ell ho hauria d'haver lliurat a l'estat o, com a mínim, ho hauria d'haver declarat per tal de pagar-ne els impostos corresponents. Perquè a Espanya "tots som iguals", veritat? De ben segur que els diners que s'ha

fet públic que rebia a sota mà no són els únics. S'ha destapat l'entramat perquè l'investiguen a Suïssa, mentre PSOE, Unidas Podemos, PP, Ciudadans i Vox refusen crear una comissió per investigar tota la podridura reial. Joan Carles I embutxacant-se comissions milionàries que guarda en paradisos fiscals, comptant els plecs de bitllets amb una màquina a la Zarzuela i el govern d'esquerres mirant cap a un altre cantó.

Com que els fets són tan greus i de vergonya, la casa reial i el govern actual no han pogut aguantar més i han preparat una fugida del Rei Emèrit per tal de salvar la corona a Felip VI. I encara el que és més vergonyant, no solament han acceptat que el vell monarca fugís (ells diuen solament que ha marxat; com si anés de vacances, vaja), sinó que li han facilitat la fugida als Emirats Àrabs, un país que, ves per on, no té extradició amb Suïssa. I per si això fos poc, el viatge en avió privat, les vacances reials a l'estranger i els guàrdies civils que vetllen per la seva seguretat, els estem pagant entre tots. Un estat que està pràcticament en la ruïna es permet costejar al rei destronat (com si ell no tingués ni cinc, pobret!) l'estada en hotels luxosos d'Abu Dhabi.

El rei passejava pels carrers lluint el vestit més fi que li havien fet els millors sastres, però ningú no gosava dir-li que, en realitat, anava sense roba; fins que un infant va exclamar en veure'l: "però si va despullat!" I llavors tot el poble va esclatar en una gran rialla. ■

REESTRENA *el teu cotxe*

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA-CORRALES

Feli Garcia-Castro

mòb: 678470328
f.garcia@hotm.com
Agra, Catalunya 55011 C. 25. 14
AGRAMUNT 25310
Lleida

EXPOSICIÓ A L'ESPAI

Guinovart tràgic, satíric i grotesc
22 desembre 2019 | 13 setembre 2020

EXPOSICIÓ AL PETIT ESPAI

CARLES GABARRÓ
"Deriva"

8 març 2020 | 11 octubre 2020

HORARI

DIJOUS I DIVENDRES, DE 10H A 13H (només visites concertades)
DISSABTE, D'11H A 14H I DE 17H A 19H
DIUMENGE, D'11H A 14.30H

PLAÇA DEL MERCAT, S/N
25310 AGRAMUNT
TEL. 973 390 904
www.espaiguinovart.cat

Protectors Fundació:

INDÚSTRIES
JOVE-BALASH, S.L.

Alsina
SOLUCIONES EN ENCOFRATS

MAS BLANCH I JOVE

Sr. Joan Uriach Marsal

MÉS DE 10 ANYS

ELABORANT GRANS VINS

Informació i reserves: 973050018 - info@masblanchjove.com

Orfes de turisme i sense vacuna

El turisme de la destrossa i la borratxera no porta sinó problemes. El turisme podem, i hem de fer-lo, nosaltres mateixos preocupant-nos un xic més per la infinitat de coses meravelloses que tenim a casa nostra, tan bones o millors que aquelles que anem a veure a l'estranger llunyà.

L'allau de turisme estranger a la qual ens tenia acostumatats la Unió Europea es veu que ens ha deixat sense més ni més, i crec que aquest fet no ens ha de fer plorar, ans al contrari, n'hauríem d'estar ben satisfets. Les raons són òbvies i contundents.

La primera és que el turisme de la destrossa i la borratxera no porta sinó problemes, i la segona és que aquest turisme podem, i hem de fer-lo, nosaltres mateixos preocupant-nos un xic més per la infinitat de coses meravelloses que tenim a casa nostra, tan bones o millors que aquelles que anem a veure a l'estranger llunyà.

Com pot ser que fem aquesta mena de disbarat posant en perill la pròpia vida anant a latituds inversemblants pel sol fet de participar en una competició que cap dels participants no hi guanya res?

Allò de no voler ser menys que ningú no té cap sentit humà, tot-hom som més i som menys que els altres, depèn dels ulls que ho miren.

La pandèmia, la gran xacra de l'actualitat, va ser la que vam re-

bre de les sueques, les quals ens van portar la manera més simple d'estalviar en roba de vestir usant tan sols la més indispensable per amagar les parts íntimes, però deixant al descobert coses malignes com la disbauxa i la borratxera que maldaven arreu del país.

Per tant, jo diria que mai no hem de trobar a faltar un model com aquest. Nosaltres el podem suplir amb escreix fent-ne un de molt més simple i barat, preocupant-nos una mica més de conèixer tantes i tantes coses bones que tenim espargides arreu del territori. Als estrangers els hem de fer saber que no els trobarem a faltar, i que, a més, ens fan un gran favor.

Sense complexos de cap mena acorralarem la pandèmia perquè només ens cal usar l'enteniment que tots i cadascun de nosaltres tenim per arraconar-la i fer-la fora per sempre més.

Per acabar, si m'ho permeteu, m'agradaria fer-ho amb una contundent desaprovació de tot allò que s'anomena oci nocturn. De la qual cosa en tinc moltes referències viscudes, posat que els moments àlgids de la seva apa-

rició i per la condició de la meua feina de neteja d'escombraries amb el camió de l'Ajuntament i ser bomber voluntari els vaig palpar tots en primera línia i, per tant, en conec històries de tota mena; algunes de les quals comptades pels mateixos protagonistes en hores d'esplaiar-se explicant la veritat més neta. Ací en tenguí una mostra: "venia de Mollerussa i vaig arribar amb el sol molt alt, el meu dilema era si havia pujat per Tàrraga o pel Pilar d'Almenara".

Els testimonis dels pares són molt més extensos i diversos, sobretot el de les mares, la major part de les quals esperaven el pitjor per als seus fills patint fins que els tornaven a tenir a casa.

En aquests moments però, hi ha un nou problema protagonitzat pels joves i no tan joves amb els seus *botellons* perquè, de fet, ja fa molt de temps que està completament prohibit, sota perill de sanció econòmica fer-los a la via pública, de la mateixa manera que també ho està la droga i altres estupefaents.

Es compliran aquests requisits? ■

Tractament
Bruxisme, dolor a la mandíbula, limitació en obertura de la boca...

A.T.M.
Pataixes mals de cap o coll?

FISIOUTP
REHABILITACIÓ I RECUPERACIÓ

Recupera la força i el control del moviment
Especialistes en la prevenció de lesions i propiocepció de genoll i de turmell.

REHABILITACIÓ de genoll i turmell.

Plaça del Progrés, 2 - altell 1 | 25730 Artesa de Segre | Lleida | T. 973 400 677 - 697 456 944

Un núvol blanc

FONT: RICARD BERTRAN

El fet és que la mare, a banda dels tres germans que ens vam esquerar, va tenir una nena. La meva germana (ara sí) va néixer abans d'hora.

El primer esborrany d'aquest escrit l'iniciava amb aquest enunciat: "Jo vaig tenir una germana...". Però em va semblar que el temps verbal no era gaire precís, i fins i tot discutible per als més puristes de la llengua. Vaig corregir: "Jo hauria pogut tenir una germana". Tampoc, el condicional perfect, en aquest cas, és massa genèric; tothom podria declinar-lo en qualsevol circumstància, de la mateixa manera que podria anunciar que "jo hauria pogut ser torero" o "jo hauria pogut tenir un apartament a Bora-Bora", i ningú no ho podria posar en qüestió ja que, per molt remota que fos, una possibilitat sí que hi seria.

El fet és que la mare, a banda dels tres germans que ens vam esquerar, va tenir una nena. La meva germana (ara sí) va néixer abans d'hora. A més d'arribar prematurament, ho feu en una època i unes circumstàncies molt difícils per a tothom, però especialment per a la mare.

Sé que aquella nena va viure pocs dies, aproximadament una setmana. Sé que va ser a les acaballes de la guerra o poc temps després. Sé que el

pare estava tancat a la presó de Lleida, on el van engarjolar per haver format part del "ejército rojo, vencido y desarmado" amb la vida penjant del fil dels informes de l'alcalde i de la guàrdia civil. Sort que l'avi era el propietari de la caserna, situada llavors al carrer dels Teixidors, i això va propiciar que els testimonis de la benemèrita agramuntina fessin de contrapès als de l'alcaldia. Sé que la mare tenia el tifus i que, segons li va dir el metge, el fet de tenir aquella nena probablement li havia salvat la vida. Sé que la van posar en una caixa de sabates de tan petita com era, que no la podien alimentar de cap manera, i que es va anar fonent lentament. Però que va lluitar, que va plorar i es va agitar enèrgicament durant dies exigint l'existència que era seva, el lloc al món que li pertanyia. A poc a poc es va anar consumint com el ble d'una espelma sense oxigen, fins a romandre immòbil, talment una nina de porcellana. Sé que algú es va endur la caixa de sabates i que la mare no va voler saber on l'enteraven.

I això és tot el que en sé, de la meva germana. I encara algunes d'aquestes informacions les vaig aconseguir d'una cosina, la filla d'un germà de la meva mare que durant la guerra i la postguerra, amb 14 anys, venia cada dia en bicicleta des d'Artesa per ajudar la mare que estava sola, amb un marrec petit, vaques i aviram, i molta, molta por.

La mare me'n va parlar alguna vegada de la "nena", molt de passada, com si les paraules li cremessin a la boca. Cap d'aquestes revelacions anaven més enllà d'un parell o tres de frases, dites entre dents. Quan ho feia, els ulls se li empetitien i un núvol gris li enterbolia la mirada que es tornava dura com l'acer, desafiant, prenyada de rancúnia i de ressentiment. Però aquest odi contra qui o què anava dirigit; a ella mateixa? A les circumstàncies? A l'univers en general?

Jo mai no vaig atrevir-me a preguntar, a estirar el fil d'aquella història. Esborronat per la seva actitud, em limitava a abaixar la mirada i buscar algun altre tema de conversa per trencar aquell silenci incòmode i amorosir el moment. Ara me'n penedeixo, potser el parlar-ne més hagués ajudat a suavitzar la ràbia que se l'anava menjant per dins, però d'això mai en vaig acabar de ser prou conscient. Ara, sent pare, puc intuir la immensa ferida que et deu deixar a l'ànima per sempre més una pèrdua com aquesta,

*La mare
me'n va
parlar
alguna
vegada de
la "nena",
molt de
passada,
com si les
paraules li
cremessin
a la boca.*

i en aquelles circumstàncies. Però a casa d'aquestes coses no se'n parlaven, de la guerra, de totes les misèries que havien passat, de les traïcions familiars... això eren temes tabú, sobretot pel pare.

Com més temps passa, més preguntes em faig sobre com hauria sigut tot si la guerra, la malària, o l'univers, s'haguessin conjurat per absoldre aquella nena. Potser s'hauria assemblet a la mare? Quines haurien estat les seves il·lusions, quins camins hauria transitat, els seus somnis, els desitjos, els amors... Com s'hagués dit, com hauria canviat la vida de cal Biel amb una nena entre tant "xicotot", com hauria sigut la meva relació amb ella, de quina manera hagués canviat jo mateix amb la seva presència...

Segurament li haguessin posat Sabina, seguint la tradició familiar de batejar l'hereu amb el nom del pare i amb el de la mare, la pubilla. També és molt probable que amb vint anys de diferència entre nosaltres, m'hagués fet més de mare que de germana. O potser jo hagués passat la infantesa jugant amb els seus fills, que tenint en compte l'edat en què es

criava en aquella època, ja en podria tenir ben bé un parell de la meva mateixa edat...

O potser no. Potser per l'aplicació d'aquella idea de la teoria del caos que diu: "El batre de les ales d'una papallona pot provocar un huracà en una altra part del món" els pares, amb dos nens i una nena ja n'haguessin tingut prou i jo no hagués arribat a existir.

Jo tinc una germana. Sinó, qui m'explica com es pot enyorar allò que mai no has tingut? Sí, la tinc, perquè en noto l'absència, i em corprèn que no hi hagi un lloc, un raconet per deixar-hi un ram de roses blanques i un pensament manyac. Per això, i encara que sigui de tant en tant, la veig entre núvols blancs i m'esforço en guardar-ne la memòria; una memòria que ha anat germinant en la meva imaginació, com la d'un escultor que esbossa una figura del no res. Potser millor així, perquè d'aquesta manera la puc imaginar, i que viu en mi allò que a ella li va ser negat.

Ricard Bertran Puigpinós

Forn i Patisserie

CAMATS

Cr. Sant Joan, 5 / 973 39 02 38
25310 Agramunt (Lleida)

venda
de tes,
infusions
i tisanes

"Estimar és com prendre una
tassa de te, simplement
un mai en té prou"

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Torrans que inspiren desitjos

Comtessa Aurembiaix, 5
 25310 Agramunt
 tel.: 973 390 319
 info@torronsfelix.com
 www.torronsfelix.com

Comandes i consultes via whatsapp: 627 69 38 72
 (enviament de comandes a domicili)

OBRES ▶ **128**

OBRES 128 S.A.U.
 Camí vell de Mafet, s/n
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Tel. 973 392 184 - Fax 973 392 660
 info@obres128.com

blanc negre

**HOTEL - BAR
 RESTAURANT**

Ctra. Cervera, 406
 Tel./Fax 973 29 12 43 (3 línies)
 25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Serveis:

- . Assessorament
- . Disseny 3D
- . Manteniment de jardins
- . Esporgues i tractaments
- . Educació ambiental
- . Instal·lacions de reg

Roig
 JARDINS

Marc Roig
 Pl. La Muralla, 5 | 25316 PREIXENS (Lleida) | Mòbil 616 03 42 91
 www.jardinsroig.com

NETEGES
ECONET
 SÍO

Maria Aiguade Castro
 Gerent

628 94 33 47 - 973 39 08 54
 Ctra. Fàbrica, 29 - 25318 AGRAMUNT
 netages@econetio.com
 www.econetio.com

Cal Sera
 artesà xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 - t. 973 39 01 85 Agramunt
 Carrer Fondadora n.2 - t. 973 39 27 28 Agramunt

Vida

"No podem resoldre problemes pensant de la mateixa manera que quan els creem"

(Albert Einstein)

Quan parlarem de vida?

Aquesta nova inquietud germina com una brolla muda, ineludible, resilient; mentre vivim uns moments –qualsevol sap si de pandèmia, postpandèmia, transpandèmia, o d'algun altre dubitatiu i perdut prefix– on el neguitós i excessiu, soroll fa callar, i encallar, a molts silencis impregnats de paraula. Res de nou, perquè ens hem acostumat, especialment aquests darrers anys, a parlar més que a escoltar. Les xarxes socials s'han convertit en un dels nostres principals aliats per viure, com diu la filòsofa Marina Garcés, en la societat de la distracció permanent.

Sense espai a les agendes mediàtiques i polítiques –que cada vegada costa més diferenciar– es troba la vida. Invisible per a les pantalles de les nostres tablets, smartphones o ordinadors, es troba la vida. Perduda en els nostres interminables –com ens agrada que sigui així– timelines, de Twit-

ter, Facebook, TikTok o Instagram, es troba la vida. Irrellevant dins de les converses i debats que ara formen part d'una nova quotidianitat, els xats de WhatsApp, Telegram o Signal, es troba la vida. Fins i tot, invisibilitzada dins de la seva mateixa realitat, es troba la vida.

I així, mentre habitem dins d'aquesta bombolla d'informacions, que pretén engolir la nostra atenció i segrestar les nostres emocions, no ens interroguem sobre el que realment ens està passant i per què. Distrets i interpel·lats per tants i diversos estímuls, se'ns fa difícil escoltar de manera activa i atenta al món que ens acull. Potser ens podríem negar a participar en debats estèrils, massa vegades induïts per interessos aliens. I per què no, esforçar-nos a veure, cadascú des de la seva particular mirada, cap a la mateixa realitat de la qual formem part. I si comencéssim a analitzar i reflexionar col·lectivament sobre aquelles qüestions que compartim?

Però la vida imprevisible, incontrolable, inexorable es rebel·la, gens capritxosa, per cridar la nostra atenció. Ens recorda que

asimptomàtica era la normalitat en la qual vivíem i que no hem abandonat. Un món que cada vegada és més desigual, que condemna moltes i molts a viure en espais de no drets a tot i esclaus del res en una eterna pobresa. I ara, amb el coronavirus a la intempèrie, qui sap a quants milers de persones més. Un planeta que cada vegada és més fràgil, alguns, molts, ja ho sabien; altres, no tants, hem començat a conèixer, cara a cara, amb la contingència i la feblesa.

I quan parlarem de vida? Ara que sabem que un adversari invisible infecta amb la visibilitat un sistema socioeconòmic, el capitalisme, que ja no sap com vacunar-se per continuar explotant-la. Ara que hem descobert que el millor antídote, perquè no perilli la nostra existència, és poder omplir els rebosts amb totes i cadascuna de les necessitats més bàsiques i essencials.

Deixo obert aquest interrogant, esperant trobar la resposta: si tot-hom informa, comunica, emet; qui escolta?, Qui trenca la bombolla?

Vítor M. Cabral

TALLERS BERTRAN, S.L.

**Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances**

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

A mossèn Pal, que estimava Agramunt amb deler

Inauguració de la talla de la Mare de Déu Assumpta, el 9 de setembre de 1985.

El seu pas per la vila d'Agramunt es va traduir per tota una empenta que va voler focalitzar en l'àmbit religiós, com a prevere que era, però que no va descuidar l'àmbit cultural, amb tota la seva extensió i contingut de la paraula.

L'encapçalament utilitza una paraula buscada i emprada per la seva intensitat, ja que Mn. Manuel estimava amb “deler” el nostre poble i la seva gent, els agramuntins i agramuntines, sense mirar partida de naixement o de baptisme, així era Mn. Manuel Pal, que va estar al capdavant de la Parròquia d'Agramunt des del 1979 a 1985, i que, malauradament, ens va deixar el passat 18 de juliol al seminari de la Seu d'Urgell.

El seu pas per la vila d'Agramunt es va traduir per tota una empenta que va voler

focalitzar en l'àmbit religiós, com a prevere que era, però que no va descuidar l'àmbit cultural, amb tota la seva extensió i contingut de la paraula. Va ser, com ara diríem, un bon gestor i dinamitzador cultural, en un poble que té una llarga trajectòria en aquest camp de la música, de l'art, de l'escriptura; vaja, un poble molt actiu en fer, crear i difondre cultura, un element que tant necessitem per a nosaltres i les noves generacions.

Aquesta col·laboració a la revista Sió no vol ser una llista detallada de tot allò que va

fer, no busquem (ell tampoc ho voldria) un aplaudiment per a la seva tasca, ja que va fer el que hauríem de fer tots, que és estimar on vius i amb els que convius. Vol ser, més aviat, un recordatori per a tots per fer des dels àmbits de les nostres vides un compromís apassionat pel nostre poble, per les seves tradicions i, si voleu (des de la llibertat religiosa), de les seves devocions, sempre ens parlen de les arrels de país, de cultura, i mai pensem que aquestes poden assecar-se i morir, ja que els falta el nostre reg de compromís i entrega. Mn. Pal ho va fer en el seu moment i, a la tasca de mossèn de la Parròquia, hi va afegir aquesta mena de “regar” i posar “bona terra” a les arrels agramuntines. Així trobarem la seva petjada en la fundació del Cor Parroquial l'any 1984; en la difusió i manteniment de l'església parroquial, aquest temple del segle XII-XIII amb una portalada de postal plena de bellesa i d'història —que caldria recordar que és un Bé Cultural d'Interès Nacional i que necessita més recolzament per part de tots: poble i institucions—, també en el seu embelliment, com la talla de cedre americà que representa l'Assumpció de la Mare de Déu, i que presideix l'absis de l'altar major (1985) o l'elaboració de materials per fer conèixer millor el nostre ric patrimoni cultural (goigs, po-

Festa dels 25 anys de la Creació del Cor Parroquial, l'any 2009. A la fotografia els mossens que van passar per la Parròquia d'Agramunt.

esies, postals, llibrets...) i en moltes altres coses que es coïen als anys '80 a Agramunt i la Ribera del Sió.

La seva darrera visita va ser el 8 d'octubre de l'any passat, en què acompanyà, com a Consiliari, el moviment de "Vida Creixent" que va portar a casa nostra 150 persones grans d'arreu del Bisbat. Se'l

veia entusiasmat i agraït per la salutació de la gent que trobava pel carrer. Quan vam fer la visita a la nostra església parroquial, els seus ulls oberts com a taronges, que deixaven entreveure l'emoció que li suposava aquell lloc i el que significava en la seva vida; content, anava explicant els petits detalls que ell co-

neixia molt bé, ja que ho estimava, malgrat els 35 anys que havien passat des de la seva estada com a prevere agramuntí.

Aquí hauríem de deixar espai perquè la gent del Consell Parroquial o del Cor Parroquial diguessin la seva, però ho van fer de la millor de les maneres oferint-li una missa cantada el passat 26 de juliol, a petició del Cor Parroquial, com va dir al final de la celebració la seva directora, la Roser Feixa: "el seu esperit i la seva força encara impregnen la vida del Cor Parroquial després de 36 anys". O les paraules de la Carme Rovira –amb qui tenien una bona amistat i coneixença–, aquesta padrina de 98 anys que em deia que Mn. Pal era un prevere que no tenia un no per a ningú i que sempre acabava amb un somriure les seves converses.

Jo voldria acabar aquesta col·laboració amb un petit fragment del poema que va dedicar a l'església de Santa Maria i que va servir de contraportada a un recull de postals que va fer per difondre el patrimoni cultural del temple i, també, amb una frase que dic amb certa gelosia "sana": a mi també m'agradaria arribar ser com Mn. Manuel Pal i estimar amb deler Agramunt i tota la Ribera del Sió.

*"Casa de Déu i del Poble,
en temps de festa i de dol
en tu troba fe i consol
el més humil i el més noble.*

*La vida amb pedra enregistres
des dels absis als portals.
Refugi en guerres i mals,
petits i grans ensinistres..."*

Mossèn Jaume

Missa de Record de Mn. Pal, el 26 de juliol de 2020.

el Porquero

Criem Qualitat

La teva Botiga a Agramunt
Ctra. Cervera km. 19. T: 973 390 801

Central: Agramunt
Centres de producció / Distribució: Agramunt (Lleida), El Barco de Ávila (Àvila), Jabugo (Huelva), Coreas (Zamora), El Bercial (Toledo).

Botigues: Agramunt (Lleida), Sarrià (Barcelona), Hospitalet de Llobregat (Barcelona), Tàrraga (Lleida), El Barco de Ávila (Àvila).

elporquero.com

Descobriu els avantatges de la nostra targeta client!

Làmines de plàstic

Sacs de paper

Bobines gofrades

Bosses de Paper

Sacs laminats

Bosses de plàstic

GRUPO CONSIST S.A.
www.grupoconsist.com

Flexible solutions for Flexible Packaging

Indignada i espantada

És el primer cop que faig una publicació, però donades les circumstàncies d'impossibilitat, incertesa i terror que vaig experimentar, em sento amb la necessitat d'explicar el meu succés.

El passat diumenge dia 9 d'agost a les 22:45 vaig treure a passejar la meva gosseta per la vila. Em trobava justament a l'altura de la plaça del Pou i la terrassa estava plena de gom a gom. Jo anava caminant tranquil·lament quan de sobte, em vaig adonar que des de l'altre costat de vorera, ens estava observant un gos de raça potencialment perillosa que es trobava lligat a la base d'un para-sol de la taula on els seus propietaris estaven fent un beure plàcidament. De sobte, en qüestió de segons, tot va canviar... Vaig sentir una gran cruïda, soroll de taula i cadires que s'arrossegaven per terra i vaig

veure que aquell gos sense morrió travessava la carretera sense control i anava directament cap a nosaltres.

El primer que vaig fer va ser intentar protegir-nos, però tot va succeir tan ràpidament que no vaig poder reaccionar. Quan em vaig adonar el teníem a sobre, va clavar queixalada a l'estómac de la meva gosseta mentre jo, terroritzada, lluitava amb totes les meves forces perquè la deixés anar. Per sort, la gosseta va aconseguir fugir amb ferides lleus. Molta gent van presenciar la terrible escena, però ningú no va fer res al respecte per increïble que sembli, ni tan sols em van preguntar si estàvem bé o necessitàvem alguna cosa. Van venir els propietaris del gos perillós i jo amb les cames tremoloses i amb llàgrimes als ulls, els vaig preguntar com era possible

que portessin aquell gos sense cap protecció i en lloc de donar-me una explicació o disculpar-se pels fets, es van posar "xulos", van agafar el seu gos i van marxar.

Va ser en aquell moment quan vaig decidir actuar al respecte trucant al 112. Després de prendre'm declaració em van derivar als Mossos d'Esquadra. Dilluns dia 10 vaig interposar una denúncia a la policia local. Mai no havia tingut por dels gossos, però em vaig adonar que la víctima hauria pogut ser qualsevol altre: un nadó, un infant o una persona adulta.

Si us plau, si volem tenir animals domèstics siguem conscients que, per davant de tot, no deixen de ser animals amb uns instints primitius i que cal prendre les mesures necessàries en cada cas!

Àngels

Cal Mora

JOSEP ROVIRA

L'any 1950 obria les portes un petit local situat a les porxades de la plaça del Mercadal. Era un establiment humil que naixia amb un objectiu molt clar, aplegar bona part dels agramuntins i agramuntines perquè esdevingués un lloc d'esbarjo on trobar-se i "fer-la petar" entre amics i coneguts.

Qui no s'ha reunit un dia festiu per ballar sardanes tot fent el vermut a la plaça del Mercadal? Qui no ha compartit rialles, petons i abraçades en un entorn tan especial? Quanta mainada s'ha fet gran en les seves estances guaitant el batibull de veus que entraven i sortien del recinte! Qui ens ho havia de dir que després de 70 anys (sí... 70 anys!) les portes de "Cal Mora" es tancarien definitivament?

Per tot això, doncs, és el moment de donar-vos les gràcies a tots pels moments compartits i per fer-nos costat tots aquests anys.

atípica
Restaurant

687 861 219
973 391 086

pintura i decoració

Rs

Roman Serra
695 558 383

**EXCAVACIONS
TRANSPORTS**

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

**FERRETERIA
MOLINET, S.L.**

www.molinet.cat

Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!

Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT

ferreteria@molinet.cat

Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662

La Soledat i la vida

Gràcies a la vida que m'ha donat tant...

(Mercedes Sosa)

Al món li manquen rondallaires que puguin recórrer tots els racons de la nostra realitat. “Habelos hainos” però són moltes més les històries que resten òrfenes de mirades, veus, oïdes; que estan a l'aguait per trobar indrets-pàgina que les puguin acollir. Relats, molts d'ells de vida, que mereixen, també, ser explicats assaborint cadascuna de les seves paraules; i per què no escriure'ls acariciant les fulles d'un quadern de marges imaginaris. Una d'aquestes faules, que el dia a dia ha amagat entre innumbrables fulls de calendari, té com a protagonista la Soledat Llosada Soldevila (Torelló, 1921).

Mirades que ensenyen a veure, gestos que adornen cada missatge, paraules seduïdes per la saviesa, dites sempre a punt per trobar dreceres als raonaments, un xic d'humor perquè els somriures perdin la vergonya; així és com la Soledat ens explica la seva microhistòria. Us en vull fer cinc cèntims després de voltar una estoneta, com ocasional rondallaire del quotidià, pels viarans de la seva existència.

Conversar amb la Soledat és dissertar sobre la vida. Parlar, però, de la Soledat és parlar de vida, entretenir el temps en endinsar-se en la

seva, encara avui, no reconeguda professió: la de cuidadora. La major part del seu ja noranta-nou anys s'ha dedicat a tenir cura dels altres sense prestar atenció al calendari; que compta les hores i assenyala les dates.

Parlar de la Soledat és canviar la mirada per aprendre a veure la invisibilitat. És detenir-se a contemplar com desplaça la seva silueta, fina i gràcil, de puntetes pels dies dels altres. Igual que la vida, que ens es-

la soledat, la Soledat mai ha estat sola. Impossible, quan saps mesurar amb subtileza la distància cap als altres: del silenci i de les paraules, de la compassió perquè comprèn, de l'escalf per poder donar suport, del tacte per tractar amb respecte. D'igual manera, la vida omnipresent ens fa costat i guia els nostres dies de l'alba a la posta de sol.

Escoltant-la, aviat descobreixes el bon humor, les seves mirades, els seus gestos, les seves paraules intenses i vitals, que et fan gaudir de la sensació de plenitud que transmet. És fàcil omplir les alforges i veure el got mig ple, quan vius, i en algun temps sobrevius, amb poc i les teves expectatives fan amistat amb la senzillesa. Resulta fàcil conviure amb la satisfacció, quan pots fruit de les vides que has cuidat. I això és el que la vida vol, que visquem des de la plenitud.

Enraonar aquesta estona amb ella, ha sigut poder gaudir del seu pati a les Ventoses, ple de flors, ple de gats: ple de vida. Sembla que són les cuidadores les que jubilen els dies, perquè la seva vocació no entén d'agendes ni calendaris. Mentre tanco el meu bloc de notes em vénen al cap les paraules d'Alejandro Jodorowsky “el que dónes, t'ho dónes. El que no dónes, t'ho treus”, que inspiren el final d'aquesta microhistòria: la Soledat dóna vida i es dóna vida.

Vítor M. Cabral

La Soledat al seu pati, ple de vida, de les Ventoses.

colta muda i que ens observa d'amagat però amb una intenció que salta a la vista.

Escriure sobre la Soledat és aprendre a estimar l'amor incondicional. És escoltar per sentir com les paraules que em parlen dels seus, componen un relat lliure de condicions, captiu de sentiments i accions engendrades pel desinterès. Com la vida, que ens regala, a tota hora, la seva empatia.

Explicar la seva història és sentir-se acompanyat. Malgrat que el seu nom, d'origen llatí, ens parla de

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep Mª Capitan Gallardo

SERVEI I LLOGUER DE PLATAFORMES

TRACTAMENT DE FAÇANES · COL·LOCACIÓ DE PLADUR
REVESTIMENTS DE FUSTA · ESTUCS D'ALTA DECORACIÓ
INSTAL·LACIÓ DE PARQUET · PINTURES INDUSTRIALS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Mòb. 667 639 258 - Fax 973 391 124
Mòb. Josep M. 605 851 798

Calçats Mary

des de l'any 2000

Alcega
TOMMY HILFIGER

NeroGiardini

i moltes més

El Àngel Guimerà, 5
Agramunt
973 39 20 55 - 686 27 29 27

TERE TORNÉ
PODOLOGA
INFERMERA

NATALIA CAIRÓ
PODOLOGA
INFERMERA

NURIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXOLOGA PODAL
ACUPUNTURA
I LORS DEBACH

Ronda Capdes d'Urgell, 4
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)
TEL. 973 392 689

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Pollastres i conills a l'ast, paelles...
Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
C/ Pau Casals, 20
973.390.468

DARQUITECTURA

Av. Agnès Regàs, 9 Bis B. 25310 Agramunt. Tel. (973) 390 105
e-mail: darquitectura@agmunt.com www.darquitectura.com

LLUNA NOVA

PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24

 LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Fisiològics

AGRAMUNT

CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marc Martí Alcega n. col 6195
Diana Martorell Solé n. col 5994

HORES CONINGUDES TRUCAR AL 973.39.28.18

Av. Maria Jolovich 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental

Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ

Servis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodontia,
Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

El Col·legi de Monges d'Agramunt

Façana del darrere de l'edifici. Encara es pot veure l'hort que fins la construcció del pati va formar part de la comunitat. A baix, capella del col·legi que presenta una de les primeres decoracions i que amb els anys ha sofert diverses modificacions.

El Col·legi de Monges d'Agramunt forma part de la Congregació de les Missioneres de la Immaculada Concepció que va ser fundada per la religiosa francesa, la mare Alfonsa Cavin i Millot. Aquesta monja de la Sagrada Família va ser enviada a Mataró amb tres germanes més l'any 1846 per fer-se càrrec d'una escola per a nenes pobres a petició de l'Ajuntament d'aquella ciutat. Però el 1850, amb el suport de l'arquebisbe de Barcelona, Domènec Costa i Borràs, les divuit germanes que ja tenia la seva comunitat es van des-

vincular de la congregació a la qual pertanyien i que tenia la seu a Bordeus i van fundar una nova institució, les Religioses de la Immaculada Concepció, que no sols es dedicaven a l'ensenyament de nenes pobres, sinó que també tenien cura de malalts i orfes, i socorrien els malalts de l'epidèmia de còlera que es donava en aquell moment. La nova congregació va créixer ràpidament i en pocs anys (de 1850 a 1862) van obrir escoles i centres assistencials a Sitges, Barcelona, Vilassar de Mar, Palafrugell, Sant Celoni, Terrassa, Reus i Tarragona. ►

Festival de fi del curs 1958-59 al pati del col·legi. Actualment la figura del Sagrat Cor no hi és.

Les alumnes de les monges amb l'uniforme de gala, acompanyes de músics agramuntins, desfilant pel carrer dels Estudis Nous.

Malgrat l'expansió, el 1858 una crisi interna feu trontollar el projecte i fou aleshores quan la religiosa agramuntina Coloma Anyés i Cendrós (la mare Bernarda) va ser nomenada Superiora General de la Congregació amb l'objectiu de normalitzar la situació. Amb la restauració de la mo-

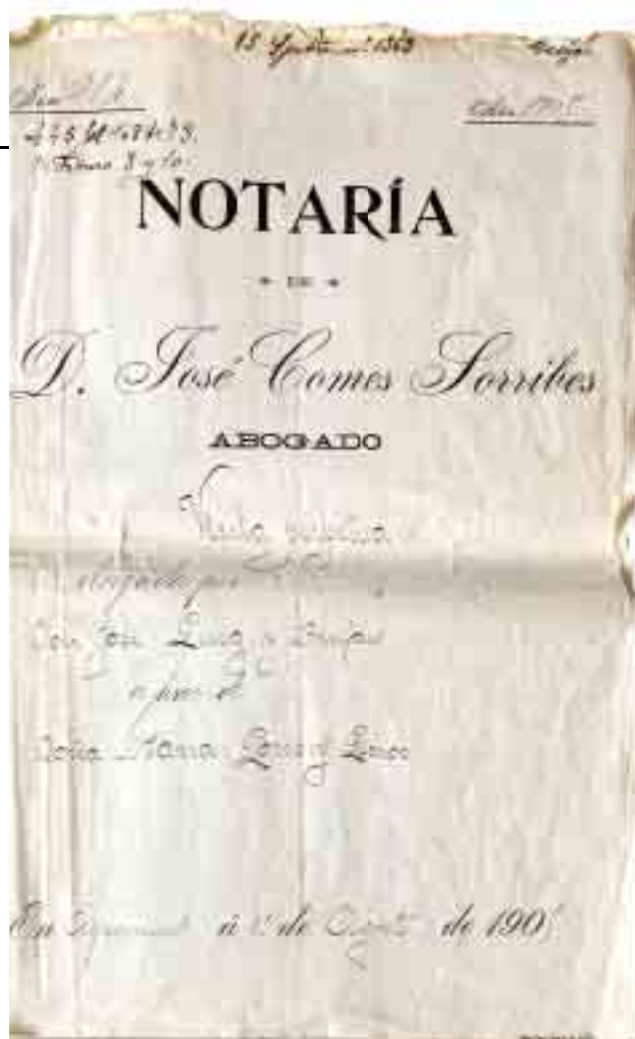
narquia borbònica el 1874 i la Constitució de 1876, que la legitimava, molts ajuntaments sol·licitaren la presència al seu municipi de les congregacions religioses per fer-se càrrec d'escoles i hospitals. Una altra monja agramuntina, Maria Pons i Pedrós (la mare Montserrat), va por-

tar aquesta congregació a la nostra vila el 1880.

El 1857 s'havia aprovat la primera llei d'educació de l'estat espanyol coneguda com la Llei Moyano, segons la qual tots els municipis amb una població superior als 500 habitants tenien l'obligació d'escolaritzar tots els nens i nenes dels seus pobles des dels 6 als 9 anys. El parvulari solament era obligatori si el municipi tenia 10.000 habitants. Agramunt en aquella època tenia 2.700 habitants i per complir la legalitat havia de tenir obertes dues aules de Primera Ensenyança Elemental Completa de nens i dues més de nenes. Tot i això, aquesta obligació municipal es podia complementar amb el funcionament d'altres escoles privades tant de nenes com de nens. Segons Lluís Pons, sembla que abans del 1860 a la nostra vila l'Ajuntament tenia obertes una escola de nens i una de pàrvuls a l'antic convent de la Mercè que era propietat municipal, on hi havia espai de sobres i un claustre espaiós que servia de pati. A partir de la Llei Moyano s'obrí una escola de nenes que segurament ocupava el primer pis de l'edifici dels Estudis Nous. També funcionava l'estudi particular de nens del mestre Ramon Ceriola, que era tingut com un home savi. L'any 1883, mossèn Jaume Esteve fundà també un col·legi religiós de nens a Agramunt conegut com l'Estudi dels capellans.

La mare Montserrat Pons

Com explica Joan Novell, al segle XIX Agramunt fou el bressol de dues religioses il·lustres en el camp de l'en-

Portada de l'escriptura de la venda dels dos horts on es va construir el col·legi.

Alumnes i ex-alumnes celebren la inauguració de la sala d'actes. Any 1959.

viure amb la fundadora de les Religioses Missioneres de la Immaculada Concepció i la va substituir com a Superiora General de la Congregació. L'altra convilatana fou Maria Pons i Pedrós, coneguda com la mare Montserrat, fundadora del Col·legi de Monges de la Immaculada Concepció d'Agramunt. Maria Pons va néixer a Agramunt el 6 de juliol de 1837, filla d'Antoni Pons Cluet i Cecília Pedrós Valls. Era la setena de vuit germans, però la mortalitat infantil era molt gran i cinc van morir jovenets i només van arribar a grans dos nois (el Joan i el Lluís) i la Maria, l'única noia que quedava. Aquesta, el 1857 amb vint anys, entrà al noviciat segurament a la casa mare que la Congregació tenia a Mataró. Aviat morí el pare i el 1879 el Joan, l'últim dels dos germans solters que quedaven. En aquell moment la Montserrat, amb 43 anys, era la directora del col·legi que la seva congregació tenia a Terrassa i només quedava a Agramunt la seva mare, de

66 anys. Fou llavors quan la mare de la Montserrat, molt delicada de salut, es traslladà a viure al convent amb la seva filla. Però la seva salut empitjorà i el metge que l'atenia li va recomanar que tornés al poble, perquè li provaria més el clima d'Agramunt que el de Terrassa. L'agramuntina mare Bernarda, Superiora General de la Congregació, va decidir que mare i filla retornessin a Agramunt acompanyades d'una altra religiosa, Lluïsa Pasapera. La tornada al seu poble de la mare Montserrat tenia un doble objectiu: en primer lloc cuidar de la mare malalta i en segon lloc, molt important, obrir una escola de nenes ja que al poble n'hi havia moltes que no estaven escolaritzades.

Per a començar la tasca docent comptava en un principi amb tres religioses més i van habilitar una casa coneguda com cal Quanties, cedida pels seus propietaris, una gent molt rica que residia a Madrid, que segons tots el indicis sembla que era la família dels Ceriola, originaris d'Agramunt. Segons consta en un document del febrer de 1988 signat per la superiora d'Agramunt, Rosalia Pedrós, i el vistiplau de la Superiora Provincial, el dia 4 de juny de 1880 les religioses inicien les tasques educatives a Agramunt i d'aquesta manera s'inaugura el Col·legi Immaculada Concepció. La superiora general que va erigir el col·legi era la mare Bernarda Anyés i Cendrós. El bisbe d'Urgell, Salvador Casañes i Pagès, els va concedir el permís. Les religioses que van integrar la comunitat fundadora i que consten en el mateix

◀ ***La mare Montserrat, amb 68 anys, en nom de la seva Congregació va comprar el dia 10 d'agost de 1905 dos horts contigus per construir el nou col·legi al començament del que avui és el carrer d'Àngel Guimerà.***

Dos grups d'alumnes de l'any 1948.

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: M. Teresa Flaqué, Pepita Cahelles, Teresa Farré, Nativitat Cortada, Ramoneta Ros (Cal Missoia), Bepeta Figuera (Cal Manetes), Maria Ros, Magdalena Farràs, Bienvenida Pinós, M. Rosa Espinal, Rosa Inglés, Antònia Ripoll, Teresina Puig, Paquita Capdevila.

A la de la dreta: Maria Cucurull, no identificada, Margarita Escolà, Teresa Escolà, Josefina Puig, Paquita Pla, Anita Figuera, Maria Roqué, Teresa Llordés, Carme Cortada, Rosario Ripoll, Ramona Solans.

document eren: M. Montserrat Pons, M. Lluïsa Pasapera, M. Providència i M. Engràcia.

Cecília Pedrós, mare de la Montserrat Pons, va morir el 23 de desembre de 1881 amb 68 anys, però va tenir la satisfacció de poder veure realitzat el projecte de creació del centre educatiu promogut a Agramunt per la seva filla. Com que ja no tenia més germans, la mare Montserrat va quedar com a hereva del modest patrimoni familiar.

Al cap de poc temps, segons explica la religiosa Josefina Besora, el primer centre se'ls quedava petit i es van desplaçar per impartir la docència a l'edifici situat al raval de Puigverd, on van estar fins a l'any 1906, quan van marxar al nou col·legi que aquell any es va inaugurar. La llàstima és que fins al moment no hem pogut documentar del tot aquests primers 26 anys del Col·legi de les Monges d'Agramunt. Al centre que deixaren buit s'hi van establir, l'any 1907, els Germans de les Escoles Cristianes.

La construcció d'un nou edifici

Davant l'èxit i la gran afluència que el nou centre educatiu de les monges tenia tant a Agramunt com als pobles de la rodalia, la casa on impartien les classes els resultava cada vegada més petita pels projectes que tenien en ment i que havia de consistir en: un gran espai amb aules per a impartir les classes, un altre espai com a residència per a les alumnes internes i també una residència adequada per a viure les religioses. La mare Montserrat, amb el vistiplau de la seva superiora, l'agraumuntina mare Bernarda Anyés que li va donar tot el suport, lligat amb les molt bones relacions que tenia a la vila tant d'amistat com de parentiu, especialment per la banda de la seva àvia materna, Maria Vall, no va parar fins aconseguir el propòsit de construir un col·legi de nova planta dissenyat per un arquitecte.

La mare Montserrat, amb 68 anys, en nom de la seva Congregació va comprar el dia 10 d'agost de 1905 dos

horts contigus per construir el nou col·legi al començament del que avui és el carrer d'Àngel Guimerà, a Josep Puig i Brufau, fill del seu cosí, pel preu de 2.000 pessetes (mil per cadascun, segons consta a les escriptures). Un dels horts era del mateix Josep i l'altre havia estat del seu pare, Vicent Puig i Pons (Vicent del Segal), que era cosí germà de la nostra religiosa i creiem que era aquest el conegut, segons Lluís Pons, com l'hort del Segal. Per poder fer aquesta compra i la construcció del nou centre, les monges es van vendre la primera casa que els havien cedit i la mateixa Montserrat es va vendre també la casa i les terres de la seva propietat i amb l'import es va dedicar a la construcció del nou centre; d'aquesta manera, la mare Montserrat no sols va ser la fundadora del col·legi sinó també una benefactora. Entre la tardor de 1905 i el 1906 s'aixecà l'edifici de nova planta. El 7 d'abril de 1906, mentre s'estaven acabant les obres, la mare

Quadre de gimnàstica dirigit per Pilar Romà. Fi de curs de 1964. D'esquerra a dreta: M. Mercè Serra, Anna Santacreu, Anna M. Riera, Mercè Lecha, Rosa Serra, M. Dolors Bosch, Anna M. Poch, Paquita Villalta, no identificada, Gemma Bàrrios.

Montserrat com a superiora del centre d'Agramunt demanà un préstec hipotecari de 6.500 pessetes a tornar en cinc anys a Antoni Flaquer Minguell (constructor de carruatges). Com que tenia el suport de famílies importants d'Agramunt, al cap d'un any va tornar el préstec i va cancel·lar la hipoteca de la qual havia posat el nou col·legi com a aval.

El nou edifici era molt assolat i constava d'una planta baixa amb una espaiosa galeria, un pis i les golfes. Tenia, a més, una planta soterrani i un gran pati que també ser-

via d'hort. Tot plegat permetia acollir una comunitat de religioses nombrosa i escolaritzar alumnes en millors condicions. El nou col·legi va ser inaugurat l'any 1906.

Una de les imatges més antigues del nou centre és una targeta postal que data, segons Lluís Pons, de principis dels anys 10 del segle XX, on apareixen catorze persones grans (tres d'elles religioses) i dues criatures, fotografiades a la galeria i a l'escalinata que baixava fins al pati del col·legi. Al sobre que la contenia s'indica que hi apareixien la M. Montserrat Pons, la M.

Lluïsa Pasapera i el senyor Josep M. de Siscar. El Sr. Siscar es fàcil d'endevinar qui és ja que només hi apareix un home. Però qui és la mare Montserrat és més complicat, ja que hi surten tres monges, però si es pogués desxifrar quina és seria l'única imatge que coneixem de la mare fundadora.

La mare Montserrat Pons va morir a Agramunt l'any 1920 als 83 anys, després de quaranta anys de servei educatiu a la vila. La va substituir la mare Lluïsa Pasapera que havia estat sempre la seva mà dreta. De tota manera sabem que la Superiora General de la Congregació, el dia 28 de setembre de 1921 va nomenar per substituir-la com a directora del col·legi la mestra de primària i religiosa Pilar Vidal i Mesull.

El centenari

El 17 de maig de 1981, es va celebrar el centenari de la creació del Col·legi de les Religioses Missioneres Concepcionistes a Agramunt (1880-1980). Una comissió d'ex-alumnes va tenir cura de programar i portar a terme tots els actes commemoratius que va presidir el bisbe d'Urgell, Joan Martí Alanís, i el rector d'Agramunt mossèn Manuel Pal Casanovas. L'Ajuntament agramuntí, que presidia el Sr. Josep Huguet, va inaugurar la placa commemorativa a la plaça dedicada a la Germana Montserrat Pons, fundadora del col·legi, situada al darrere de cal Mas Vell.

La família de Maria Pons i Pedrós

Segons relata Lluís Pons, el pare de la religiosa, Antoni

Gimnàstica masculina el mateix fi de curs 1964. També dirigida per Pilar Romà, d'esquena dreta al centre de la foto.

Exposició de labors i pintures, dirigit per M. Magdalena Figueras i M. Natividad Homs, respectivament. Any 1960.

Pons Cluet, era un cabaler de cal Gregori de renom “el forcaire”, perquè a més de fer de pagès també elaborava forques de lledoner. Mentre que la seva mare, Cecília Pedrós i Vall, era pubilla; casa seva era coneguda com cal “Cuixa de Vaca” i estava situada al núm. 4 del carrer dels Estudis Vells. Del tronc familiar de cal Gregori coneixem alguns personatges rellevants com Josep Pons, el conegut guerriller carlí “Bep de l’Oli”, que començà a actuar durant la Primera Guerra Carlina, i el sacerdot Joan Pons i Farré, intel·lectual i autor del llibre monogràfic sobre l’església d’Agramunt *Bea-*

ta Maria Acrimontis (1936). Quan el 1980 es va celebrar el centenari del Col·legi de les Monges d’Agramunt, encara van convidar com a parent directe de la fundadora Lluís Pons i Martí (Lluís del Gregori). La família de part de la mare de la fundadora eren pagesos benestants i una gent també molt religiosa com ho demostra el fet que l’avi de la mare Montserrat, Miquel Pedrós i Santamaria, va garantir una pensió econòmica al futur Pare Gras, per tal que pogués ser ordenat sacerdot; aquest seria anys més tard el fundador de les religioses de “Cristo Rey”. Lluís Pons Serra també era parent llunyà de la Mare Montserrat, però no de part dels Pons de cal Gregori, sinó de part de la seva àvia Maria Vall i Ripoll.

El centre escolar al llarg dels anys

Durant la seva llarga trajectòria, el col·legi de les Monges d’Agramunt només va interrompre l’activitat docent durant la Guerra Civil (1936-39) en què les religioses van haver d’abandonar la casa i el col·legi es va convertir durant un temps en caserna de les Milícies Antifeixistes i, quan es van dissoldre, s’hi van establir algunes aules com escola pública fins a l’abril de 1938. Passada la guerra, el 1940, les Religioses Concepcionistes van retornar a Agramunt, van refer l’edifici que havia quedat malmès i el col·legi va emprendre de nou les seves activitats docents, adaptant-se a les noves lleis d’educació que s’anaven promulgant. Des de 1957 fins al 1963 una altra religiosa agramuntina dedicada al món

de l’ensenyament, la mare Dolors Vicens Carbonell, va exercir de mestra i superiora del col·legi d’Agramunt. L’edifici se’ls quedava petit, per això el 1967 essent superiora del centre la religiosa Josepa Gelpí Esparragó, es van fer les obres d’ampliació de l’edifici, aixecant una planta i refent les cobertes, essent l’arquitecte del projecte Lluís Domènech Torres.

La llei d’Educació de 1970 va ser un dels reptes més importants que van haver d’afrontar al Col·legi de les Monges ja que l’ensenyament obligatori s’allargà fins als 14 anys i per poder impartir l’Educació General Bàsic (EGB) s’exigiren titulacions oficials a tots els mestres i a totes les escoles sense distinció. Per això el curs 1973-74 s’arribà a un acord amb l’Acadèmia Agrícola i Mercantil, regida per la família Villegas, i es va signar un conveni segons el qual les dues entitats s’unien amb el nom de Col·legi Mare de Déu del Socors per impartir l’EGB. Aquesta unió només afectà l’EGB, ja que el Parvulari continuava essent exclusivament de les religioses amb la denominació d’Immaculada Concepció que sempre havia tingut. El nou claustre estava format bàsicament per professorat seglar; a l’edifici històric del carrer Àngel Guimerà s’impartien les classes del Parvulari i la Primera Etapa de l’EGB (1r, 2n, 3r, 4t i 5è), mentre que a l’Acadèmia (antic centre on havien estat les monges fins el 1906) es donava la Segona Etapa de l’EGB (6è, 7è i 8è). Uns anys més tard, amb la LODE, van arribar els concerts educatius. L’últim gran

Festa de la Immaculada al curs 1959-60. D’esquerra a dreta: M. Alba Alterachs, Ramona Soldevila, M. Teresa Riera, Angelina Cases, Rosa M. Boncompte i M. Carme Llurba.

Festa del centenari l'any 1981.
D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Anna Nuri Mitjavila, Esperança Llobera, Consol Farré, Maria Ros, Carme Barril, Irene Solà, Rosa Amanós, madre Carme Alum, Ramona Vicens i Sílvia Salvadó.

canvi que afectà al col·legi fou la Llei Orgànica d'Organització General de l'Educació (LOGSE), de 1990. Aquesta nova llei establia l'ensenyament obligatori fins als 16 anys dividint-lo en dues etapes: l'Educació Primària, els sis primers cursos fins als 12 anys que s'impartiren als antics centres d'EGB, i l'Educació Secundària Obligatòria (ESO) que s'havia d'impartir als instituts i als centres de secundària. Llavors, el Col·legi Mare de Déu del Socors, després d'una vintena d'anys de compartir espais amb l'Acadèmia, va concentrar de

nou la seva oferta educativa a l'edifici històric de les Monges i des d'aquells moment ofereix el Segon Cicle d'Educació Infantil i els sis cursos de l'Educació Primària, i des de més tard la Llar d'Infants, corresponent al primer Cicle d'Educació Infantil.

Raó de l'article

El motiu d'aquesta recordança és que aquest any a finals d'estiu les cinc últimes religioses que hi ha al convent d'Agramunt l'abandonaran per raó de la seva edat i el risc per la seva salut que suposa la pandèmia que ens

ha tocat viure. D'aquesta manera el Col·legi Mare de Déu dels Socors, tot i estar lligat a la congregació religiosa, estarà format íntegrament per personal seglar des del professorat del claustre com el personal d'administració i serveis. Aquest any en què se celebra el 140è aniversari de la fundació del Col·legi de Monges d'Agramunt, per primer cop en la seva història no hi tindrà cap religiosa que hi resideixi.

Bibliografia:

- Arxiu del Col·legi Nostra Senyora del Socors.
- BESORA I OLIVA, Josefina. *125 ANYS D'ESCOLA: UN SOMNI FET REALITAT. Inicis de la Congregació. 125 anys de la fundació de l'ensenyament a Agramunt.*
- NOVELL I BALAGUERÓ, Joan. "Unes notes sobre el passat i el futur del col·legi Mare de Déu del Socors (1880-2005)". Revista *SIÓ*, març 2005.
- PONS SERRA, Lluís. *Notícia d'Agramunt*. Edita Diputació de Lleida, 1990.
- PONS SERRA, Lluís. "Algunes notícies de la Mare Montserrat" a Revista *SIÓ*, Història i Anecdòtic, octubre 1996-maig 1997.
- PUIG BALL, Joan. *Agramunt. Ensayo folklórico, histórico y artístico*. 1935.

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

batist

C/ Sant Pol, 13 - 25210 GUISSONA
Tel. 973 55 16 98

L'Espiga
llibreria - papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. i Fax: 973 39 04 25
Tel. Pàr: 973 39 24 72
25310 AGRAMUNT
llibreteriaespiga@gmail.com
www.llibreteriaespiga.com
www.facebook.es/llibreteria.lespiga

140 anys de presència a Agramunt (1880-2020)

Les cinc *madres* que hi ha actualment. D'esquerra a dreta: Carme Alum, Justina Moreno, M. Dolores de Lama, Roser Cluet i M. Paz de Lama.

Si nosaltres marxem, es pot destinar l'espai que ocupem al que convingui ja que es parla de guardar unes distàncies entre persones que no serà gens fàcil de complir.

De ben segur que des de 1906, que fou quan les religioses s'instal·laren en l'edifici actual, hi ha hagut molts canvis. La idea del projecte era tenir espai per a les religioses i espai per a les alumnes internes. I així va ser, les religioses crearen el seu propi espai que anomenaven clausura on estava prohibida l'entrada sota cap concepte. Això canvià cap als anys 80 així com també l'ús de l'hàbit i altres costums.

Avui tornem a entrar de nou al col·legi de la nostra infantesa, el motiu de fer-ho és perquè les *madres* que fins ara l'han regentat han decidit retirar-se, unes a Barcelona i altres on fa-cin més falta.

Parlem amb les cinc darres religioses que fins ara han estat a Agramunt, col·laborant en diverses tasques de suport a l'escola perquè ens expliquin el motiu d'aquesta decisió tan sorprenent.

– Per què han decidit marxar?

– A conseqüència de la Covid-19 han canviat totalment els motius pels quals nosaltres estem aquí. La nostra presència a l'escola consistia en tasques d'ajuda i suport en alguns afers escolars, sempre relacionats amb els nens i nenes, com poden ser el menjador, la porteria, catequesi, vetlladores. La qüestió és que en ser nosaltres persones vul-

nerables, no podem tenir contacte amb nens i això ens fa perdre el sentit de la nostra missió. També l'espai físic ha sigut un factor a considerar; si nosaltres marxem, es pot destinar l'espai que ocupem al que convingui ja que es parla de guardar unes distàncies entre persones que no serà gens fàcil de complir.

– I on aniran? No hi ha alternativa?

– Primer ho vam parlar entre nosaltres, i després vam transmetre la nostra inquietud als nostres superiors. Dos de nosaltres, donada l'edat, aniran a la residència de la Bonanova i la resta encara no tenim destí confirmat. Vam considerar la possibilitat d'anar a viure en un pis, però es va desestimar ja que no podríem ajudar en cap tasca del col·legi.

– Quantes *madres* formen la comunitat?

– Actualment som cinc:

La *Madre* Justina Moreno Gómez, és la superiora, té 80 anys i en fa 9 que és a Agramunt.

La *Madre* Mª Paz de Lama Martín, té 84 anys i en fa 8 que és a la comunitat.

La *Madre* Roser Cluet Pera, té 91 anys, l'any 1956 va arribar a Agramunt recent sortida de novícia i fins al 1972 que la van destinar a Roma. L'any 1984 va tornar i fins a dia d'avui. En total són 56 anys que ha gaudit del poble

Comunitat de l'any 1988.
D'esquerra a dreta: Roser Aldabó,
Eugènia Chicharro, Dolores París,
Rosalia Pedrós, Josefina Besora,
Roser Cluet i Gerònima Solé.

d'Agramunt, és filla de Pradell, i aquí té la seva família i les seves arrels. Amb tots aquests anys dedicats a l'ensenyament han sigut tres generacions les que han passat per les seves aules. "Sempre havia pensat que Agramunt

seria el meu darrer destí, però les circumstàncies s'imposen i jo no puc fer-hi res".

La *Madre* M. Dolores de Lama Martín, té 94 anys i en fa dos que és aquí.

La *Madre* Carme Alum Perlasí, té 78 anys. Des de 1981

a 1987 va formar part de l'equip educatiu i ara fa un any que va tornar.

– Perquè no venen religioses més joves?

– La nostra comunitat és una congregació petita però gran en edat. Les més joves marxen cap a Llatinoamèrica i Àfrica, ja que es considera que en aquests països la seva tasca és molt més necessària.

– Quines tasques fan?

– La *madre* Justina és l'encarregada d'organitzar i preparar el menjador i repartir el càtering als nens, preparant els plats i les postres, ja que als més petits se'ls ha d'ajudar.

La *madre* Roser dedica el matí a la porteria, així com a atendre el telèfon ja que coneix molta gent i això facilita les coses. Compagina aquesta tasca amb la de cuinera ja que ella és de dilluns a divendres la que cuina per a totes. Els dissabtes i diumenges ho fan de forma rotativa. Cal deixar constància que la *madre* Roser és molt bona cuinera.

La *madre* Carme col·labora amb la Creu Roja en l'alfabetització de nens, ajuda a la parròquia i també fa de vetlladora a l'escola, ajudant els alumnes amb necessitats educatives especials.

La *madre* Mª Paz porta les feines de secretaria i del material escolar. Comenta que totes col·laboren en la tasca de recollida del menjador així com la neteja dels estris dels àpats.

Cada setmana, entre totes, es preocupen de la higiene de la roba de la Llar d'infants i renten llençols, tovalloles, ▶

Alumnes de 5è curs 1980-81, amb la *madre* Josefina Besora. D'esquerra a dreta i de baix a dalt: Josep Espinal, Rosa M. Huguet, Núria Figuera, M. Àngels Pintó, Josep M. Farràs, Miquel Pla, Rosa Llorba, Dolores Grau, Maite Pascuet, Roser Ribó, Ramon Escolà, Josep Samarra, Robert Tolosa, Josefina Besora, Anna Bertran, Domènec Ros, Neus Mayoral, Susana Valentines, M. Antònia Camats, Pilar Chavero, Imma Miralles, Cristina Sanchis, Marta Pintó, Dolores Pintó, Ramon Guixé, Mireia Bàrrios, Marta Huguet, Rosa Serra, Cristina Sans, M. Antònia Serra, Ramon Badia, Eva Granados, Cristina Ros, Sergi Noguera, Víctor Duran, Xavier Farreny, Pilar Raich.

Festival de l'any 1985.
D'esquerra a dreta i de baix a dalt: Eva Silvestre, Núria Gregori, no identificada, M. Dolors Martínez, Anabel Areny, Sònia Baró, Vanesa Colom, Núria Muixí, Elisabet Caro, Dolors Salguero, Marta Pérez, Ester Farreny, Sandra Alvarez, Sònia Figuera, Jordi Puebla, Agustí Ollero, Ramon Bernaus, Josep M. Font, Òscar Santamaria, Albert Magriñà, David Juanati, Francesc Pla, Víctor Delgado, Albert Batalla, Jordi Torra, Oliver Torra, Joan Carles Triginer.

pitets... Cada trimestre toca rentar les mantes, les tumbones, els "peluixos"...

– **Agramunt ha donat algunes religioses a la congregació...**

– De fet sí, i ens omple d'orgull que hagin sigut tantes. Recordem: Coloma Anyés

i Cendrós, coneguda com a Mare Bernarda; Maria Pons Vall, anomenada madre Montserrat, que fou la fundadora del centre d'Agramunt; Dolors Besora; Maria Boncompte; Dolors Domínguez; Carme Martorell Badia; Natividad Masses; Trinitat Masses; Car-

me Solé; Dolors París; Magdalena Torres; Dolors Vicens; Carolina Xandra, i Lourdes Riera.

– **Com quedarà la part educativa?**

– Hi ha un equip directiu que regenta la part d'ensenyament, mitjançant una persona titular delegada. En aquests moments el director és Josep Mª Porté, la subdirectora Carme Bosch i el cap d'estudis Cassià Solé.

– **I quant a l'edifici?**

– Pel que fa a l'edifici, continuarà sent com fins ara de la comunitat de les Religioses, sota el control del titular delegat. Les despeses de manteniment ocasionades per l'ús del dia a dia, seran absorbides per l'escola. Si la despesa és important, es comunicarà a la central de Barcelona i entre tots es mirarà d'arribar a un acord. Fins ara sempre s'ha fet d'aquesta manera.

Graduació d'un grup d'alumnes: D'esquerra a dreta fila del darrere: Pere Pascuet, Iker Parra, Joan Vilalta, Ramon Roca, Enric Baró, Quim Bàrrios, Adrià Farré, Guillem Jubete, Jonathan Minero, Ferran Sánchez, Assier Iraizoz. Fila del davant: Ingrid Verdejo, Elisabet Marco, Núria Querol, Núria Tolosa, Mònica Villuendas, Joana Gené, Marta Bertran, Carla Donisa, Clàudia Giménez, Cristina Paelink, Mireia Farré.

Carnaval 1996.

D'esquerra a dreta i de baix a dalt: Clara Llorens, Mireia Vidal, Laia Farràs, Marta Pacheco, Tània Roig, Carlos Fernández, Sergi Berné, Gemma Querol, Virgínia Hernández, Xavier Verdejo, Hèctor Carrion, Marta Creus, Bettina Costafreda, Genís Bobet, Adrià Vidal, Ramon Torres. Professora Montse Boneu.

– **Tota la documentació que té el centre on anirà a parar?**

– Tot el que en aquests moments tenim a Agramunt i que fa referència a l'edifici i a la comunitat, es portarà a l'arxiu de Barcelona. La resta de documents relatius a la part d'ensenyament es quedaran aquí al col·legi.

– **Es podrà fer ús de la capella, com fins ara durant l'hivern?**

– Aquest és un tema encara per aclarir. Hem de parlar conjuntament la parròquia, el col·legi i nosaltres. De totes formes farem l'impossible perquè en aquesta capella

es pugui continuar celebrant culte sempre que convingui.

– **Quants alumnes té el col·legi actualment?**

– Tenim uns 250 alumnes repartits entre llar d'infants, parvulari i primària. Al menjador atenem una seixantena d'aquests alumnes.

– **Els sap greu marxar?**

– La veritat és que ha sigut una decisió imprevista. El que ha passat amb la Covid-19 no s'ho esperava ningú. Tenim un doble sentiment, ens sap greu haver de marxar, ja que aquí ens havíem adaptat molt bé i ens sentíem útils, i per

altra banda si no tenim una finalitat que complir, la nostra presència ja no la considerem necessària.

Suposem que tot continuarà igual quant al funcionament i l'ensenyament del centre. El que es trobarà a faltar serà el servei d'abnegació i entrega que han donat al poble d'Agramunt les Religioses de la Immaculada Concepció que fins aquest darrer curs han regentat aquesta comunitat. Elles i altres com elles han fet possible moments en què la seva servitud ha arribat a tothom, inclús en detalls petits com les esperes pel retard a l'hora de recollir els fills, on sempre trobaves el seu somriure perdonant aquella tardança ocasionada pel treball.

Cal destacar, ja que se'ns fa notori, que han deixat un record molt entranyable tant en els nois com en les noies que han passat per les seves aules.

A totes les *madres* que ha acollit el col·legi després de 140 anys de presència i que ara deixaran de formar-ne part, els volem mostrar tota la nostra estimació, respecte i agraïment per totes les coses bones que hi vam aprendre, tan educatives, com ètiques i morals.

Gràcies!

Anna Santacreu
i Rosa M. Sera

* * *

Volem agrair la col·laboració de les persones que gustosament ens han ajudat a identificar els noms dels alumnes i ex-alumnes que surten a les fotografies, donat que alguns d'ells són de molts anys enrere. Gràcies. ■

Festa de Nadal de 3r de primària.
Curs 2019-20.

*Ara Lleida,
tant i tan a prop!*

Castell de Montsonís. Foradada. Noguera. Foto: O. Clavera.

**AUTÈNTICA
DIFERENT
NATURAL**

**Pirineu
i Terres de
Lleida**

SUSTAINABLE
DEVELOPMENT
GOALS

aralleida.cat
#LaltraManeraDeViure

Diputació de Lleida
Patronat de Turisme

DIJOUS 3

16.00 h PAVELLÓ ESPORTIU

CAMPIONAT DE BÀDMINTON

CATEGORIA INFANTIL. Fins a 10 anys i d'11 a 14 anys.

CATEGORIA ADULT. De 15 a 17 anys i a partir de 18 anys.

**INSCRIPCIÓ PRÈVIA: Online des de la pàgina web del patronat d'esports i de l'Ajuntament d'Agramunt.*

TROFEUS: Copa per als 3 primers classificats de cada categoria. Es deixarà raqueta i volants a qui no en disposi.

Cal portar calçat de recanvi per a la pista esportiva.

Més informació: 973.391.647

19.30 h XARXES SOCIALS

PREGÓ DE FESTA MAJOR a càrrec del CLUB FUTBOL GERARD GATELL

El pregó es podrà seguir en directe per les xarxes socials de l'Ajuntament d'Agramunt i Ràdio Sió

22.00 h PASSEIG JOSEP BRUFAU

HAVANERES a càrrec del grup MARINADA d'AGRAMUNT i PORT BO

Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 21.30 h.

DIVENDRES 4

10.30 h PLAÇA DE L'ESGLÉSIA

GRAN GIMCANA DE FESTA MAJOR

L'Esplai Sió i l'AEiG d'Agramunt han preparat una divertida i adaptada gimcana familiar per a fer passar un matí d'allò més divertit en família

Inscripcions online al web www.agramunt.cat.

Hi podran participar tots els nens a partir de 8 anys.

Els menors de 8 anys hauran d'anar acompanyats d'un adult.

Els grups hauran de ser de la mateixa unitat familiar.

Mínim 2 persones per grup.

12.30 h PLAÇA DEL MERCADAL

AUDICIÓ DE SARDANES amb la COBLA VENTS DE RIELLA

17.00 h PAVELLÓ ESPORTIU

CAMPIONAT DE TENIS TAULA INFANTIL

Una activitat esportiva més per a la Festa Major.

A les 18.00 h inici del campionat d'adults.

Col·labora: Club Tennis Taula Xavier Sangrà d'Agramunt.

CATEGORIA INFANTIL: Fins a 10 anys i d'11 a 14 anys.

CATEGORIA ADULT: De 15 a 17 anys i a partir de 18 anys.

**INSCRIPCIÓ PRÈVIA: Online des de la pàgina web del patronat d'esports i de l'Ajuntament d'Agramunt.*

TROFEUS: Copa per als 3 primers classificats de cada categoria. Cal portar calçat de recanvi per a la pista esportiva.

Més informació: 973.391.647

18.00 h PARC DE RIELLA

ESPECTACLE FAMILIAR de clown i mim amb PROPER de la companyia FADUNITO

Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 17.30 h.

20.00 h CAMP DE FUTBOL

CONCERT JOVE amb JOAN ROVIRA

Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 19.15 h.

23.00 h CAMP DE FUTBOL

CONCERT NIT amb TRIBUT ABBA THE NEW EXPERIENCE

Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 22.30 h.

DISSABTE 5

11.00 h PARC DE RIELLA

ESPECTACLE FAMILIAR de titelles amb LA CIGALA I LA FORMIGA de la companyia XIP XAP

** Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 10.30 h.*

18.00 h PLAÇA DEL MERCAT

ESPECTACLE FAMILIAR de circ amb LE PETIT THÉÂTRE de la companyia JAM

** Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 17.30 h.*

19.15 h PLAÇA FONDANDANA

ESPECTACLE DE BALLS I FIGURES CREMADES
amb el ritme dels timbals i espetegada final a càrrec de **la colla infantil dels Diablers Espetec**

20.00 h PAVELLÓ FIRAL

ORQUESTRA PRINCIPAL DE LA BISBAL

* Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 19.15 h.

20.00 h CAMP DE FUTBOL

CONCERT JOVE amb MIKI NUÑEZ

* Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 19.15 h.

23.00 h CAMP DE FUTBOL

CONCERT NIT amb LOS 80 PRINCIPALES (versions dels 80's, 90's)

* Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 22.30 h.

DIUMENGE 6

11.00 h PLAÇA DEL POU

ESPECTACLE FAMILIAR itinerant d'**HELIKO** de la companyia **EL SIDRAL**

13.00 h PLAÇA DEL MERCADAL

AUDICIÓ DE SARDANES amb la **COBLA JOVENÍVOLA D'AGRAMUNT**

18.30 h PLAÇA DE L'ESGLÉSIA

Amb representació de l'Ajuntament i la imatge de la Verge del Socors

Concert de música tradicional a càrrec dels **Gralles Els Carreter**

Balls d'imatgeria local amb els Gegants REI DE TREMISSÈN I LA DELFINA, ball de l'ÀLIGA celebrant el seu 25è Aniversari (1995-2020) i el ball del DRAC AGREMONT

Música a càrrec dels **Tabalers de l'Espetec**.

* Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 18.00 h.

20.00 h PAVELLÓ FIRAL

ORQUESTRA SATURNO

* Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 19.15 h.

20.00 h PASSEIG JOSEP BRUFAU

CONCERT de TARDA amb PASTORETS ROCK

* Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 19.15 h.

22.30 h DES DEL CEL D'AGRAMUNT

CASTELL DE FOCS a càrrec dels **DIABLES ESPETEC**

23.00 h PASSEIG JOSEP BRUFAU

CONCERT JOVE amb BREDDA

* Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 22.30 h.

DILLUNS 7

21.00 h PATI DE L'ESCOLA DE MÚSICA

CINEMA A LA FRESCA

Sessió tradicional de cinema el dia de Sant Gos.

* Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 20.30 h.

DISSABTE 5

11.00 h Missa a l'Ermida del Sió

20.00 h Missa Vespertina

DIUMENGE 6

9.00 h Missa Matinal

11.30 h Repic de Campanes a Festa Major

12.00 h Missa Solemne cantada pel **Cor Parroquial**. En acabar, **visita al Cambril** de la **Mare de Déu** i **Cant dels Goigs**.

18.30 h PLAÇA DE L'ESGLÉSIA. Amb representació de l'Ajuntament i la imatge de la Verge del Socors

• **Concert de música tradicional** a càrrec dels **Gralles Els Carreter**.

• **Balls d'imatgeria local** amb els Gegants **REI DE TREMISSÈN** i **LA DELFINA**, ball de l'ÀLIGA celebrant el seu 25è Aniversari (1995-2020) i el ball del **DRAC AGREMONT**.

• **Música** a càrrec dels **Tabalers de l'Espetec**.

* Per aquest acte cal fer una reserva prèvia al web www.agramunt.cat o a les Oficines de l'Ajuntament. Aforament limitat. Obertura de portes: 18.00 h.

DILLUNS 7

11.00 h Missa per als difunts del darrer any, amb un record especial per les víctimes de la pandèmia d'arreu.

DIMARTS 8

12.00 h Missa Solemne en honor a la Mare del Déu dels Socors i en agraïment a les Cambreres de la Verge del Roser i de la Verge dels Socors. Cantada pel **Cor Parroquial**.

Des de l'Ajuntament d'Agramunt i des de l'EAP d'Agramunt us informem que totes les activitats i els actes programats i organitzats per la Comissió de Festes de la Festa Major d'enguany han estat adaptats i tenen en compte els protocols indicats per a cada tipus d'activitat. Es garantiran totes les mesures de seguretat i sanitàries establertes pel Departament de Salut i aquestes podran ser modificades segons l'estat de la pandèmia del moment.

INFORMACIÓ IMPORTANT

- Per assistir a la majoria dels actes cal fer una reserva de seient a través del web www.agramunt.cat o a les oficines de l'Ajuntament.
- Tots els actes són gratuïts i amb aforament limitat.
- A tots els actes serà obligatori portar mascareta, el rentat de mans amb gel hidroalcohòlic a l'entrada i a la sortida i el compliment de la distància entre persones.
- Caldrà seguir en tot moment les mesures de seguretat i les indicacions dels organitzadors.
- Cal consultar l'obertura de portes de cada acte per evitar aglomeracions.
- Un cop s'ha entrat a l'acte, si es surt no es podrà tornar a entrar.
- La mobilitat dins de l'acte serà restringida i estarà senyalitzada per evitar aglomeracions i respectar les distàncies de seguretat.
- Una vegada validades les entrades i passat el control de temperatura, un acomodador us acompanyarà als vostres seients.
- S'acomodarà la gent per unitats familiars i/o de convivència. Si voleu seure junts, heu d'arribar junts al recinte.
- En cap cas es podran asseure més de cinc persones juntes.
- Es tancaran les portes 10 minuts després de l'inici de l'acte i ja no es podrà entrar.
- La sortida de l'acte es farà de manera esglaonada per evitar aglomeracions començant pels seients més propers a les sortides.

- Recordem que les entrades són nominatives. Per motius de seguretat, qualsevol canvi o cancel·lació s'ha de comunicar a cfestes@agramunt.cat
- Està prohibit ballar a tots els actes i tampoc es podrà fumar.
- Els menors de 16 anys han d'anar acompanyats dels pares o tutors legals.
- Totes aquestes mesures es poden veure modificades segons l'estat actual de la propagació de la Covid-19 a Agramunt.
- Es recorda que s'han de complir totes les mesures fixades per les autoritats sanitàries vigents en el moment que es dugui a terme l'acte.
- Actes al Camp de Futbol: No es podrà menjar ni fumar en tot el recinte.

RESERVA D'ENTRADES ACTES FESTA MAJOR:

- A les oficines de l'Ajuntament a partir del 25 d'agost, horari de matí d'11 a 13.30 h i tardes de dimarts i dijous de 17 h a 19 h.
- Online al web www.agramunt.cat a partir del 29 d'agost.

Programa de la Festa Major online a l'App de l'Ajuntament d'Agramunt, www.agramunt.cat, xarxes socials de Facebook i d'Instagram dels comptes de la Festa Major d'Agramunt i de l'Ajuntament d'Agramunt.

Programa de la Festa Major físic a les oficines de l'Ajuntament d'Agramunt i oficina de Turisme.

ESPECIALISTES EN HOSTALERIA

bosses paper
bosses plàstic
hostaleria
alimentació
aparells
neteja
impresos
pastisseria
indústria
mobiliari
cash...

VIMAT

C/ Pol. Ind. Camí Vell de Tàrraga, 3
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 392 910 - Fax 973 392 909
www.vimatcomercial.com
vimat@vimatcomercial.com

Tu poses
la imaginació...
i nosaltres et vestim la teva taula
amb totes les combinacions de colors

Distribuidors:

GARCIA DEPOU

Elaboració Artesanal

Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

LLAGUNES
CENTRE MULTIMARCA

NOUS KIM O
GERENCIA
OCASIO
MULTIMARCA

OBRIM
D'ANTERES

NOVA
EXPOSICIO

SUZUKI HONDA KIA JAGUAR ROVER CITROËN

ARTESA DE SEGRE T. 973400148

JOLONCH

XOCOLATA A LA PEDRA

D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

Els programes de la Festa Major

Diverses portades: la del 1942 que va ser el primer any amb publicitat després de la guerra, la del 1963 de Ramon Creus, la del 1966 amb una foto de la visita de Fraga Iribarne, la del 1971 obra de Josep Guinovart i la del 1990 de Serafina Balasch.

L'any passat l'Ajuntament va trencar la tradició de molts anys en- rere de publicar el tradicional programa llibret de la Festa

Major i al seu lloc es va repartir una revista grapada de dotze pàgines, mida 20x20 cm., en la qual constava només la programació dels actes i vint-i-quatre publicitats a la contraportada, suposadament com a patrocinadors d'algun d'aquests actes. Així doncs, com diem, va ser molt diferent dels que s'havien anat publicant des de l'any 1942 cap aquí, en format llibret amb diferents mides i més o menys gruixos segons la quantitat d'anuncis que hi havia.

Pel que sembla, aquest any tampoc no n'hi haurà i els actes s'anunciaran com l'any passat. També els trobareu a la nostra revista i per les xarxes socials. En canvi, diverses poblacions lleidatanes, alguna força propera a la nostra, sí que mantindran la tradició de publicar el llibret de la seva Festa Major amb els actes que ja tenen programats, i que a l'hora de la veritat duren a terme els que els permeti la situació del moment. En aquestes poblacions ha estat el propi Ajuntament qui s'ha fet càrrec dels costos de l'edició del programa amb els anuncis inclosos, com una mostra de suport als comerços locals després que aquests haguessin hagut de tancar unes quantes setmanes per culpa del coronavirus.

Donat que enguany farà dos anys que a Agramunt no tindrem llibret de la Festa Major, el fet ens ha portat a fer-ne un breu repàs dels que s'han

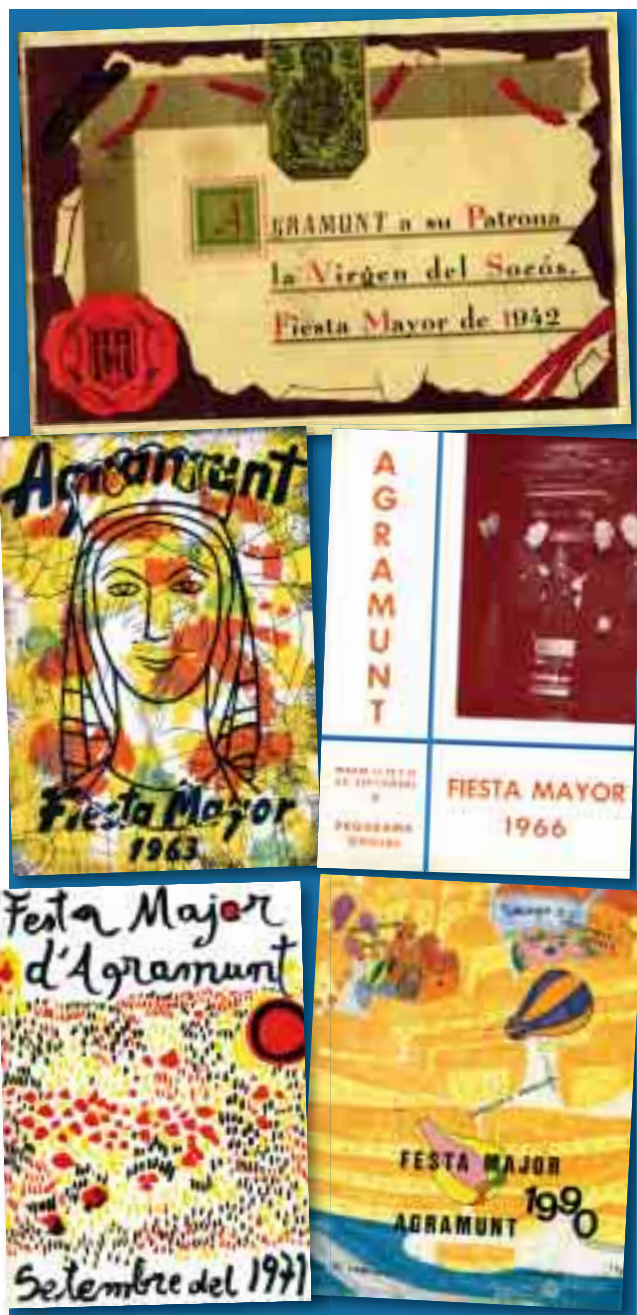
anat publicant des de l'any 1939 fins a l'actualitat.

Les portades

Les portades d'aquests llibrets donen molt de si. Són molt variades i no hi ha una temàtica que se segueixi durant gaires anys. Les primeres eren al·lusives al nou règim, sobretot la del 1939. La del 1942 està molt ben treballada, amb diversos colors i unes estampacions daurades. A mitjans dels quaranta n'hi ha diverses de seguides amb el mateix format. Destaca la del 1954, amb un requadre "troquelat" semblant a una finestra que deixa veure la cara de la Verge dels Socors impresa a la pàgina tres. Unes quantes de la dècada dels seixanta i setanta estan fetes amb dibuixos de Ramon Creus. La del 1962 és un collage de fotos de postals que havien sortit anteriorment acompanyant textos de l'interior. A la del 1966 hi surt una foto de la visita del ministre Manuel Fraga Iribarne. Destaca la del 1968 amb una senyera de fons a color.

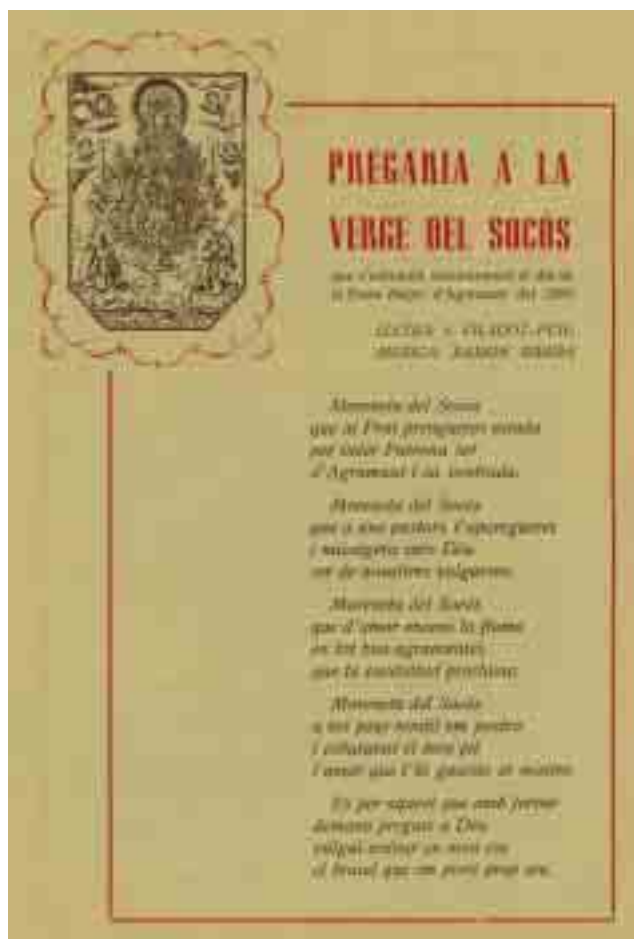
Les del 1971, 1984 i 1993 són obra de Josep Guinovart. Així mateix n'hi ha moltes més fetes arran d'il·lustracions, muntatges o fotografies d'artistes locals com Serafina Balasch, Montse Guerrero, Rosa Marsà, Agustina Juan, Anna Ribó, Olga Cortadelles i Albert Malet.

Per acabar aquest apartat en voldria significar un parell de força singulars: la del ▶

◀ ***Als principis dels quaranta també hi trobem escrits referents a l'adopció d'Agramunt com a poble adoptat pel "Caudillo", així com també a les obres de reconstrucció que duïen a terme Regiones Devastadas.***

Pregària a la Verge estrenada la Festa Major de 1950. La lletra és de J. Viladot Puig i la música de Ramon Ribera.

1990 i la del 2004. La primera es tracta d'un tríptic amb un dibuix aeri de la població en el qual hi ha indicats els llocs on es faran les activitats de la festa. I la segona és un muntatge amb fotos de gent del poble cadascun dels quals aguanta una lletra que conformen el text FESTA MAJOR D'AGRAMUNT.

Escrits

Els primers anys (1939-1941) no hi ha cap mena d'escrit ni publicitat, tan sols la programació. S'hi nota que fa poc que s'ha acabat la guerra per les frases, tal com hem comentat, al·lusives al nou règim: "España, una,

grande y libre" a la portada del 1939 i "Saludo a Franco" i "Arriba España" també al 1939 i 1940. En canvi al 1941 aquesta al·lusió la veiem a l'interior quan s'anuncia la programació: "Programa oficial de actos... organizados por el Excmo. Ayuntamiento. F.E.T. y de las J.O.N.S. y la Central Nacional Sindicalista". Aquest tipus de presentació el trobem només fins l'any 1943. En canvi al 1944 ja hi consta d'una manera molt més subtil dins del text que anomenen "Editorial". S'hi pot llegir: "Actos en honor del Excmo. Sr. Gobernador Civil y Jefe Provincial del Movimiento...".

L'any 1942, a més de la programació, hi ha el "Pórtico" signat per "La comisión". Aquest tipus de presentació l'hi podem veure fins a començaments dels anys seixanta. El 1963 hi trobem "Al abrir el programa" i l'any següent "Salutación del Sr. Alcalde". Això de la salutació, primer en castellà i més tard en català, ja hi quedarà gairebé sempre. A partir del 1943 hi comencen a haver més escrits. En aquesta època dels quaranta la majoria són extrets del llibre *Agramunt: Ensayo Folklórico, Histórico y Artístico* de Joan Puig i Ball, amb il·lustracions de postals agramuntines que ara s'han anat publicant al col·leccionable de Sió. Moltes d'elles s'anaren repetint en anys successius.

Als principis dels quaranta també hi trobem escrits referents a l'adopció d'Agramunt com a poble adoptat pel "Caudillo", així com també a les obres de reconstrucció

que duïen a terme Regiones Devastadas. Al 1944 n'hi ha un de tres pàgines que acaba dient: "Anima también nuestra labor la opinión acertada del vecindario, que comprende y agradece el esfuerzo desarrollado por Regiones Devastadas, transformando en hechos la consigna del Caudillo de hacer una España grande y próspera".

El 1946 en trobem un titulat "Nuestro modo de ser" signat per J.R.E. el qual fa un repàs a la vila i una invitació a la festa. L'any següent apareix el primer escrit en català sense signar titulat "Artista de casa".

La dècada dels cinquanta comença amb l'estrena d'una "Pregària a la Verge del Socós" amb lletra de J. Viladot Puig i música de Ramon Ribera.

A partir d'aquí ja hi comença a haver més escrits d'opinió més generalitzada. Val a dir que és difícil fer un resum dels que van apareixent al llarg dels anys, atès que n'hi ha molts, molt variats i força interessants. Per això aquí només farem una breu pinzellada del que ens ha cridat més l'atenció. El 1964 en trobem un de Josep Vallverdú que amb el títol "Sió i la vitalitat comarcal" fa un repàs de publicacions pretèrites d'àmbit comarcal relacionant-ho amb la nostra revista que acabava de sortir. Vallverdú acaba dient que "Cal que les revistes comarcals ensenyin al món la trama i l'ordit de la realitat humana que reflecteixen. En fer això, seran fidels a un destí històric i punt de llançament de les generacions cap al futur".

D'esquerra a dreta: publicitat de La Principal de Agramunt de l'any 1943; de la Farmàcia Viladot de l'any 1947, la primera que va sortir en català després de la guerra; i la de dos establiments més de l'any 1970.

El 1979, coincidint amb el primer Ajuntament democràtic, es nota un canvi de tendència més progressista. El regidor de cultura, Joan Puig, en el seu escrit titulat “De com preparar unes Festes i altres embolics” comenta que “es va formar un Consell de Festes per tal que la festa del poble fos com el poble vol”.

L'any 1969 a les pàgines centrals es reproduïen en fac-símil els actes de la Festa Major de 1869, donat que feia cent anys justos de la seva celebració.

L'any 1977 per primera vegada després de la guerra apareix la programació en català. Amb tot, el rector Mn. Sabaté en el seu escrit es lamenta que s'hagin programat uns “espectacles immorals”. Se suposa que es referia a la revista moderna “El último ‘Tongo’ en París” i al vodevil “La cambrera és perillosa”, actes que s'havien de fer al Casal. Mn. Sabaté també aprofita l'escrit per anunciar l'imminent començament de les obres de restauració de la capella del Sió, que confia poder-les inaugurar l'any vinent –com així serà– coincidint amb el tercer centenari de la seva construcció.

El 1979, coincidint amb el primer Ajuntament democràtic, es nota un canvi de tendència més progressista. El regidor de cultura, Joan Puig, en el seu escrit titulat “De

com preparar unes Festes i altres embolics” comenta que “es va formar un Consell de Festes per tal que la festa del poble fos com el poble vol”. Al 1981 i 1982, ja seguint amb un aire més reivindicatiu, Jordi Padullés signa una pàgina amb una estelada dient que “Som una nació”. Així mateix, durant uns quants anys hi trobem una pàgina d'amenitats.

Al llarg dels anys són moltes les persones que han col·laborat amb els seus escrits. Aquí deixarem constància dels que han estat més habituals. A banda de la salutació de l'alcalde de l'època i dels representants de la parròquia, hi trobem, Joan Viladot Puig –que també signava com El Cantor del Sió–, Guillem Viladot, Lluís Pons, Inés Palou, els professors Inocencio Villegas i Emili Curià, Ramon Creus, Jaume Cuñat, Pere Mora, Josep Farreny, Joan Añé, Jaume Brils, Joan Novell, Joan Puig, Josep Bertran, Jaume Cots, Josep M. Planes, Pasqual Castellà,

Teresa Sans, Núria Sorribes, Antoni Ponsa, Màrius Blàvia, Joan Pedrós, Ramon Bernaus, Agnès Escolà, Ricard Bertran, Màrius Torrents, Joan Pijuan, entre altres.

Tot i que, com hem dit, les col·laboracions han estat nombroses, els darrers anys cada vegada anaven a menys. Als darrers llibrets, a part de la programació, només hi havia la salutació, algun escrit de la Tradi-Sió, del rector Mn. Uriel i una carta de la Creu Roja.

Publicitat

La publicitat comença l'any 1942 amb un total de 53 anuncis. La majoria són de pàgina, uns pocs de mitja pàgina i un altre que destaca de la resta a doble pàgina central: es tracta del de Motos y Bicicletas Juan Carulla. Des d'aquest 1942 a la contraportada sempre hi ha el mateix anunci: primer com a Hijos de Agustín Ros, SL i a partir de l'any 1949 s'hi afegeix Sociedad Anónima Ros que és la que durarà fins l'any 1978. ►

La primera publicitat en català es publicà l'any 1947 i corresponia a la Farmàcia Viladot. El 1979, any del primer Ajuntament democràtic després de la Guerra Civil, gairebé tots els anuncis ja foren en català, llevat d'un parell o tres que els costà encara uns quants anys més a sortir publicats en la nostra llengua.

Dues pàgines de la programació de l'any 1947.

A partir de l'any 1979 i fins el 2010 la contraportada serveix per anunciar-hi exposicions, sobretot del recent inaugurat museu municipal, també alguna d'en Guinovart i el concert de Lluís Llach que va ser molt ben rebut a la vila. Aquest concert se celebrà l'any 1985 i al programa, a banda de la contraportada, s'hi destinaren cinc pàgines més amb la lletra de les cançons més conegudes del cantautor. A la contraportada, durant força temps, també s'hi alterna la publicitat d'entitats locals com Sió i l'Escola de Música. Del 2011 fins al 2018 s'hi anuncia Torrons Vicens, llevat del 2015 que torna a ser per la nostra revista.

Del 1955 al 1960 el programa és molt més prim, atès que les publicitats es posen al final en un llistat titulat "Índice alfabético de casas patrocinadoras del presente programa". Els anunciant

s'hi agrupen per temàtiques (Abonos y Cereales, Aceites, Cafés y Bares... entre altres) amb el seu nom comercial, l'adreça i el telèfon si en tenien. Així podem comprovar, com a curiositat, que l'any 1960 s'hi anuncien set forns de pa locals. A partir de l'any 1961 tornen els anuncis de la manera habitual.

L'any 1968 per primera vegada hi ha un anunci a tot color que surt publicat a l'interior de la contraportada. Es tracta de *Juegos Educativos y Didácticos Rosvic*, a l'Av. M. Jolouch, 44.

A la dècada de 1970 destaquen les publicitats del Cine Avenida. Podem veure que l'any 1976 hi hagué programades ni més ni menys que dotze pel·lícules diferents que s'emeteren durant els quatre dies de Festa Major.

La primera publicitat en català es publicà l'any 1947 i corresponia a la Farmàcia

Viladot. El 1979, any del primer Ajuntament democràtic després de la Guerra Civil, gairebé tots els anuncis ja foren en català, llevat d'un parell o tres que els costà encara uns quants anys més a sortir publicats en la nostra llengua.

L'any 1982 hi apareix la publicitat d'una pàgina dedicada a Ràdio Sió, que neix com "La veu de la Festa Major".

Format i impressió

Des de l'any 1939 fins al 1978 els programes de la Festa Major feien una mida aproximada de 16x22 centímetres, llevat del de l'any 1945 que era molt més gran i feia 21,5x31 cm. D'aquests, tots eren plantats menys els anys 1939, 1941 i 1942, que es feren apaïrats.

Des l'any 1979 al 2009 es publicaren amb la mateixa mida que la revista Sió, ho sigui 22x28 cm., excepte els dels anys 2004 al 2007 que es van fer quadrats amb una mida de 21,5x21,5 cm. I a partir de l'any 2010 fins aquí foren de mida DIN A4, ho sigui 21x29,7 cm.

A partir de l'any 1971 deixen de ser grapats i es fan encolats en format de llibret, tret del de l'any 1979 que, curiosament, torna a ser grapat.

La impressió fins l'any 1969 va anar a càrrec de la impremta Pera, tal com consta en diferents peus d'impremta: Artes Gráficas y Librería Pera de Agramunt, Imprenta y Librería Miguel Pera i també Ramon Pera Artes Gráficas (1960). Des de l'any 1970 i fins al 2018

Dues pàgines més de la programació de l'any 1951.

A partir de l'any 1971 deixen de ser grapats i es fan encolats en format de llibret, tret del de l'any 1979 que, curiosament, torna a ser grapat.

s'imprimeix a la Impremta-Llibreria G. Vicens, llevat dels anys 2009 i 2010 que es fa l'empresa SR Associats amb dipòsit legal a Barcelona.

L'any 1965 hi ha la curiositat que, per primera i única vegada, el paper és tot de color blau cel, amb la tinta dels anuncis d'un blau més fort i la dels textos de color marró. Normalment el llibret sempre s'ha fet amb paper offset blanc i diversos anys també se n'intercalava alguns de colors per diferenciar els anuncis dels

escrits i la programació.

L'any 2009 es canvia el tipus de paper. Continua essent paper blanc, però a partir d'ara serà estucat brillant. Així mateix, a partir d'aquest any la integritat del llibret s'imprimeix a tot color.

Val a dir que durant molts anys el llibret s'imprimeix amb tipografia, ho sigui amb tipus mòbils. Repassant-los hom s'adona que n'hi ha de molt ben fets, malgrat les dificultats que comportava la tipografia. S'hi troben anuncis

que estan molt treballats i els qui coneixem una mica l'ofici podem afirmar que n'hi ha alguns que són autèntiques obres d'art. No sabem quanta gent treballava a la impremta de l'època, però segur que hi passaven diverses setmanes composant-los.

Fins aquí el que ha donat de si aquest resum. Val a dir que, tot i que ha estat una mica laboriós, he de reconèixer que m'ho he passat molt bé repassant aquests 80 llibrets que van de 1939 a 2018. Tant els escrits com les publicitats et donen una idea de la singularitat religiosa, política i civil de la vila en cada època. Al començament ja deia que es tractava d'un resum molt breu, ja que l'espai no dóna per a més. Crec sincerament que fent-ne una compilació ben acurada donaria per a un nou col·leccionable de Sió. En fi, el que no sabem ara mateix és si l'actual Ajuntament o els que vindran canviaran d'idea i alguna vegada tornarem a tenir llibret de la Festa Major. Em consta que no sóc l'únic que el troba a faltar.

Josep Rovira

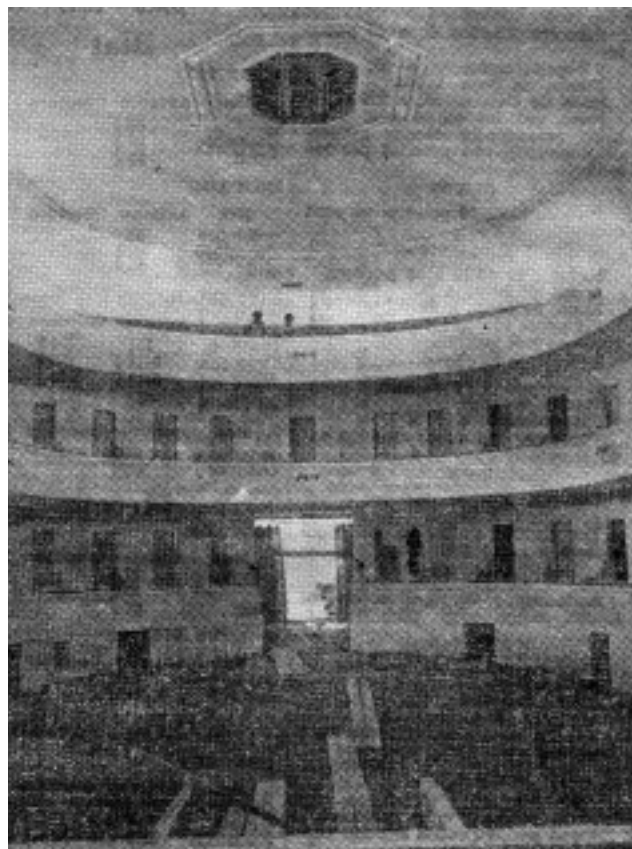
Una Festa Major de fa 85 anys

QR per accedir a la publicació *La Veu de Catalunya* del 15 de setembre de 1935.

Tres imatges de les que il·lustren el reportatge de *La Veu de Catalunya*.

A baix, darreres obres abans de la inauguració de la sala teatre del Casal.

Vivim una època on ens sembla que tot és novetat. Però hi ha coses que, mirant la història de reüll, ens fan adonar que molts anys enrere ja eren així. Posem per cas el moment de llegir un diari. Tot i que ens disposem a posar-nos al dia de l'actualitat i a fer un repàs de tot allò destacat del moment, sabem que qualsevol dels mitjans escrits que consultem incorporen un biaix ideològic que fa que la informació que ens proporciona l'hàgim de passar pel sedàs del nostre criteri i, com a mínim, l'hàgim de contrastar. I posats a buscar un exemple per constatar que aquest és un fet que ve de lluny, ho

podem comprovar tot consultant els fulls d'un dels diaris més importants de Catalunya durant el segle XX, *La Veu de Catalunya*.

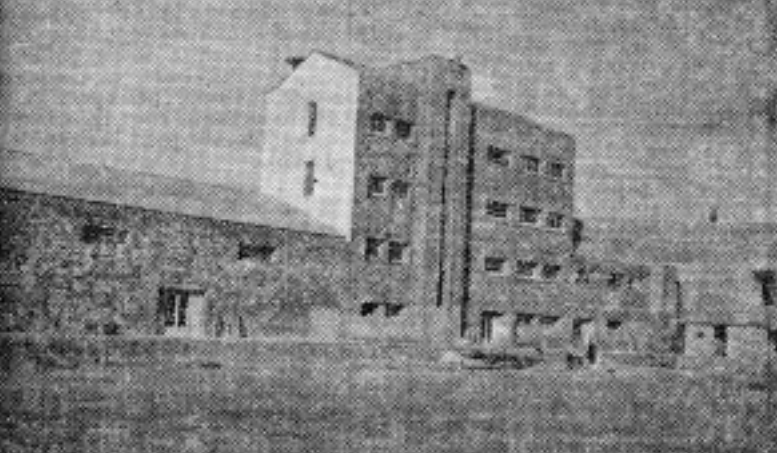
El proper 15 de setembre farà 85 anys de la publicació d'un article publicat en aquest prestigiós rotatiu, portaveu de la conservadora Lliga Regionalista de Francesc Cambó, on s'informava de les novetats que tindrien lloc durant la celebració de la Festa Major d'Agramunt de l'any 1935. Però quan parlem de novetats no fem referència a cap de les actuacions musicals, festives i lúdiques que es van celebrar durant els tres dies que va durar la festa gran del nostre poble, sinó que l'article publicat el 15 de setembre de 1935 es converteix en un panegíric de la inauguració de dos equipaments que encara funcionen a la nostra vila i que eren l'orgull de la part més conservadora de la societat agramuntina: el Casal Agramuntí i la farinera del Sindicat (actual Farinera Roca).

La part més important de l'article, signada per l'agramuntí Joan Viladot Puig, es centra en la lloança de l'edifici del Casal Agramuntí que s'havia d'inaugurar al cap de pocs dies. Un edifici que l'autor de l'article descriu com a "prodigi" i que ens explica amb tota mena de detalls: ressenya acurada del bar fins a comentar com són les cafeteres i la cuina darrere la barra i, sobretot, una precisa narració de tot allò que es podia trobar al que anomena la

"sala de festes", actual sala de teatre i cinema. L'autor del text no es limita només a la descripció d'aquest nou equipament que encara podem gaudir, sinó que destaca que la construcció i funcionament del nou Casal és gràcies a una Societat Recreativa que, representant la societat més conservadora d'Agramunt, "es preocupa que les coses de la societat tresquin per camins d'ordre, de pau i de progrés".

Però la part d'en Joan Viladot no es queda aquí. Aprofita l'espai que li ofereix aquest especial per destacar l'impuls que havia agafat l'economia agramuntina durant les primeres dècades del s. XX gràcies a la figura de dos industrials: Agustí Ros i Marià Jolonch. Del primer en destaca la seva aposta pel sector tèxtil, amb la creació d'una modesta fàbrica que posteriorment s'amplia i es multiplica gràcies als seus fills i que enllaça amb la importància que aquest sector productiu va tenir durant l'Agramunt medieval. Per la part d'en Marià Jolonch, en comenta l'encert de la construcció de la farinera que ha fet "renéixer el Mercat agramuntés del blat" que el converteix en un bon centre de contractació.

Com podem observar, el senyor Viladot no parla en cap moment dels actes que es desenvoluparan durant aquells dies de festa i centra el seu escrit en la promoció i enaltiment d'allò que s'estava realitzant per part del món conservador agramuntí.

El Sindicat Agrícola l'any 1935.

Dins de l'article que us estem comentant també hi apareix una secció dedicada al nou edifici del Sindicat Agrícola d'Agramunt i comarca signat pel seu secretari-caixer, el Sr. Josep Vilanova. En aquest apartat es destaca el fet que, l'any 1917, quan es constitueix el Sindicat, només els més somiadors creien que l'entitat acabaria podent construir una farinera com la que s'acabava d'inaugurar aquell mateix any. Un edifici on es venien adobs,

Una publicitat de cal Mundi.

LA TEXTIL LONERA DE RAMON ROS

FABRICA DE TEIXITS

**ARTICLES DE FABRICACIO
PREFERENT**

LONES impermeabilitzades, cruus i de color, per a «toldos» de tota mena.

LONES I LONETES per a velam.

LONES per a MAQUINES DE SEGAR I BATRE i altre maquinària agrícola.

LONES variades per a GUARNICIONERS I BASTERS.

LONES per a sacs de bot, cereals i llavors.

LLANETES PER A BANDERES de tots colors.

CONFECCIO acurada de «TOLDOS», Boses per al transport de filats, SACS, CIVADERS, MORRALS, ALFORGES I BORRASSES.

AGRAMUNT - CARRER ST. JOAN, 5, 7 I 9

Direcció telegràfica: LONAROS

Telefón núm. 16

on es molia oli i, el més important per l'autor, on ja es podia moldre el blat que es recol·lectava a la comarca. Allò que per a Joan Vilanova era una utopia el 1917 s'havia convertit en una realitat, divuit anys després.

L'última part de l'especial Festa Major d'Agramunt la protagonitza un escrit sobre les obres que s'estan duent a terme al grup escolar que esdevindria el Col·legi Macià-Companys. L'actual col·legi públic agramuntí es va començar a construir un cop proclamada la II República gràcies a la intervenció del Ministre d'Instrucció Pública, en Marcel·lí Domingo. Aquest fet, i la seva relació amb la nostra vila, li va comportar ser proclamat Fill adoptiu d'Agramunt. Aquest centre educatiu, que s'havia començat a construir gràcies a un govern d'esquerreres, estava a mig construir. De fet, no s'inauguraria fins a la fi de la Guerra Civil, que estava a punt de començar. L'article que podem llegir, però, destaca la poca diligència dels "burocrates de Madrid" a l'hora d'enviar els diners de la subvenció compromesa. El fet que no arribin els diners promesos feia que les obres estiguessin parades i només s'hi pogués veure una carcassa a mig fer. L'autor anònim d'aquest article demana celeritat en la finalització de les obres amb el següent argument: "els polítics que manaven a Madrid en aquell moment haurien de bellugar-se si no volen que aquest afer sigui un arma a esgrimir per les esquerres en les properes eleccions". L'autor comenta que els partits d'esquerra treuen sempre la

construcció del nou col·legi en benefici seu, ja que van ser els iniciadors del projecte. Segons l'autor, si l'actual govern conservador les acaba la situació quedarà empatada i l'arma electoral de l'esquerra queda desactivada. L'articulista té temps, però, de destacar l'oportunitat que suposa pel món educatiu agramuntí de posar-se a l'altura dels centres d'altres poblacions veïnes i, una vegada més, de criticar les forces d'esquerreres per l'emplaçament que s'havia triat per construir-hi el "grup escolar".

Com podem observar, doncs, ens trobem davant d'un article dins d'un dels diaris més importants de l'època que s'aprofita, amb el pretext d'explicar els actes que tindrien lloc durant la Festa Major, per mostrar i defensar una ideologia concreta.

Per aquells qui s'hagin quedat amb les ganes de saber quines activitats es van fer durant la Festa Major d'Agramunt de l'any 35, només en tenim la programació de la societat recreativa "La Barretina", una entitat que representava la part més d'esquerreres de la societat agramuntina. Durant els tres dies de festa hi va haver sardanes amb la Cobla Barcelona, concerts amb l'orquestra del Sindicat Musical de Catalunya, ball amb l'orquestra "Unió Artística", sarsuela amb la companyia de Jaume Arteaga (quatre sarsueles diferents) i concert amb l'Orquestrina de Jazz Barcelona. Totes les agrupacions van actuar durant els dies 15, 16 i 17 de setembre en diverses sessions.

Josep Bertran Mitjavila

cre
Sangra

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LLISTES DE NAIXEMENTS - LLISTES DE COMUNIÓ
BOSES - ESPORTS - DISFRESSSES

AVD. JAUME MESTRES, 2 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
973 391 216 / 696 982 824
www.calsangra.cat
sangra@calsangra.cat

 JOVÉ BALASCH
més de 40 anys
CONSTRUÏNT EL FUTUR

XCASA Visita'ns a www.xcasa.cat

CUINES
BANYS
CERÀMICA
PARQUET
PORTES D'INTERIOR

Carrer Capella, 1A - AGRAMUNT - Tel. 600404151

PINTURA DECORATIVA
Ramon Viladevuit
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 677

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demanar per Josep M^a
600 446 600 - 973 390 331
lotaxiagramunt@hotmail.com

PALVI

Fabricació d'equips per a la recollida i transport de residus

Cami Vell de Tàrraga, 27 - Agramunt (Lleida)
Tel. +34 973 391 248 - palvi@palvi.net - www.palvi.net

 gualre01
construcció | remodelació | ll.

Av. Maria Jolovich, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

 EROLÉS ESTEVE

Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobil·lari
Projectes
medioambientals

The Beggar's Opera (L'òpera del captaire)

Musicalment es basa amb arranjaments d'altres peces com balades populars i àries d'altres òperes enlloc de la gran música i dels temes habituals de l'òpera seriosa. L'obra utilitza melodies familiars i personatges que són gent comuna. La música té poc d'original.

La *ballad-opera*, també anomenada òpera ballada, és un gènere operístic de teatre musical, de caràcter còmic en el qual les parts cantades alternen amb diàlegs parlats i també amb danses. Els seus inicis van ser a la segona meitat del s. XVII i la primera meitat del XVIII. Fou molt popular a Anglaterra i a les seves colònies. Deu molt a l'*opera comique* francesa i a l'*opera buffa* italiana. La música, barreja fragments musicals amb tota mena d'adaptacions, sigui de melodies populars, que sovint són tonades populars o bé de melodies famoses, a l'igual que les danses. Quant a les àries d'òpera escollides, solien ser àries molt conegudes. Els responsables musicals, sovint anònims, s'acostaven més a un adaptador que a un compositor.

La primera *ballad-opera*, i la més famosa, va ser: l'Òpera del Captaire amb música de Christopher Pepusch i llibret de Johan Gay, estrenada el 1728. Es tracta d'una obra composta d'un pròleg i tres actes. La música probablement és un arranjament de Pepusch. Aquesta òpera peculiar és més coneguda pel seu llibretista (Gay) que per l'autor de la música (Pepusch). És una obra satírica que utilitza algunes convencions de l'òpera però sense el recitatiu. El to satíric de l'argument va en contra de totes les classes socials, professions i gremis, ja que presenta les classes baixes, al temps que suggereix clarament similitud amb polítics i membres de les classes altes. En aquesta "òpera-teatre" es barregen prostitutes amb aristòcrates, polítics... La història amaga una crítica al capitalisme i al món corrupte de l'època, alhora

que també fa referència a la violència de gènere i a l'avortament. La *ballad-opera*, es diu que va ser l'antecedent del actual *teatre musical*.

Gay va escriure l'òpera pensant més amb una anti-òpera que amb una òpera seriosa. S'hi ridiculitza l'òpera italiana, que s'havia fet molt popular a Londres, seguida per les classes altes. Aquest fet va ser un dels atractius per al gran públic londinenc del s. XVIII.

Musicalment es basa amb arranjaments d'altres peces com balades populars i àries d'altres òperes enlloc de la gran música i dels temes habituals de l'òpera seriosa. L'obra utilitza melodies familiars i personatges que són gent comuna. La música té poc d'original. Algunes de les cançons van ser fetes per compositors d'òpera com Händel o Purcell, però només es van utilitzar les àries més populars.

Es va estrenar al Teatre *Lincoln's inn Field* de Londres el 1728. L'èxit va ser immediat. Es va representar a la ciutat de Londres seixanta-dos vegades. El 1948, Benjamin Britten va crear una adaptació amb noves harmonitzacions i arranjament de melodies preexistents, i el productor Tyne Guthrie, hi va escriure diàlegs addicionals.

La història gira al voltant del capità MacHeath, un saltejador de camins, i el seu amor per mas-sa dones guapes. Traït per Jenny i Sukey, dos ex-amants, i alliberat temporalment per dos més, MacHeath és detingut i condemnat a mort. Mentre espera la forca, un captaire músic, que ha escrit una òpera amb el bandoler com a protagonista, l'entreté.

Montserrat Cots

CoTs

Merceria
Perfumeria
Marroquineria
Artides de viatge

Plaça del Mercadal, 4
Tel. 973 39 01 32
AGRAMUNT (Lleida)

agro-urgell, s.l.
consultori veterinari

ISABEL MORROS SANOU
Veterinària

Av. Marià Jolonch, 13 - Tel. 973 39 07 06 - Mòbil 628 34 96 09
veterinari@agrourgell.com - 25310 AGRAMUNT (Lleida)

HORARI:
Dimarts de 10h a 13h i de 16h a 19h
Dijous de 10h a 13h

Alimentació, joguines i tot tipus d'accessoris

 ASSESSORIA DEL SIÓ

**Sector Agroramader
Seguretat Alimentària
Medi Ambient
Qualitat
SANDACH
Projectes
Tràmits i Registres
Comptabilitat**

C/ Germandat de la Sang, 12
25310 **AGRAMUNT**

973.390.204
www.assessoriadelsio.cat

Margarita
moda

dona
jove
home

Margarita Martí Gasull
C/ Sant Joan, 3
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

jardinsdesecà

Jordi Lluch Sarnago
jardiner

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

Tel. 658 921 335
jardinsdesecar@gmail.com

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 • 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

tendals
Sangrà

Tendals ficane | Cançons | Pergoles | Tendals camió
Portes ràpides | Cortines industrials | Tapissariu | Cortines
Parapentes | Manipuladores | Pintalacis | Impressió gran format

Gaudir de l'estiu

www.tendalsangra.cat

Torna el futbol a Agramunt

FONT FOTOS: CF AGRAMUNT

De dalt a baix: sessions d'entrenaments, mesura de prevenció, i Joan Capdevila amb una samarreta de l'Agramunt.

En primer lloc comentar que des de la federació van comunicar que l'Agramunt està enquadrat al grup 14 de la tercera catalana i que l'inici del campionat està previst per al 4 d'octubre, si les autoritats sanitàries l'aproven. Pel que fa al futbol base la intenció és començar el mateix mes, però no s'ha concretat el dia.

Sessions d'entrenaments

Del 30 de juny al 16 de juliol, des del CF Agramunt vam impulsar unes sessions d'entrenaments post-temporada. Aquests entrenaments es realitzaven els dimarts i els dijous, obert a tothom. A causa de les circumstàncies actuals ocasionades per la Covid-19, per realitzar-ho ha requerit l'adaptació de les mesures necessàries a seguir per garantir la seguretat de tothom. És per això que els grups d'entrenaments eren de 10 jugadors/es, tots els i les participants rebien un control de temperatura a l'entrada i aplicar-se gel desinfectant de mans tant a l'entrada com a la sortida. I a més a més, tots els entrenadors anaven amb la mascareta. L'objectiu principal d'aquests dies era passar-s'ho bé, retrobar-nos al camp de futbol després de tant de temps sense gaudir-ho, poder tornar a tenir contacte amb la pilota, recuperar sensacions... A més a més també va ser moment del primer contacte entre els nous entrenadors que s'incorporen al futbol base i els jugadors que entrenaran.

Campus d'estiu

Del 20 de juliol al 7 d'agost hem gaudit del Campus d'Estiu, com ja és costum cada any. Enguany preparar-lo va ser una tasca difícil a causa de les circumstàncies que ens trobem a nivell mundial. Tot i així, quan vam saber que es podia tirar endavant (sempre seguint les mesures de seguretat i higièniques establertes), des de l'organit-

zació es va realitzar una formació de responsabilitat en prevenció i higiene a fi de conèixer el protocol establert a seguir. Les mesures eren el control de temperatura a l'entrada de tots els participants, els monitors amb la mascareta ficada, el rentat de mans amb gel desinfectant per part de tothom a l'entrada i a la sortida, i no separar-se del grup assignat. L'horari del campus era de 9h a 13h, amb diferents activitats. Cada dia a primera hora, cada grup practicava un esport diferent: mini-futbol, bàdminton, bàsquet i tennis taula. La part de 10h a 11h era la més específica ja que era quan es treballava a través dels exercicis els conceptes a aprendre i potenciar. Ja després d'esmorzar, cada grup feia un partit de futbol 7 entre ells, i l'última hora també era lúdica, on cada grup tenia assignat un espai, com els esports de primera hora del matí o videoconsola amb jocs de futbol o la piscina que vam incorporar la segona setmana. A més a més, els dos primers divendres vam realitzar sortides a fora del camp de futbol amb l'objectiu de canviar d'ambient i fer cohesió de grup. A destacar que el 29 de juliol ens va visitar Joan Capdevila, ex-jugador del RCD Espanyol, Villarreal, Deportivo... A més a més, campió del món amb la Selecció Espanyola en el Mundial de 2010. Sens dubte, un plaer comptar amb la seva visita i conèixer de primera mà l'experiència d'un professional de la seva altura. Des del club estem molt contents sobre com s'ha pogut celebrar, i destacar que ha estat un èxit total amb un rècord de 58 inscripcions. Ha estat un campus especial a causa de les circumstàncies, però molt contents de tornar a trobar-nos tots i socialitzar després dels temps difícils que hem passat. Així que, només ens queda agrair a les famílies la seva confiança en nosaltres, ja que són ells qui donen sentit a tot el que volem impulsar. ■

Preparant nova temporada

Jaume Espinal

Passada la sorpresa de la finalització abrupta de la temporada passada i un cop adaptats a la nova normalitat, estem ja treballant per preparar la temporada 20-21.

Amb un munt d'incògnites per les mesures a adoptar i com es podran implementar i respectar en un esport d'alt contacte com és el nostre, amb totes les complicacions que això implica. Preparem la nova temporada intentant que sigui el més normal possible, amb la incertesa de com es desenvoluparà la competició si apareixen casos d'infectats.

Amb els equips sèniors ja amb calendari i data d'inici, es continua treballant per tancar la resta d'equips, per almenys mantenir la mateixa estructura que la temporada anterior.

Sènior Masculí 4ª Catalana

Mantenint l'estructura de l'any passat, amb la participació de jugadors de l'ACLE Guissona i el CHA Agramunt, afronten el repte d'una nova temporada amb l'avantatge que ja porten un any de rodatge i experiència tots junts, cosa que fa preveure una millora en les prestacions de l'equip.

Sènior Femení 1ª Catalana

A l'igual que l'equip dels nois, es manté pràcticament el mateix equip amb jugadores de Guissona i Agramunt, que tan bé va funcionar la temporada passada, aconseguint l'ascens. El repte de la present serà mantenir-se

en la categoria i demostrar que és el lloc on l'equip per qualitat i nivell li pertoca estar.

Juvenil Masculí

En principi l'equip més consolidat dels de base. El cadet es fa gran i per edat d'alguns dels jugadors hauran d'afrontar el repte del salt a la categoria juvenil, amb l'afegit que algun d'aquests ja podrà participar amb l'equip sènior.

Cadet Femení

La manca d'efectius fa que sigui l'equip on ara mateix hi hagi més dubtes de la seva continuïtat, s'està lluitant per aconseguir noves incorporacions que puguin reforçar l'equip i li donin l'estabilitat que no va tenir la passada temporada.

Equips de base

L'abrupte tancament de la temporada, amb la cancel·lació del Campus i les trobades previstes, fa que sigui tota una incògnita quins equips podrem aconseguir. Mantindrem les interessants ofertes de la temporada passada per intentar reactivar el major nombre d'equips possibles.

Com cada temporada, tota la informació al web <www.handbolagramunt.org> i també a la nostra pàgina de facebook <<http://www.facebook.com/Club.Handbol.Agramunt>> ■

CEPSA **benzinera AGRAMUNT**

CEPSA Quarta unitat gratis - Servei carrega de bateries

6.89 ct/litre + 4.60 ct/litre = 11.49 ct/litre

Preu Cepsa Star Diesel 14/3/2020 11.149 €/l.

3% d'oferta + 3% en targetes de més de 300 € en altres establiments

4% en Cepsa Agramunt per a targetes Carrefour

Demana les nostres targetes i suma descomptes...

Incertesa per l'inici de la temporada

Encara no se'ns han facilitat els protocols dels diferents òrgans superiors.

En els moments d'escriure aquestes línies ens agradaria informar-vos de tots els detalls per a l'inici de la temporada entrant, dels equips de l'escola i de totes

Temporada planificada

Tot i que des de la junta directiva tenim tota la temporada planificada (mesures sanitàries, entrenadors i entrenadores, partits amistosos de pretemporada, dies i hores d'entrenament...) encara no se'ns han facilitat els protocols dels diferents òrgans superiors.

A més, les informacions que ens arriben des de federacions (catalana i espanyola) i governs, a vegades és contradictòria i poc precisa; és per això que encara no podem informar de les dates d'inici dels entrenaments i de tot allò referent als plans de competició.

Reunió informativa amb les famílies

En tot cas, tenim previst realitzar una reunió el dimarts dia 1 de setembre amb totes les famílies per tal d'informar-les sobre la nova temporada. Òbviament, aquesta reunió es posposarà si encara

no se'ns han facilitat les indicacions a seguir des dels estaments superiors.

Pretemporada de l'equip sènior masculí

En canvi, l'equip sènior masculí, amb tots els membres de l'any passat renovats i noves incorporacions, sí que ha pogut començar la pretemporada seguint els protocols que han arribat per a les categories sèniors.

Durant la primera setmana l'equip ha realitzat uns entrenaments individuals per tal de tornar a adaptar el cos a l'activitat física després de tants mesos d'inactivitat. Tot i això, de moment encara no s'han realitzat partits amistosos ja que el grup ha d'haver conviscut dues setmanes per tal de poder iniciar els enfrontaments.

Tan bon punt tinguem novetats al respecte informarem les famílies dels protocols que caldrà seguir. ■

#CFSA 2020-2021

RENOVATS!

ENTRENADOR	GERARD FONTANET	36 ANYS
DELEGAT	DANIEL MENDOZA	31 ANYS

@AGRAMUNTCLUB
 CLUB FUTBOL SALA AGRAMUNT
 CFSAGRAMUNT

les mesures preventives que es prendran per realitzar la pràctica esportiva d'una manera segura.

Castro Motor

Diagnosi digital, material original, especialistes BMW

Diagnosi digital, material original, especialistes VW

Servei Multimarca: Taller de confiança

Ctra. de Tarrega, 35 - 973 39 24 33

Rubèn
Automoció
Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30

DIMARTS
9,30 a 14,30

DOLÇA dent

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL. 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

GESTIÓ INTEGRAL AGRAMUNT

GIA

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà n° 9-11 baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestiologramunt.com
administracio@gestiologramunt.com

Lluch

ÀNGEL & Menestral Torronaire
Agramunt 1948

BIOLluch

ÀNGEL &
TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

ELABOREM TOTS ELS NOSTRES TORRONS I XOCOLATES DE MANERA ARTESANA.

OBRADOR I BOTIGA:
Cami Vell de Tàrraga, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

**FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL**

Seny amb la pandèmia, en les obres i en trobar solucions als problemes

A casa nostra, com cada any, ja ha sortit a la llum el famós projecte participatiu. Enjardinarem la plaça de la Fondandana. Una opció que l'han triada quaranta-set persones, segons diuen els mitjans de comunicació. Això representa que encara no l'u per cent de la població decideix quina obra cal fer a la nostra vila.

El mes passat apuntàvem coses que la gent ens comenta. Una era la disbauxa dels caps de setmana. Les persones continuen molt disconformes amb el que passa al poble aquests dies.

Ens tornem a retrobar i continuem malauradament amb la pandèmia que envolta les nostres llars i entorns socials. Dir-vos que us cuideu molt i que seguiu les recomanacions de les nostres entitats sanitàries, responsables locals i els altres experts en la matèria. Sense ells no solucionarem el problema, però nosaltres també haurem de col·laborar al màxim respectant les normes i les regles de joc. Pensem que aquest virus ens ve per una sèrie d'actuacions humanes que provoquen uns canvis en la vida dels éssers vius, tant plantes com animals, que potser ens farien de paret protectora a les persones. Els canvis que malauradament es produeixen en el nostre planeta ens comença a afectar de forma negativa. Com en altres articles demanem la responsabilitat de la societat pel bé de totes i tots.

A casa nostra, com cada any, ja ha sortit a la llum el famós projecte participatiu. Enjardinarem la plaça de la Fondandana. Una opció que l'han triada quaranta-set persones, segons diuen els mitjans de comunicació. Això representa que encara no l'u per cent de la població decideix quina obra cal fer a la nostra vila. Pensem que continuem caient en el mateix error de sempre tot i entenent que és un projecte de partit i que es fa als llocs on

governen. Cal canviar les coses que no funcionen i deixar les que tenen èxit. En aquest cas en concret ja es veu que fa temps que caldria buscar una altra solució. La plaça de la Fondandana en aquests moments, i ho diem amb humor, sembla la plaça dels pals perduts (encara no s'han tret de la darrera fira) i potser ja ho han deixat així per penjar-hi algunes jardineres. La plaça disposa d'una extensa zona verda al nord i una altra a ponent. Ja veurem el projecte del nou enjardinament i potser ens adonarem que gastar-nos dotze mil euros allí seria millor destinar-los a un altre lloc amb més necessitats. Només per posar un exemple, a la plaça del torronaire que hauria d'ésser un emblema del poble, en aquests moments tenim una pista de patinatge, un monument de pena i unes flors dissecades per recordar la darrera ofrena. De segur que tenim moltes altres obres prioritàries per fer i això ho saben a la casa gran. Altres coses podrien ser: retornar els diners d'estalvi de la brossa a la butxaca dels ciutadans, necessitat de millorar col·lectors, material necessari en instal·lacions municipals...

Notem a faltar una falta de previsió en les despeses i actes de futur que hem de canviar per la Covid-19. Estem a començament d'agost i sembla que no tenim clar

què farem o deixarem de fer per la Festa Major i Fira del Torró. No veiem, de moment, cap comunicat oficial al respecte. Només tenim clar que no hi haurà el programa de mà habitual. Es faran, no es faran, com es faran si es fan, són preguntes que els ciutadans tenen en ment. Sembla com si anéssim per un camí i quan trobem el problema ja veurem com el solucionem i els recursos que hi posem. Pensem que és millor començar a caminar sabent com hem d'actuar davant el problema que trobarem. Ara, tot plegat, ens recorda aquella dita "Qui dia passa any empeny".

El mes passat apuntàvem coses que la gent ens comenta. Una era la disbauxa dels caps de setmana. Les persones continuen molt disconformes amb el que passa al poble aquests dies. Hem de ser capaços de donar una resposta a la ciutadania. No podem amagar el cap sota l'ala com l'estruç i hem de solucionar aquest problema entre tots. Mirem de buscar opinions i consens entre les persones i entitats enteses en el tema. Sabem que la solució no és fàcil però alguna cosa, segur, hi podrem fer.

Quan llegireu aquestes ratlles potser alguns d'aquests problemes ja s'hauran solucionat. Esperem que així sigui. Acabeu de tenir un bon estiu. ■

Aigua bona i de qualitat a tot el terme municipal

L'any 2017 l'Ajuntament d'Agramunt, basant-se amb el Pla Director del subministrament d'aigua potable redactat amb l'objectiu de planificar les inversions dels propers anys, va plantejar-se la construcció d'una nova potabilitzadora d'aigua, amb l'objectiu de substituir l'anterior i resoldre, d'aquesta manera, els problemes llargament existents amb l'aigua de boca al terme municipal d'Agramunt i a tots els nuclis que el conformen. Un projecte ambiciós i amb un pressupost molt elevat però

que, després de tres anys de reunions i gestions i d'haver trobat el finançament necessari, avui ja és una realitat.

El projecte, estructurat en tres fases, consistia en disposar d'una nova Estació de Tractament d'Aigua Potable (ETAP) basada en les darreres tecnologies de filtratge a través de filtres de carbó actiu i, al mateix temps, dotar d'aigua de qualitat a tots els nuclis del municipi des d'aquesta mateixa estació, a excepció d'Almenara que, per motius orogràfics, ha

estat més òptim la construcció d'una estació independent.

Avui, després de tres anys d'intensos treballs, el projecte arriba a la seva darrera fase. Concretament, a dia d'avui, la nova potabilitzadora, ubicada al costat de l'embassament proper a Mafet, ja fa mesos que ha entrat en funcionament i l'aigua de boca de qualitat ja arriba a tot Agramunt, Mafet, les Puelles i la Donzell. Per altra banda, Almenara també fa mesos que disposa d'una nova potabilitzadora independent. Aquestes

Especialistes en:
Medicina Família, Traumatologia,
Raig X, Ginecologia, Dietista
Rev. Esportiva, Permís armes, Rev. Carnet.

Teràpia física:
Fisioteràpia, Teràpia Indiba, Osteopatia,
Ones de Xoc, PNI, Gimnàstica.

***Dimecres: Extraccions de sang**

973 39 21 03

Àngel Guimerà 3, Agramunt

medicfamilia.com

dues primeres fases han permès, a més de dotar d'aigua de qualitat, poder-la emmagatzemar en dipòsits completament tancats, ja que fins ara tant Mafet com Montclar emmagatzemaven l'aigua en dipòsits oberts, amb el que això comportava per a la terbollesa de l'aigua.

Les dues primeres fases, amb un pressupost de 648.473€, han estat possibles gràcies al conveni aprovat pel ple de l'Ajuntament l'abril del 2018, amb els vots favorables d'Acord d'Esquerra i els vots en contra de Convergència i Unió, i que contemplava la subvenció de 242,763€ concedida per l'Agència Catalana de l'Aigua, l'aportació de CASSA de 349.000€ corresponent a la part no invertida prevista al contracte d'adjudicació del servei via tarifes, i 43.000€ a crèdit.

En aquests moments, l'Ajuntament d'Agramunt està fent els darrers passos per fer possible, durant el proper any, la tercera i darrera fase del projecte, amb un pressupost total de 589.919,90€. Concretament, aquesta darrera fase preveu la substitució de la canonada des de Mafet a la Donzell, pel seu mal estat, i per altra banda, un nou dipòsit tapat a Montclar i una a nova connexió des de la Donzell a Montclar, que permetrà prescindir de l'actual, també, en molt mal estat, i que capta l'aigua al municipi de Foradada per portar-la fins a Montclar.

Per poder dur a terme aquesta darrera fase, l'Ajuntament d'Agramunt ha sol·licitat un ajut a l'Agència Catalana de l'Aigua, i que a dia d'avui ja li ha estat concedit, per un import de 238.791,68€.

Un cop es finalitzin les obres, Agramunt disposarà d'un sistema de subministrament d'aigua de qualitat per a tot el municipi i, d'aquesta manera, la bona gestió d'un recurs tan preuat i de primera necessitat com és l'aigua de boca. Es tractava d'un projecte ambiciós i d'elevat pressupost, però gràcies a la responsabilitat i compromís de les administracions i de la ciutadania i la determinació de l'equip de govern avui ja és una realitat. Apostant per aquesta sostenibilitat de l'ús de l'aigua, des de la posada en funcionament de la nova potabilitzadora, tots els edificis municipals han deixat de tenir aigua embotellada o fonts, i l'única aigua que es consumeix és directament de l'aixeta.

Retorn segur a les aules

Pensant també en el futur més proper, i amb l'inici del nou curs escolar, les regidories d'educació i salut han estat treballant amb un protocol municipal d'actuació per assegurar un retorn segur a les aules el proper mes de setembre. Aquest protocol es va presentar a l'última reunió del Consell Escolar que va tenir lloc a finals de juliol i on totes les parts, direccions dels centres, associacions de pares i mares

i professors van fixar les línies que se seguirien al nostre municipi.

D'altra banda, també s'ha acordat amb tot l'equip d'educadores de la Llar d'Infants Municipal L'Era el dia 1 de setembre com la data de reobertura de les instal·lacions municipals per l'atenció als infants i a les seves famílies.

Campanya "Tu ens omple la vida"

Tot i que encara queden uns dies per finalitzar la campanya "Tu ens omple la vida" i a l'espera de fer una revisió amb tots els establiments i negocis adherits, des de la regidoria de promoció econòmica es fa una primera valoració molt positiva de la iniciativa. Des d'aquí es vol fer un agraïment als més de vuitanta comerços que s'han sumat al projecte i també als consumidors, als agramuntins, que s'han bolcat i han participat de la idea assolint els objectius previstos de reactivar el comerç local després dels mesos d'aturada per la crisi sanitària. Gràcies Agramunt!

Siguem responsables

Ens agradaria poder acabar els nostres articles dient que la crisi sanitària provocada per la Covid-19 ha finalitzat però la situació actual ens demostra que el virus encara marcarà el ritme de les nostres vides durant mesos. Per això, no ens cansarem de repetir que és responsabilitat de tots aturar la propagació del virus.

La Covid-19 segueix entre nosaltres i tots hem d'aprendre a conviure amb ella sense deixar d'extremar les precaucions i les mesures de protecció. Des d'aquí volem traslladar un missatge als més joves, però també a tota la població en general, i incidir amb el concepte que la millor protecció contra el virus som nosaltres mateixos. Si jo em poso la mascareta, mantinc la distància de seguretat i em rento sovint les mans, jo estic fent bé les coses, perquè no pots fer-ho tu també? ■

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC

Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complementos dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973 39 00 09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

CONSTRUCCIONS i REFORMES

Raval de Castellnou, 27
Telèfon 973 392 329
Mòbil 606 314 654
PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Lleida)

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind. Les peïsseres, C/ Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com

NEOPLAN MAN

APROVADES TOTES LES OBRES PRESENTADES AL PUOSC

L'Ajuntament ha rebut l'import màxim de la subvenció del PUOSC (Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya) per al període 2020-2024 i s'han aprovat totes les obres presentades. Concretament, es va presentar un projecte que incloïa tres obres molt necessàries per al municipi:

1) La substitució de l'actual sistema de producció d'energia tèrmica per una caldera de biomassa a l'Escola Municipal de Música d'Agramunt (EMMA), amb la voluntat de continuar amb la millora de l'eficiència energètica dels equipaments municipals.

2) El bombament i canonada d'abastament d'aigua a la Donzell, corresponent a la tercera i última fase de millora de la potabilització de l'aigua al terme municipal d'Agramunt. Una actuació que portarà aigua potable de qualitat a tots els nuclis del municipi.

3) La millora del drenatge de la llera del riu en l'entorn del Pont de Ferro amb el projecte de la Via Verda del riu Sió, que ens permetrà millorar el drenatge del riu i conseqüentment la inundabilitat del seu pas per Agramunt.

Aquestes tres obres ascendeixen a un pressupost total de 462.232,30€ i, provisionalment, s'ha cobrat l'import màxim de la subvenció del PUOSC que són 250.000€.

ATORGADA UNA SUBVENCió DE L'ACA

L'Ajuntament d'Agramunt ha rebut un ajut de l'Agència Catalana de l'Aigua dins la convocatòria de subvencions per a la realització d'inversions i execució d'actuacions d'abastament en alta. Concretament l'ACA ha atorgat 238.791,68€ que es destinaran al projecte de construcció del "Dipòsit d'aigua potable a Montclar i la construcció de les canonades d'abastament de Mafet a la Donzell i de la Donzell a Montclar. Unes obres que formen part de l'última fase de la construcció de l'ETAP d'Agramunt establertes al Pla Director per subministrar d'aigua potable al terme municipal d'Agramunt.

QUART PROCÉS DE PARTICIPACió CIUTADANA

El projecte per enjardinar la plaça Fondandana ha sigut el projecte escollit del quart procés participatiu impulsat per l'Ajuntament d'Agramunt que enguany va comptar amb una quinzena de propostes fetes pels mateixos agramuntins.

Aquesta edició és la que ha registrat els resultats més igualats ja que la diferència de vots entre projectes ha sigut molt poca. La proposta guanyadora ha rebut 47 vots vàlids, i les altres dues propostes han obtingut 42 punts el projecte d'arranjament de la claveguera al tram Passeig Mercè Ros fins al Pont de Ferro, i 37 punts el de millora dels equipaments i il·luminació del Parc del Convent. En total s'han registrat 150 vots dels quals 126 han sigut vàlids. Un cop conegut el resultat de les votacions, des de l'Ajuntament es treballarà per concretar la proposta i s'estudiaran els possi-

bles usos i actuacions que es poden dur a terme a la plaça tenint en compte les activitats i actes que s'hi realitzen durant l'any. Cal tenir en compte que l'actuació ha de tenir un pressupost de 12.500 euros que és la quantitat que l'Agència Catalana de Residus ha retornat a l'Ajuntament d'Agramunt per haver separat correctament la fracció orgànica de la resta d'escombraries.

REOBERTURA ESPAIS MUNICIPALS

Els espais de lectura de la Biblioteca Municipal Guillem Viladot han recuperat la seva activitat ja que des de l'Ajuntament s'ha obert la biblioteca al públic. De moment, però, només s'ha habilitat la primera planta amb una capacitat per a unes deu persones, tres ordinadors i fins a nou avis restaran tancades la segona planta i la zona infantil.

D'altra banda, també s'ha recuperat el servei presencial a visitants, turistes i ciutadans en general a l'Oficina de Turisme que ha reobert les seves portes després de gairebé quatre mesos de tancament per la crisi sanitària de la Covid-19. Ambdues instal·lacions han obert seguint totes les mesures fixades per les autoritats sanitàries.

**LES OBRES DE LA PLANTA BAIXA DEL MAS VELL
COMENÇARAN AL SETEMBRE**

L'Ajuntament té previst iniciar les obres de la planta baixa de la Residència d'Avis municipal "Cal Mas Vell" el proper mes de setembre. Les obres de rehabilitació de l'edifici s'han previst en diferents fases que han permès mantenir la convivència entre els operaris i el funcionament normal del centre. Actualment la primera planta ja està en funcionament i a la segona i tercera s'estan realitzant els acabats. Per tant, ja es pot començar la fase de les obres de la planta baixa.

Concretament, aquesta última fase del projecte preveu la rehabilitació de la planta baixa i el pati interior de l'edifici per destinar-los i condicionar-los per a serveis complementaris que millorin la qualitat de vida dels usuaris de la residència. La distribució de la primera planta permetrà que els residents i els usuaris externs puguin utilitzar la planta baixa com a centre de dia. D'aquesta manera es redistribuiran els espais per ubicar-hi una recepció, una sala de visites, una aula-taller per fer teràpia ocupacional, una sala de rehabilitació amb gimnàs, i l'adaptació dels banys existents per a persones amb mobilitat reduïda. Aquesta planta es preveu que sigui compartida tant per usuaris en règim d'allotjament com per usuaris externs. Pel que fa al pati interior aquest servirà per ventilar les estances interiors de nova creació, complir amb els requeriments de renovació d'aire establerts per la normativa vigent, fer arribar la llum a les dues estances de la planta baixa i crear una transparència que augmentarà la sensació d'espai lliure.

◀ QUARTA EDICIÓ DEL CAMP DE TREBALL A AGRAMUNT

Durant dues setmanes, 12 joves d'arreu de Catalunya han participat al quart Camp de Treball d'Agramunt organitzat per la Direcció General de Joventut amb la col·laboració de l'Ajuntament i gestionat per l'Associació Alba.

Aquest any el camp de treball estava dedicat a fer una activitat de geocaching relacionada amb l'obra de Josep Guinovart. Per això, durant la seva estada els joves han creat un conjunt de mussols inspirats amb l'artista local que han fet amb fusta i materials reciclats a la Fusteria Cal Carreter d'Agramunt i que han col·locat en diferents punts d'Agramunt amb una ruta marcada. També han pintat un mural relacionat amb el projecte a la paret de les piscines.

Des de la regidoria de joventut es fa una valoració molt positiva de l'activitat, tant per tot el que han après els joves participants sobre la nostra població com per tot el que hi han aportat.

JUDIT SERRA PREN POSSESSIÓ COM A REGIDORA A L'AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

A la sessió extraordinària de l'Ajuntament Ple que va tenir lloc el dimecres 29 de juliol va prendre possessió la regidora Judit Serra Silvestre (Acord d'Esquerra) que ocuparà el lloc de l'Olga Ribera que va renunciar al seu càrrec a l'anterior

ple. Amb la incorporació de Serra, que estarà al capdavant de la regidoria d'Educació, queda tancat el cartipàs municipal amb les assignacions de totes les regidories de l'Ajuntament després dels canvis dels últims mesos.

ACTIVITATS D'ESTIU

Malgrat la situació actual, l'Ajuntament ha pogut tirar endavant les activitats previstes dins el programa "Estiu Actiu". També es va poder celebrar el Sant Jordi d'estiu amb una jornada que va comptar amb una sessió de contes amb la companyia Vivim del Cuentu al Parc de Riella, l'acte d'entrega de premis del Certamen Literari de Sant Jordi de la categoria d'adults i la presentació de dos llibres: "Fer les amèriques de Tàrraga a Cartago" de M. Teresa Anyé i "Biografia de un poeta perdido" d'Enric Khan.

Des de les activitats organitzades per la regidoria d'esports, els monitors del casal d'estiu també van organitzar una nova edició de la cursa d'orientació familiar nocturna.

APORTACIÓ ECONÒMICA

- Junta d'Agramunt i Comarca de l'Associació contra el Càncer, per un import de 900€, en concepte de donar part de les inscripcions de la "8a Cursa de la Dona" d'Agramunt a la recaptació de fons per la lluita contra el càncer.

- Associació Alba de Tàrraga, per un import de 82€, en concepte de donar part de les inscripcions de la "8a Cursa de la Dona" d'Agramunt a la recaptació de fons per dur a terme la seva tradicional ruta de llarga distància sota el lema "Pedala per la inclusió".

CARTIPÀS MUNICIPAL - AJUNTAMENT D'AGRAMUNT 2020-2023

SÍLVIA FERNÀNDEZ i TARRAGONA

ÀREA DE GOVERNACIÓ, SERVEIS SOCIALS,
SALUT, POBLES DEL MUNICIPI I RELACIONS
INSTITUCIONALS

XAVIER SECANELL i CASTELLÀ

ÀREA D'URBANISME, ECONOMIA I SERVEIS
MUNICIPALS

AMANDA CARDONA i ALCAIDE

ÀREA CULTURA, TURISME, HABITATGE, IGUALTAT
I DIVERSITAT

JOSEP MARIA CARRERA i ROIG

ÀREA DE VIA PÚBLICA, EQUIPAMENTS
MUNICIPALS, PATRIMONI I ESPORTS

JOAN PIJUAN i CINCA

ÀREA DE NOVES TECNOLOGIES, PROMOCIÓ
ECONÒMICA I PARTICIPACIÓ CIUTADANA

TAMARA LOMBARDO i FERNÀNDEZ

ÀREA DE FIRES I COMUNICACIÓ

JUDIT SOLÉ i SOLÉ

ÀREA DE FESTES I JOVENTUT

RAMON BONCOMPTE i VILALTA

ÀREA D'AGRICULTURA, RAMADERIA I MEDI
AMBIENT

JUDIT SERRA i SILVESTRE

ÀREA D'EDUCACIÓ

COMISSIÓ INFORMATIVA PERMANENT

En representació del Grup Acord d'Esquerra - Acord Municipal:

- Sílvia Fernàndez Tarragona
- Tamara Lombardo Fernàndez
- Judit Solé Solé
- Ramon BoncompTE Vilalta
- Judit Serra Silvestre

En representació del Grup Junts x Agramunt - JUNTS:

- Elisabeth Vicens Corts
- Eloi Vilanou Riba

NOMENAMENT REPRESENTANTS DE L'AJUNTAMENT A LES ENTITATS O ÒRGANS COL·LEGIATS

- **Consell Esportiu de l'Urgell:** Josep Maria Carrera Roig
- **Assemblea Local de la Creu Roja:** Sílvia Fernàndez Tarragona
- **Fundació Privada Espai Guinovart:** Amanda Cardona Alcaide
- **Fundació Privada "Lo Pardal":** Amanda Cardona Alcaide
- **Urgell Net:** Xavier Secanell Castellà
- **Patronat Residència Geriàtrica Mas-Vell**
 - Consell Rector: Amanda Cardona Alcaide
 - Tamara Lombardo Fernàndez
 - Josep Maria Carrera Roig
 - Joan Pijuan Cinca
 - Judit Serra Silvestre
 - Josep Maria Fernàndez París
 - Antonio Farré Riba

Junta del Patronat: Sílvia Fernàndez Tarragona
Judit Serra Silvestre
Amanda Cardona Alcaide

• Consells escolars centres ensenyament:

Judit Serra Silvestre

• Consell Escolar Municipal:

Judit Serra Silvestre
Judit Solé Solé
Amanda Cardona Alcaide
Tamara Lombardo Fernàndez

Comissió Permanent Consell Escolar Municipal
Judit Serra Silvestre

• Comitè Organitzador Fira del Torró:

Tamara Lombardo Fernàndez
Xavier Secanell Castellà
Amanda Cardona Alcaide
Josep Maria Carrera Roig
Joan Pijuan Cinca
Judit Serra Silvestre
Elisabeth Vicens Corts
Eloi Vilanou Riba

• Directora de la Fira del Torró:

Tamara Lombardo Fernàndez

• Comissió Municipal de Delimitació:

Xavier Secanell i Castellà
Josep Maria Carrera i Roig

• Junta Local de Seguretat

Xavier Secanell Castellà

Ramona Codina Ginestà

La Ramona va néixer a Ca l'Escampa i aquí va rebre la immesurable estimació del padrí el papa i la mama. Aquesta gran estimació la va acompanyar tota la vida.

Cada persona que coneixia, tenia la sort de rebre aquest amor que la Ramona donava gratuïtament.

Era el seu do, donar: amor, alegria, somriure, bones notícies, bons consells i bon humor.

Ara la Ramona ha delegat en cadascú de nosaltres aquest do. Hem de fer que la seva gran estimació continuï en tots, i en tot moment, donant en la mesura que puguem.

El dia 31 d'agost és el seu patró, "Sant Ramon". Ella cada any s'hi encomanava perquè fos bona persona i ho va aconseguir.

SETEMBRE 2020

Mes de 30 dies, novè del nostre calendari i setè de l'antic calendari romà, d'això li ve el nom.

El **dia 1** el sol surt a les 7h 18m, i es pon a les 20h 25m. El **dia 30** el sol surt a les 7h 47m, i es pon a les 19h 36m.

El dia 22 entrem a la **Tardor** a les 15h 31m. Som a l'equinocci de tardor i el dia i la nit tenen la mateixa durada, com passa per l'equinocci de primavera. El sol entra a la constel·lació de **BALANÇA**.

DATES ASSENYALADES

Molts pobles realitzen aplecs a ermites marianes situades als cims de les muntanyes, i sembla que en venerar la Mare de Déu celebren el despertar de la mare terra, per un temps adormida durant les fortes calors de l'estiu.

Dia 6: FESTA MAJOR D'AGRAMUNT. Si continuem les restriccions de mobilitat i d'aglomeracions per culpa de la Covid-19, pinta malament aquesta any la festa i les seves celebracions.

Dia 8: Nativitat de la Mare de Déu. Se celebra la festa de les imatges marianes que, segons la tradició, han estat trobades com és el cas de la de Núria. Agramunt celebra la festa de la MARE DE DÉU DEL SOCORS, perquè la nostra imatge, segons la tradició, també fou trobada a l'altre costat del Sió on avui hi ha la seva capella.

Les fases de la lluna:

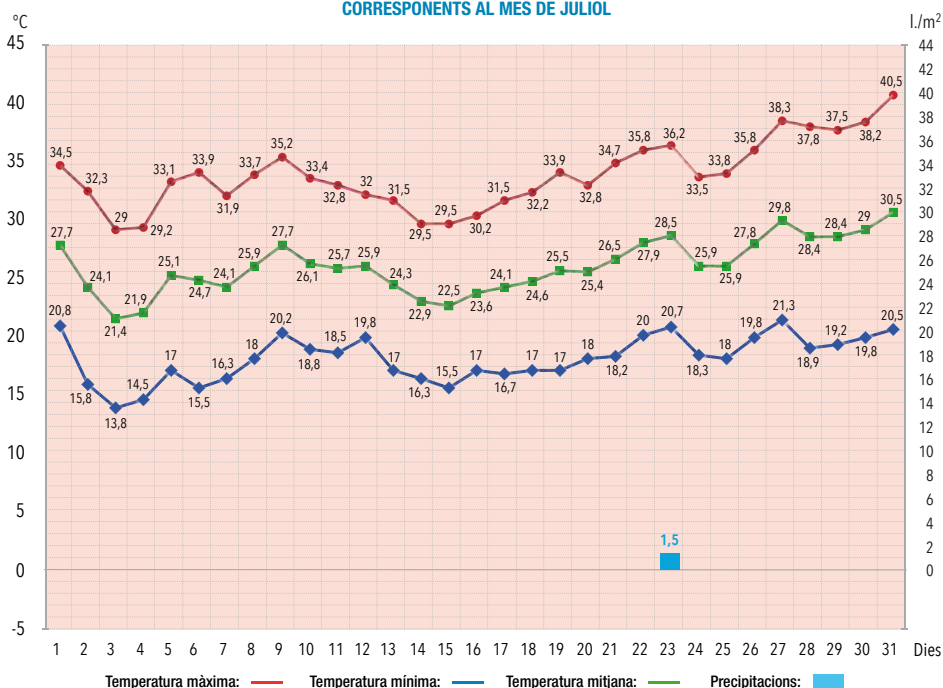
Lluna plena	☉	el dia 2, a les 7:22 h
Quart minvant	☾	el dia 10, a les 11:25 h
Lluna nova	☾	el dia 17, a les 13:00 h
Quart creixent	☾	el dia 24, a les 3:55 h

Dia 11: Diada Nacional de Catalunya.

Dia 23 de setembre de 1874: Rovinada de Santa Tecla. Tal dia com avui de 1874 es van produir a la nostra comarca unes grans precipitacions especialment a la capçalera del Sió. El cabal del riu va créixer de forma desmesurada i va arribar a cinc metres per sobre del seu nivell habitual. Aquesta altura d'aigua no s'hauria assolit de no donar-se una circumstància especial: el Canal d'Urgell travessava per sobre del riu Sió per un aqüeducte fet de pedra picada sostingut per set arcs molt baixos, conegut com el Pont de les Set Arcades. Els set ulls de l'aqüeducte es van anar embussant amb arbres, rames i altra brossa que arrossegava la riuada, la qual cosa va fer que es formés un gran embassament. L'aigua passava per damunt del Pont Vell i va arribar a una altura que fou assenyalada en una pedra picada situada a l'angle del mur de l'hort de Don Pere. L'aqüeducte es va trencar donant lloc a una gran riuada, però per sort no es van produir víctimes.

Ramon Bernaus i Santacreu

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE JULIOL

Demografia

(Mes de juliol de 2020)

NAIXEMENTS

Jan Coma Gambandé	dia 11
Alessia-Elena Napirca	dia 14
Ona Ribera Cívís	dia 15
Estrella Mendoza Ciornila	dia 19
Nicole-Claudia Saiz Caparu	dia 27
Martina Cano Olaya	dia 28
Yaser Bella	dia 31

MATRIMONIS

Jaume Guàrdia Moreno, i Concepció Perea Torres	dia 4
Bernat Calvet Terré, i Karen García Valencia	dia 31

DEFUNCIONS

Prudencio García Lora	84 anys, dia 1
Ramona Codina Ginestà	55 anys, dia 6
Consol Guiu Vallés	88 anys, dia 9
Miquel Ramon Boix	84 anys, dia 10
Paulí Ribera Marquilles	88 anys, dia 29

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenientment autoritzades.

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL JULIOL

Dia 23.....	1,5 l./m²
TOTAL	1,5 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL JULIOL

Màxima del mes.....	40,5°, dia 31
Mínima del mes	13,8°, dia 3
Oscil·lació extrema mensual	26,7°
Mitjana de les màximes	33,7°
Mitjana de les mínimes.....	18,0°
Mitjana de les mitjanes.....	25,8°

L'observador: Ramon Coll
(Des de cal Tallador)

D'Agramunt sou Mare,
Verge dels Socors,
socorreu-nos ara
que acudim a Vós.

Ací una capella
el poble ha bastit.
És petita i bella
com un test florit.

Una altra en el temple
més gran en teniu.
Hi sou bell exemple
i a tots acolliu.

D'Agramunt estrella,
Verge dels Socors,
sigueu Vós l'anella
que uneix nostres cors.

D'Agramunt Aurora,
terme de la nit,
per Vós tot ho arbora
l'Amor Infinit.

Ha pujat a la casa del Pare

Paulí Ribera Marquilles

que morí cristianament el dia 29 de juliol de 2020, als 88 anys d'edat,
havent rebut els S.S. i la B.A.

E.P.R.

La família, amics i tots els que l'hem conegut i estimat,
agraïm les mostres de condolença rebudes
i us demanem el tingueu present en el vostre record.

Agramunt, juliol de 2020

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

La Covid-19 també afectarà considerablement la nostra Festa Major. No sabem si n'hi haurà de personalitzades, però el que està clar a hores d'ara és que segur que s'hauran de dur mascaretes als actes programats que es puguin dur a terme.

La imatge de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions.

A veure si les trobeu!

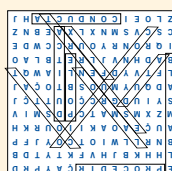
■ Coordina Rosa Maria Sera

SOPA DE LLETRES

Busqueu les següents onze paraules:
ACTITUD, BLASMABLE, CONDUCCIO,
CONDUCTA, COSTAT, DUTA, ESGUERRAT,
FLUX, NORMAL, POBLE, PROCEDIR

E	P	R	O	C	E	D	I	R	Ç	A	Y	P	R	D
L	H	H	K	B	J	H	V	F	K	T	Y	T	D	B
B	N	R	L	L	W	I	O	T	C	O	Y	J	F	P
A	U	Ç	E	A	O	A	K	I	I	O	U	R	K	H
M	Z	X	M	S	M	A	T	C	P	D	S	M	I	V
S	Y	I	U	D	G	R	C	Ç	O	U	T	T	Ç	J
A	D	Q	U	Y	M	U	O	S	B	T	O	Ç	A	J
L	F	T	V	Y	D	F	E	N	L	I	A	W	Q	T
B	A	D	H	N	V	J	L	R	E	T	B	L	A	O
I	Q	R	O	N	R	Y	O	U	R	C	C	W	D	E
C	S	C	V	S	M	N	X	L	X	A	E	B	N	Z
Z	L	O	E	I	C	O	N	D	U	C	T	A	H	J

Solució a la
Sopa de Lletres:

Solució a les
7 diferències:

Solució al
SUDOKU:

5	6	7	8	9	1	2	3	4
6	5	4	3	2	1	9	8	7
9	7	8	6	5	2	4	3	1
8	4	3	1	9	6	7	2	5
2	1	4	9	8	6	3	5	7
1	9	5	8	3	7	6	4	2
7	2	3	4	6	1	5	9	8
8	4	6	5	2	9	1	7	3

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

							7	
		3			1	5		
	9		8	3			4	
		4		8			5	
5		9				2		6
	6			1		9		
	7			5	2		3	
		1	7			8		
	3							

Xavier Sangrà Plaza

No vull ser aquell record que et faci plorar, sinó aquell que t'inspiri a lluitar pel que realment desitges.

Agramunt, agost de 2020

L'OBJECTIU DEL ROBERT

Arpella vulgar (*Circus aeruginosus*)

Espècie molt lligada a zones humides i àrees properes. Al nostre municipi, però, es poden observar alguns exemplars quan busquen menjar, fent un vol baix per sobre els camps de cereal escrutant els diferents racons. Hi ha moments que sembla que s'atura a terra i es torna a aixecar en vertical, tot un espectacle.

Almenara, agost 2020

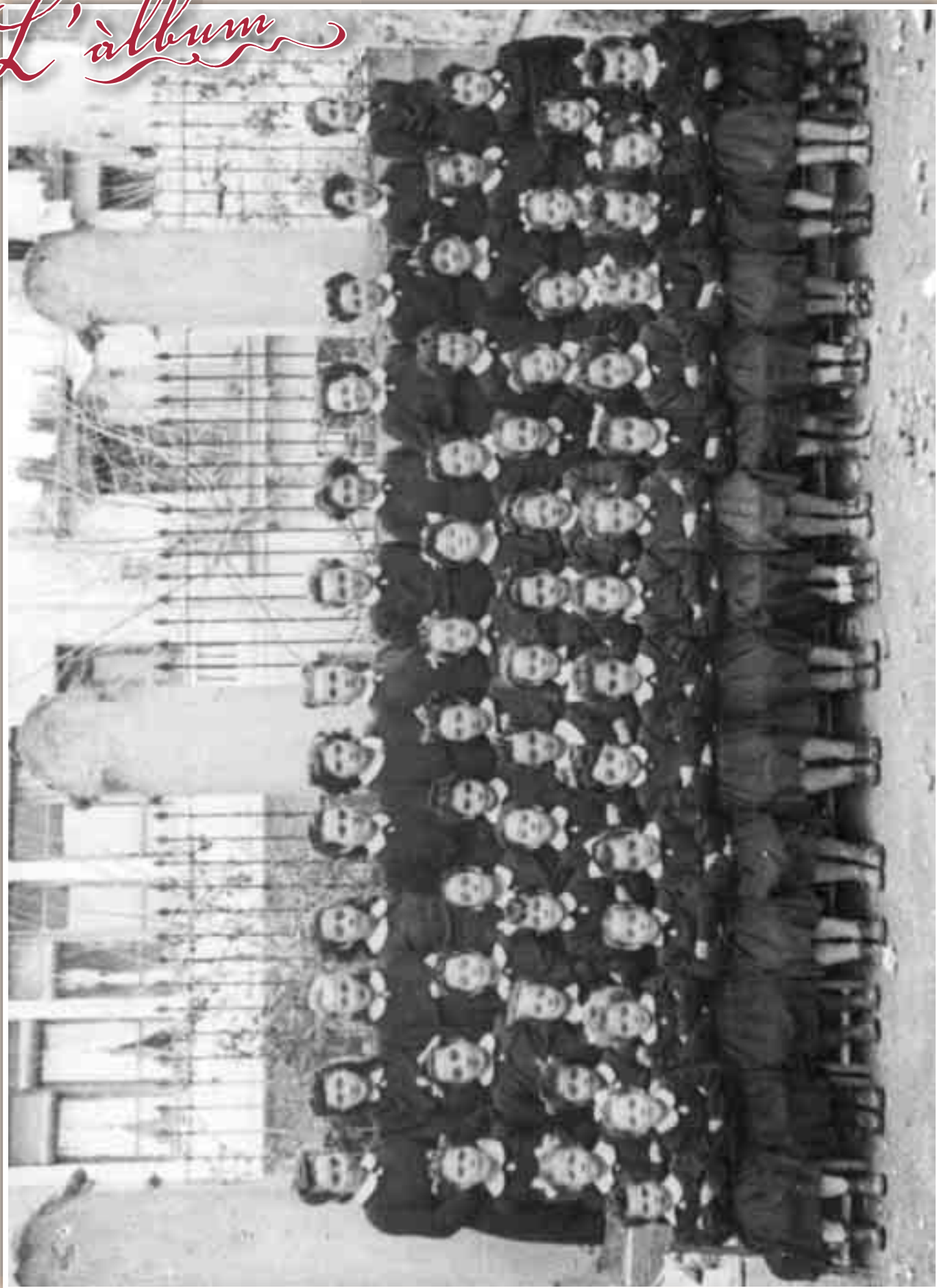
ROBERT PENELLA

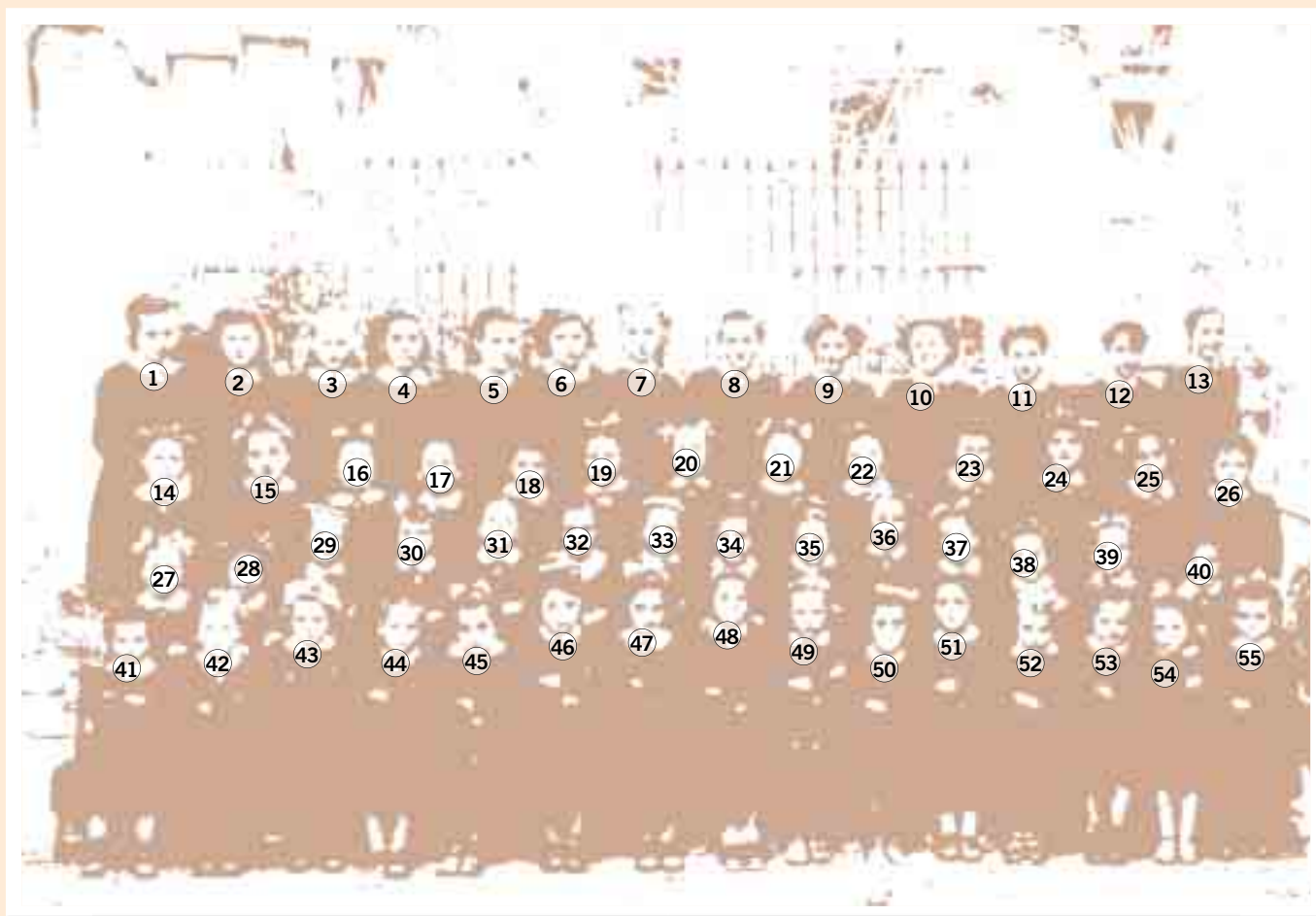
LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH

L'album

Complementem el reportatge i l'entrevista d'aquest mes dedicats als 140 anys del Col·legi de les Monges d'Agramunt amb la publicació d'una foto d'un grup d'alumnes de mitjans dels anys quaranta del segle passat. Com podem veure es tracta d'un grup de noies força nombrós i no les hem pogut identificar totes. Com sempre, agraïem la col·laboració dels nostres lectors per si ens poden dir algun dels noms que no hem pogut trobar i que publicariem en propers números de la revista.

- 1) M. Dolors Inglés
- 2) Ramona Farré
- 3) Josefina Galceran
- 4) Anna M. Torres
- 5) Consol Farré
- 6) Nati Cortada
- 7) Teresina Xarpell
- 8) Pilar Anguera
- 9) Antonieta Ripoll
- 10) Irene Solà
- 11) Sílvia Salvadó
- 12) Carme Riu
- 13) Anna Jou
- 14) Pilar Cortada
- 15) Maria Baró
- 16) Rosina Carulla
- 17) No identificada
- 18) M. Teresa Bordes
- 19) Pilar Mora

- 20) M. Pilar Carrera
- 21) Roser Feixa
- 22) Enriqueta Salla
- 23) Enrica Coll
- 24) M. Dolors Fernández
- 25) M. Carme Pla Polo
- 26) Maria Mateu
- 27) M. Carme Novell
- 28) Pilar Viñals
- 29) M. Carme Pla
- 30) M. Teresa Huguet
- 31) No identificada
- 32) Antonieta Roig
- 33) Pilar Romà
- 34) Montserrat Barrera
- 35) Pepita Pinós
- 36) Pepita Solé
- 37) M. Teresa Font

- 38) M. Rosa Huguet
- 39) M. Carme Roig
- 40) No identificada
- 41) Lúdia Boixadors
- 42) M. Rosa Alterachs
- 43) No identificada
- 44) No identificada
- 45) No identificada
- 46) M. Carme Roca
- 47) M. Teresa Mazón
- 48) Josefina Arriasol
- 49) Fineta Ros
- 50) No identificada
- 51) Angelina Fernández
- 52) No identificada
- 53) Rosa Pera
- 54) Mercè Carulla
- 55) Francina Pera

ARXIU JOAN PUIG

La imatge d'ahir d'aquest mes és un detall de la postal d'Ediciones RAE número 7 publicada en el col·leccionable del mes passat. Com podem veure, hi ha una colla de jovent asseguts davant de cal Crich als quals no hem pogut identificar. Qui sí s'identifica clarament al mig del grup és Jaume Brils "Anyego" que mira directament la càmera sabent que en aquell moment es feia la fotografia. Possiblement va ser ell mateix qui va fer de cicerone a la persona que va immortalitzar els indrets de la nostra vila per després editar-los en forma de postals. L'entorn ha canviat completament i els edificis s'han remodelat de dalt a baix. La centenària Fonda Crich continua exercint com a tal i els baixos de cal Boter es van convertir ja fa temps en la llibreria l'Espiga.

FOTO: JOSEP ROVIRA